(102)

1756

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FOURTH SESSION OF THE THIRD LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

16th to 21st March 1964.

Volume XX (Nos. 1 to 6).

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 16th March 1964.

	PAGES
I Questions and Answers	1-12
II Privilege Matter—	
Functioning of the D.M.K. Members of the House in view of the Party's announcement to burn a part of the Constitution ..	13-15
III Announcement—	
The Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964	15
IV Government Bill—	
The Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964	16
V Voting on Demands for Grants for 1964-65—*cont.*—	
Demand No. XXIV—Labour including Factories	16-77
VI Papers laid on the table of the House	77

Tuesday, 17th March 1964.

I Obituary reference to Sri T. Shanmugham, Ex-M.L.A.	91
II Questions and Answers	91-107
III Calling attention to hardships of Handloom Weavers in Thanjavur District	107
IV Government Bill—	
The Madras Bhoodan Yagna (Amendment) Bill, 1964	107-108
V Voting on Demands for Grants for 1964-65—*cont.*	
Demand No. XIII—Education	108-173
VI Papers laid on the table of the House	173

138005

PAGES

Wednesday, 18*th March* 1964.

I Questions and Answers 175–184

II Calling attention to outbreak of fire in Tindivanam taluk 185

III Privilege Matter *re* Publication in the 'Tamil Seithi' 185–186

IV Announcement—
The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 187

V Government Bill—
The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 187

VI Voting on Demands for Grants for 1964–65—*cont.*—
Demand No. XII—Police 187–262

VII Papers laid on the table of the House 262–263

Thursday, 19*th March* 1964.

I Questions and Answers 265–280, 341–342

II Announcement—
Business of the House 280–281

III Government Motions—
(1) Election to the House Committee 281
(2) Election to the Committee of Privileges 281–282

IV Voting on Demands for Grants for 1964–65—*cont.*— 282–339
(1) Demand No. I—Land Revenue Department .. .. ..
(2) Demand No. IV—Stamps Administration .. .. ..
(3) Demand No. XXXI—Famine Relief .. ..
(4) Demand No. XXXVII—Compensation to Zamindars .. ..

V Papers laid on the Table of the House 340

Friday, 20*th March* 1964.

I Questions and Answers 343–364, 427–457

II Calling attention to damages due to floods in Tiruchirappalli district 364–366

III Motion for leave of absence to a Member 366

IV Voting on Demands for Grants for 1964–65—*cont.*— 366–425
(1) Demand No. XXVI—Irrigation .. ..
(2) Demand No. XXVII—Public Works—Works .. .. ..
(3) Demand No. XXVIII—Public Works—Establishment and Tools and Plant.
(4) Demand No. XLI—Capital Outlay on Irrigation .. ..
(5) Demand No. XLII—Capital Outlay on Public Works .. ..

V Papers laid on the table of the House 425–426

D
V211,31 'N64
N64,20

PAGES

Saturday, 21st March 1964.

I Questions and Answers 459–472
541–542

II Adjournment motion *re.* Leakage of S.S.L.C. Examination Question Papers 472–475

III Calling attention to food poisoning in the Teachers' Training School Hostel, Polur 475–476

IV Voting on Demands for Grants for 1964–65—*cont.*—

(1) Demand No. III—General Sales Tax and other taxes and Duties Administration 476–495

(2) Demand No. XIX—Co-operation 495–539

V Papers laid on the table of the House 539–540

How to use the index.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main headings.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject-matter within brackets, e.g., (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question. In the case of Bills and Financial Business, the entry will be self explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the Main Heading 'Bill(s)'.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i.e., 'Committee(s)', 'Council(s)', 'Corporation(s)', etc.

Various Schools, Colleges, Conferences, Ports, temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the Main Heading "Papers Laid on the Table".

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main Heading "Chair".

A list of abbreviations used in the Index is given below:—

A.M./Ad. Motion	Adjournment Motion.
Ann.	Announcement.
B.O.H.	Business of the House.
C.A.	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C.A.St.	Calling Attention Statement.
Consid.	Consideration stage of a Bill. This stage includes: (i) Motion to refer to Select/Joint Select Committee. (ii) Amendment to refer to Select/Joint Select Committee. (iii) Amendment to circulate. (iv) Motion to consider as reported by Select/Joint Select Committee. (v) Amendment to recommit to Select/Joint Select Committee, etc.
Consid. Cl.	Consideration of clauses of a Bill.
D.E.E.	Demands for Excess Expenditure.
Dis. S.D.	Discussion for Short Duration on an urgent matter of Administration.
D.S.G.	Demands for Supplementary Grants.
G.A.	Governor's Address.
G.D.	General Discussion.
H.A.H. Dis./H.H.D.	Half-hour Discussion.
Int.	Introduction stage of a Bill.
L.A.	Legislative Assembly.
L.C.	Legislative Council.
M.	Motion.
P.M.	Privilege Motion.
R/Res.	Resolution.
St.	Statement.

[17th March 1964

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : இந்த ரூ. 250 ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது 66 மாணவர்களுக்கும் சேர்ந்து கொடுக்கப்படுகிறதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இம்மாதிரி சந்தேகம் வந்து விடும் என்பதற்காகத்தான் ரிசர்ச் என்று சொன்னேன். ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ரூ. 250 வீதம் 66 மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது.

Government Rubber Plantations in Kanyakumari district

* 281 *Q.*—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR (on behalf of SRI R. PONNAPPA NADAR) : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the extent of Government rubber plantation in Kanyakumari district; and

(*b*) the daily wages paid to each labourer?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் :

(அ) 1,476 ஏக்கரா.

(ஆ) ஆண்—ரூ. 1·50.

பெண்—ரூ. 1·00.

சிறுவர்—ரூ. 0·75.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கான மத்திய மானியம்

*286 கேள்வி—**திரு. து. ப. அழகமுத்து :** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) முதல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக மத்திய அரசாங்க மானியம் எவ்வளவு நமது மாநிலத்திற்குக் கிடைத்தது ?

(இ) மேற்படி மானியம் எந்தெந்த துறைக்கு எவ்வளவு பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No grant was received from the Government of India during the first and second year Plan periods for the development of Tamil.

(*b*) Does not arise.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் இந்தி மொழி வளர்ச்சிக்காக நிறையப் பணம் செலவிடுகிறபோது, தேசிய மொழிகளில் ஒன்றான தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குச் செலவிட மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் தொகை கோரக்கூடாதா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தி பேசாத பிராந்தியங்களில் இந்தியைப் பரப்ப மத்திய அரசாங்கத்தார் உதவி செய்கிறார்கள். தமிழ் பேசாத பிராந்தியங்களில் தமிழைப் பரப்புவதற்கும் அவர்கள் செலவு செய்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. தமிழை வளர்ப்பது நம்முடைய பொறுப்பு. அதிலே நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்பொழுது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியாக ஒரு இனம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். ஓரளவு மானியம் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கும்.

17th March 1964]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தி மொழியைப் பரப்ப வேண்டியது மத்திய சர்க்காருடைய கடமை. அப்படியிருக்கும்போது, நாம் மாநில சர்க்கார் நிதியிலிருந்து கூட அதற்குப் பெரும் தொகை ஒதுக்கிச் செலவு செய்கிறோம். அதே நிலையில், தமிழ் வளர்ச்சிக்காகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று நாம் ஏன் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கக் கூடாது ?

கனம் திரு. எம் பக்தவத்சலம் : இப்பொழுதுதான் நான் விடை அளித்தேன். ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். அதில் பாதி மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மானியம் கிடைக்கும். இந்தி அரசாங்க மொழியாக இருக்கிறது. அதை இந்தியா பூராவும் பரப்புவதிலே கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. தமிழைப் பொறுத்த மட்டில், அதை வளர்ப்பதிலே நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அது நம்முடைய பொறுப்பு. தமிழை எல்லோரும் நன்ருகக் கற்றுக் கொள்ளச் செய்வது அவசியம். தமிழ் பேசப்படாத உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற பகுதிகளிலும், வேறு பிராந்தியங்களிலும் தமிழ் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது. பல்கலைக் கழகங்களும் இதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றன. அதற்கு நாமும் மானியம் கொடுக்கிறோம். அம்மாதிரி இனங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் ஓரளவு மானியம் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, தற்போது தான் ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அதில் பாதித் தொகையை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மானியமாகப் பெறப் போகிறோம். ஆனல், முதல் இரண்டு திட்டங்களிலே அத்தகைய மானியத்தை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுவதற்கான நடவடிக்கை ஏன் எடுக்கப்படவில்லை ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது தனியான ஒரு திட்டம். இம்மாதிரி திட்டம் அப்பொழுது வைத்துக்கொள்ளவில்லை. தமிழ் நாட்டில் தமிழுக்கு ஒரு திட்டமா ? தமிழ் நாட்டில் தமிழை எல்லோரும் நன்ருகப் படிக்கிறார்கள். "இதற்கு ஏன் பணம் ஒதுக்கவில்லை ?" என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது ?

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஒதுக்கியிருக்கும் ஐந்து லட்ச ரூபாய், தமிழ் வளர்ச்சி மன்றம், தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் ஆகிய இவற்றுக்கும் சேர்ந்த தொகையா அல்லது வெளி மாநிலங்களில் தமிழை வளர்ப்பதற்கான தொகையா ?

கனம் திரு. எம் பக்தவத்சலம் : இரண்டும் இல்லை. ஆனல், குறிப்பிட்ட சில திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு திட்டத்திலேயே தொகை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். சாதாரணமாகக் "கல்வி" இனத்தில் தொகை ஒதுக்கப்படும். ஆனல், மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு, இதற்குத் தொகை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. செ. மாதவன் : தமிழ் நூல்களை எழுதுவதற்கு ஊக்குவிக்கும் திட்டம் இருந்ததே, அந்தத் திட்டமும் இந்தச் செலவில் கட்டுப்படுமா ? அல்லது இது வேறு திட்டமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குத் தனியாகப் பத்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அது செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஒதுக்கியிருக்கும் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் தமிழ் வளர்ச்சி மன்றம், தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் ஆகிய இவ்விரண்டுக்கும் பயன்படாது என்று சொன்னார்கள். பிறகு, எதற்காகப் பயன்படும் ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விவரங்கள் வேண்டுமென்று தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் கொடுக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினரே, ஐந்து லட்ச ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் கொடுக்கலாமே !

திரு, இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் மொழியைப் பிற மாநிலங்களில் பரப்புவதற்கான வகையில் இந்திய சர்க்கார் ஏதாவது நிதி ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்களா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆசிரியர் சம்பளம் போன்றவற்றுக்கு எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் மானியம் அளித்துக் கொண்டு வருகிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விடையில், ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் மான்யம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு என்று சொல்லும்போது, தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே அல்லாமல், மற்ற துறைகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் செலவிடப் படும்போது, அது எப்படி தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உரியதாகும் ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தமிழ் ஆசிரியர்களை வைத்து, தமிழ் பேசப்படாத பிராந்தியங்களில் தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தி பேசப்படாத பிராந்தியங்களில் இந்தி சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு இந்தி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் மத்திய அரசாங் கம் உதவுகிறது. அந்த வகையிலே தான் நான் கூறினேன். தமிழ் பேசப்படாத பிராந்தியங்களில் தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்க நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளங்கள் போன்றவை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறது என்று சொன்னேன்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் பேசப்படாத மாநிலங்களுக்கு தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்க மானியம் வழங்கப்படுகிறது என்று கூறினார்கள். எந்த எந்த மாநிலங்களுக்கு அவ்வாறு வழங்கப் படுகிறது. தமிழ் நாட்டார் குடியேறியிருக்கிற பிரதேசங்களுக்கு மட்டும் அவ்வாறு வழங்கப்படுகிறதா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தமிழ் பேசப்படாத பகுதிகளில் தமிழைக் கற்றுக்கொடுக்க மானியம் வழங்கப்படுகிறது என்று கூறினேன். எந்தெந்த மாநிலத்தில் அவ்வாறு செலவிடப்படுகிறது என்கிற விவரம் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தி மொழியை இந்த மாநிலத்தில் பரப்ப மத்திய அரசாங்கத்தார் நிதி ஒதுக்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு நிதி அவ்வாறு ஒதுக்கப்படுகிறது ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றிய விவரங்கள் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

நாரணம்மாள்புரம் வீடுகட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

*287 கேள்வி—**திரு. ஆர் எஸ். ஆறுமுகம் :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

நாரணம்மாள் புரம் வீடுகட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம் (நெ. 02034) சர்க் காருக்கு அனுப்பிய கடன் மனுக்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தாழையூத்து நாரணம்மாள்புரம் கூட்டுறவுக் கட்டிடச் சங்கம் ஸ்ரீ V. S. M. மகமது அலியாருக்காக ரூ. 4,000-ம், திருமதி எஸ். சங்கரம்மாளுக்காக ரூ. 3,250-ம் கோரி அனுப்பிய கடன் மனுக்கள் 1962-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளருக்குக் கிடைத்தன. தேசிய நெருக்கடி காரணமாகப் புதிய கடன்கள் கொடுப்பதற்குத் தடை விதித்திருப்பதால், இக் கடன் மனுக்களை அனுமதிக்க முடியவில்லை. ஆனால், ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து பெற்ற நிதியில் ரூ. 6 லட்சம் குறைந்த வரு

MR. SPEAKER : The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Madras Bhoodan Yagna (Amendment) Bill, 1964.'

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1964-65—*cont.*

DEMAND NO. XIII—EDUCATION

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 31,32,17,600 under Demand No. XIII—Education."

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியத்தின் மீது இந்தி கற்பது கட்டாயம் இல்லை என கொள்கை அளவில் கூறிக்கொண்டு கட்டாயப்படுத்தும் செயல் முறைகள் மேற் கொள்ளப்படுவதை சுட்டிக் காட்ட என் பேரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப்பிரேரணையை முன் மொழிகிறேன்.

"That the allotment of Rs. 31,32,17,600 under Demand No. XIII—Education be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

* **புலவர் கா. கோவிந்தன் :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு கல்விக்காக 31 கோடி ரூபாய் மான்யமாகக் கேட்டு இதை மன்றத்திலே தங்களுடைய கோரிக்கையை காண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த கோரிக்கையின் மீது ஆளும் கட்சி யிலிருந்து பாராட்டுக்களை தெரிவிப்பதற்கு ஆளுங் கட்சி அங்கத்தினர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அவர்களுக்கு அடுக்கு அடுக்காக 30 ஆயிரம் துவக்கப்பள்ளிகளையும், 20 ஆயிரம் உயர் நிலைப்பள்ளிகளையும், 75 கல்லூரிகளையும் இன்னும் பல்வேறு தொழில் நுட்ப கல்லூரிகளையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதையும் பள்ளி உணவுத் திட்டம், ஆசிரியர்களுக்குப் பரிசு, இலவசக் கல்வி, ஆசிரியர் விகிதாச்சாரத்தில் வாய்ப்பு ஆகிய இநதவிதமான திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டி, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மான்யத்தை வரவேற்பார்கள் என் நான் அறிவேன். ஆனால் ஒன்று நினைத்துப் பார்க்கவேண் டும். தான் பெற்ற பிள்ளைக்கு சட்டை வாங்கிப் போட்ட ஒரு தகப்பனை பாராட்டுவதை இந்த உலகத்தில் பார்க்க முடியாது. தான் பெற்ற மக்க ளுக்கு உணவு அளித்தான் என்பதற்காக தந்தையைப் பாராட்டுவதை இந்த உலகத்தில் யாரும் பார்க்க முடியாது. அப்படி இருக்கும்போது மக்களுக்கு ச்செய்யவேண்டிய கடமைகளில் அரசின் மிக மிக முக்கியமாக இருக்கிற கடமை கல்வி அளிப்பது ஆகும்.

"ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே" என்ற சங்க இலக்கியப் பாடலில், "நன்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே" எனக் கல்வி அறிவு அளிப்பதை அரசின் கடமையாக ஆன்றோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட ஒரு கடமையைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகப் பாராட்டுவது முறைதானா என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று முதலிலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

17th March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினருடைய பாராட்டு தலை நான் கோரவே இல்லை. இதைப் பற்றி அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். கண்டிப்பதை மாத்திரம் எடுத்துச் சொன்னால் போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடத்திலிருந்து பாராட்டை விரும்பவில்லை, என்னிடத்திலிருந்து கண்டனத்தைத் தான் எதிர்பார்க்கிறார்.

கனம் சபாநாயகர் : பாராட்டும்போது பயப்படுகிறார் போல இருக்கிறது (சிரிப்பு).

புலவர் கா. கோவிந்தன் : எதிர் கட்சியிலிருந்து நாங்கள் பாராட்டத் தவறிவிட மாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியில் எப்படி பாராட்ட இருக்கிறார்களோ, அதே போல இவைகளையெல் லாம் கொண்டு வந்திருக்கிற அமைச்சர் அவர்களை நானும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இவ்வளவும் செய்து விட்டு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பெரிய கேட்டைச் செய்திருக்கிறார். முகத்திற்குக் கண்ணாடி அணிவார்கள். தங்க ஃப்ரேம் போட்ட கண்ணாடி, நல்ல அழகான கண்ணாடி என்று கண்ணாடிக்கு பெருமை கொடுக்கிறோம். எதற்காக கண்ணாடி போட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால் சிலர் முக அழகுக்காக கண்ணாடி போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் பார்வை குறைவுக்காக கண்ணாடி போட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் நம் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல அழ கான கண்ணாடியை அளித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் கண்ணைக் குருடாக்கியிருக்கிறார்கள். கண்ணைக் குருடாக ஆக்கி விட்டு, கண்ணாடி அளிப்பதால் பயன் இல்லை என்று தான் இங்கே நாங்கள் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம். எந்த அளவிலே கண்ணைக் குருடாக ஆக்கியிருக்கிறார் கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது நம் முடைய நாட்டில் மும்மொழித் திட்டம் என்ற பெயரால் இந்தியை நுழைத்திருக்கிறார்கள். இந்தியை நுழைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல் லும் நேரத்தில், இந்தி கட்டாயம் இல்லை என்று வாதிடுவார்கள். இந்தி கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே மாணவர்கள் படிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆச்சாரியார் 1939-ம் ஆண்டில் இந்தியைக்கொண்டு வந்த நேரத்தில் இந்தியைக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வந்தார். அப்போது கட்டாயமாகக் கொண்டுவரப் பட்டதால் எங்களால் அதை எதிர்க்க முடிந்தது. தமிழகத்தில் இருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேர்களும் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் நமது முதல் அமைச்சர் இந்தியை மிகவும் நயவஞ்சக முறையில் நுழைக்கிறார். கட்டாயம் இல்லை, கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லி, படித்தால் படியுங்கள், விட்டால் விடுங் கள் என்று சொல்லி கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

"வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க ; அஞ்சுக,
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு"

என்றார் வள்ளுவர் ;

இதே முறையில் தான் கட்டாயம் என வெளிப்படையாக கூறிய ஆச்சாரியாரைக் கண்டு அஞ்சவில்லை. முதலமைச்சரைக் கண்டுதான் தமிழகம் அஞ்சுகிறது. அவர்தான் இந்தி கட்டாயம் இல்லை, கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லுகிறாரே, அந்த நேரத்தில் இந்தியை நுழைக்கிறார் என்று நீங்கள் ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள் என்று கேள்வி கேட்டும் வாய்ப்பை உண்டாக்கி இருக்கிறார் நம் அமைச்சர். இதை நினைத்துப் பார்க்க, இப்போது கேள்வி களுக்கு பதில் சொல்லுகிற நேரத்தில் அமைச்சர் அளித்த விடையிலிருந்து நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. மும்மொழித் திட்டம் என்ற திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, இங்கே தெலுங்கு படிக்க வசதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம், மலையாளம் படிக்க வசதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம், பிற மொழிகளைப் படிக்க வசதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லளவில் சொல்ல முடிந்ததே தவிர எவ்வளவு மாணவர்கள் படித்தார்கள், எவ்வளவு மாணவர்கள் படிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற முறையில் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. மாணவர்கள் வரவில்லை, ஆசிரியர்கள் இல்லை என்று

அமைச்சர் அவர்கள் கூறக் கூடும். ஏன் மாணவர்கள் வரவில்லை என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது, மும்மொழித் திட்டம் என்ற முறையிலே நாட்டிலே இருக்கிற தமிழ் மகனுக்கு தாய் மொழியாகிய தமிழ் கட்டாய மாகப் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆங்கிலம்—அது அகில உலகத் தொடர்பு உள்ள மொழியாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதையும் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தியைப் படித்தால் தான் எதிர்காலத்தில் வாழ்வு என்ற முறையில் அதைப் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆகையால் தான் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற மாணவன் உடன் பிறந்த மொழிகளை, சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளை கற்க விரும்பவில்லை, இந்தியைப் படிக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயச் சூழ்நிலை இருப்பதால், இந்தியைப் படிக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தியைப் படிக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்த வில்லை, இருந்தாலும் படிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். ஏன் இந்தி படிக்கிறார்கள். இந்தியில் சிறந்த இலக்கியம் இருக்கிறது என்றா? இல்லை. வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு வழி செய்கிறது என்றுதான் படிக்கிறார் கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டு, கட்டாயமாக இந்தியைத் தேடிப் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கி விட்டு, இந்தி படிக்க வேண்டும் என்கிற கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லுவதில் என்ன பயன் இருக்கிறது? ஆகையால் தான் இந்தியை அமைச்சர் அவர்கள் நயவஞ்சக மாக நுழைக்கிறார் என்று சொல்லுகிறேன். இந்தி கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லி, படித்தால் படியுங்கள், படிக்காவிட்டால் போங்கள் என்று சொன்னார்கள், பிறகு பரீட்சை தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள், பிறகு பரீட்சையில் உட்காருங்கள், மார்க் தேர்வுக்குப் பயன்படாது என்று சொன்னார்கள், பிறகு மார்க் தேர்வுக்கு பயன்படாது என்று சொன்னாலும் மாடரேஷனுக்குப் பயன்படும் என்று சொன்னார்கள், இப்போது பரீட்சைக்கு உட்கார்ந்தால் உட்காருங்கள், உட்காராவிட்டால் போங்கள் என்று சொல்லி விட்டு, அதே நிலையில் இந்தி பரீட்சைக்கு உட்காராவிட்டால் கல்லூரியில் சேர முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தோலைக் கடித்து, துருத் தியைக் கடித்து, ஆட்டைக் கடித்து, மாட்டைக் கடித்து கடைசியில் மனிதனைக் கடித்தது என்று சொல்லுவார்கள். அதேபோல் மெள்ள மெள்ள, பையப் பைய இந்தியை அமைச்சர் நுழைக்கிறார் என்று எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. வாளைக் கொண்டு வெட்டினால் தாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் நாளா வட்டத்தில், நச்சுக் கிருமிகளை ஊசிமூல மாக உடலில் நுழைக்கிறார்கள். இந்தப் போக்கு அமைச்சருக்கு வேண் டாம் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வட நாட்டுக்குச் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு). வடநாட்டுக்குச் செல்லுகிற நேரத்தில் நாங்கள் வாழ்த்தி அனுப் பினோம் "சென்று வாருங்கள், வென்று வாருங்கள்" என்று. கனம் அமைச்சர் வந்திருக்கிறார். அவர் வந்ததிலிருந்து நான் பார்க்கிறேன். சென்ற நேரத்தில் அவர் முகத்தில் இருந்த களை, இப்போது இல்லை. (சிரிப்பு). அது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? அவரும் தமிழர் தான். அவரது உடலிலும் நல்ல தமிழர் உணர்வு ஓடுகிறது. சென்ற இடத்தில் அவரால் வென்று வர முடிய வில்லை.

"வீரமும் களத்தே போட்டு, வெறுங்கையோடு இலங்கை புக்கான்" எனக் கம்பர் கூறிய முறையில் அவர் வெறும் கையோடு திரும்பியிருக் கிறார். அங்கே வடநாட்டுக்காரர்கள் இன்ன திட்டம் என்று கொடுத்து, அதை ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்து அவர்கள் கொடுத்த அடிமை முறைச் சீட்டில் கையெழுத்திட்டு அளித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார். இதைத் தான் நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறோம். அப்படி வெறுங்கையோடு வந்த அமைச்சரா வது வாய் மூடியிருக்கிறார்களா? இந்தியிலே அகில இந்திய சர்விஸ் பரீட்சை எழுதுவதற்கு ஒப்புதலை அளித்து விட்டேன். ஒப்புதலை அளித்து விட்டு அதனால் கேடு வரக்கூடாது என்று மாடரேஷனாக ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிட்ட அறிவு வரவேண்டுமென்று ஒரு திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்து விட்டு வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். தும்பை விட்டு விட்டு

17th March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

வாலைப் பிடிப்பது போல இருக்கிறது இது. இந்தியில் எழுத வாய்ப்பு அளித்து விட்டு, தமிழகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு கேடு வந்து விடுமோ என்று அஞ்சி, அப்படிப்பட்ட கேடு வராத நிலையில் அவர்களுக்கு ஒரு மாடரேஷன் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தைக் கூறுவது எந்த முறையில் நல்லது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தியில் பரீட்சை எழுதினால் அவர்களுக்கே முடியாது, அவர்களுக்கே கூட விஞ்ஞானத்தைப் போன்ற கருத்தினைச் சொல்ல முடியாது என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை அந்தக் காரணங்களை ஏற்றுக்கொண்டார்களா என்பது ஒருபுறம் இருக்க, அந்தக் கருத்தைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, விஞ்ஞானக் கருத்துக்களைத் தமிழில் சொல்ல முடியும், எல்லாம் தமிழால் ஆகும் என்ற உறுதி மொழியில் தமிழ் பயிற்சி மொழித் திட்டத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது இந்தியில் எப்படி விஞ்ஞானக் கருத்துகளைச் சொல்ல முடியாது என்று சொல்ல முடியும்? அவர்கள் கேட்பார்களே, இந்தியில் சொல்ல முடியாது என்று கருதினால், தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஆக்கியிருக்கிறீர்களே, இந்தியால் முடியாது என்று சொல்லுகிறீர்களே என்று கேட்டிருப்பார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்களால் சரியான விடை அளித்திருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட போலிக் காரணங்கள் கூறவேண்டாம். நியாயமான காரணங்களை எடுத்துக் கூறுவோம். தமிழனை இரண்டாம் தரக் குடிமகனாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்று சொன்னீர்களா? சொல்லியும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையா? அவர் நிலை எங்களுக்குப் புரிகிறது. இங்கே இருந்த அமைச்சரும் மத்திய மந்திரி சபையில் இருக்கிறவரும் தமிழ் நாட்டில் பழைய கல்வித்திட்டம் இப்போது இல்லை, பழைய கல்வியின் தரம் இப்போது குறைந்திருக்கிறது என்று ஒரு போராட்டத்தை இங்கே கிளப்பியிருக்கிறார்கள். இங்கேயே போராட்டம். இந்த நிலையில் வட நாட்டுக்காரர்களோடு நாம் மாறுபட்ட கருத்து கொண்டு விட்டால் நம் பதவி என்ன ஆவது என்ற அச்சம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்வேன், அந்த அச்சம் வேண்டாம். அமைச்சர் அவை வாழ்வு பெரிய வாழ்வு அல்ல. மூன்று மாதங்களுக்கு முன் சென்னை மாநகர மன்றத்தில் காங்கிரஸ் மேயர் உட்கார்ந்தார். இன்னும் மூன்று மாதம் ஆகவில்லை, அந்த இடத்தில் எங்கள் மேயர் இன்று உட்கார்ந்துவிட்டார். இப்படிப்பட்டது அரசியல் வாழ்வு. நீண்ட காலம் அரசியல் வாழ்வில் அமைச்சர் பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்று பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள இப்படிப்பட்ட சூழ்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுத்து காட்டிக்கொடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"மெல்லத் தமிழ் இனி சாகும் என்று அந்தப் பேதை உரைத்தான்" என்று சொன்னார் பாரதியார். சாகும் என்று சொன்னவனையே பேதை என்றார் பாரதியார்; தமிழைச் சாகடிக்கிறார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். தமிழை வாழவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிங்கத் தமிழன் சின்னசாமி போல் செந்தழல் புகவேண்டியதில்லை. தமிழை அழித்துவிடுகிற பணிக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் துணை செய்யவேண்டாம் என்று மட்டும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம். 9-30 a.m.

* SRIMATHI A. SUARES: Mr. Speaker, Sir, in supporting the Demand for Education, I wish to congratulate the Hon'ble the Chief Minister on increasing the allotment for Education in this year's budget to Rs. 31,32,17,600. We are now in an age in which the budget for education is stepped up from year to year. In 1950-51 the allotment was only Rs. 10·57 crores. These figures bear eloquent testimony to the efforts of the Madras State in regard to education. While appreciating the great progress made in education, as stated in the note on the education demand, I wish to offer a few remarks on the different stages of education.

[Srimathi A. Suares] [17th March 1964

As far as elementary education is concerned, the endeavours of the State have been directed towards the objective of universal compulsory primary education for all children. This was visualised in the directive principles of the Constitution and the Madras State has nearly achieved this target. The amount ear-marked for primary education in this year's budget is Rs. 15·33 crores which works out to 52 per cent of the total budget for Education.

When such a large sum is spent on primary education an assessment should be made to see the progress achieved in the first five-years of study.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

In reviewing the progress of education, we find that each stage puts the blame on the stage next below it, for low standards. Training colleges complain that the trainees who come to them are far below the standard in the knowledge of their subjects. This implies that arts and science colleges do not send to the Training colleges, students who have sufficient knowledge of their subjects. The arts colleges in turn complain that secondary sections do not work up to the required standard. The teachers of P.U.C. classes state that it takes a whole term or more before the P.U.C. students can follow the lectures. Secondary schools in their turn put the blame on primary schools. This shows that some assessment should be organised to pinpoint the weak spots in our scheme of education. Recently the Vice-Chancellor of the Madras University stated that the weakest link in the scheme of education is the primary schools. The Union Education Minister attaches the greatest importance to secondary education. He has submitted a project to the Planning Commission to reorientate the secondary stage of education. He proposes to have Rs. 20 crores to implement these reforms.

The Public Service Commission in its latest report remarks that in the examinations conducted by it, it has been discovered that there is woeful ignorance of elementary general knowledge and difficulty in expressing ideas in idiomatic language by the students, both in English and Tamil. The Commission also remarks that the standard of proficiency in English has fallen very low. So we see that though there is spectacular increase in the total number of pupils, the total number of schools and colleges, and in the budget allotments every year, we still have not really attained sufficiently high standards in each stage of education. Steps should be taken to find out where exactly the fault lies.

To improve primary education we should get capable secondary-grade teachers. It is pleasing to read in the note on the Education Demand that Government proposes to abolish higher elementary grade teachers' training and have only one grade viz. secondary-grade training. It is a step in the right direction and will certainly improve the standard of education in elementary schools. To keep

17th March 1964] [Srimathi A. Suares]

up standards in elementary schools, a team of supervisors could be appointed to conduct a sample survey of the progress made in a few primary schools in each taluk. The team can consist of experts, officials as well as non-officials.

There are a large number of junior and senior basic schools. In some of these schools, the material required for basic crafts have not been supplied. Schools that offer spinning and weaving as basic crafts have no stock of cotton at all. Other schools that offer gardening and agriculture have no water-supply at all. Periods allotted for basic education are thus wasted, and naturally the standard of students going up from primary schools to secondary schools will not be up to the mark.

The public examination at the end of the upper primary course has now been abolished. Students go from the upper primary class to Standard IX on a mere transfer certificate, which is based on varying standards of promotion. The Inspecting Officers could standardise promotion from the upper primary school to the secondary school. Perhaps this is another reason why standards have fallen in secondary schools.

To keep up standards in the three highest classes of the high schools Government may consider the feasibility of appointing "Subject Inspectors" to accompany the District Educational Officers on their annual inspection. These are days of specialisation and no one can be expected to be proficient in all subjects. Mathematics and Science teachers cannot do justice to humanities and vice-versa. If 'Subject Inspectors' inspect the work done in their special subjects, they can discover defects in methods of teaching. This can lead to great improvement of secondary education.

To improve the quality of graduate teachers in secondary schools, training colleges should be improved. A short course of training lasting only for nine months is inadequate for teaching the theory of education as well as to give practice in teaching. At present the trainees teach in model schools or practising schools for about 15 days only. These schools are scattered far and wide. The work of guidance and supervision is left to the teachers of the practising schools. Some of them use old-fashioned methods and have not kept themselves in touch with the latest methods in teaching. Consequently we find that the trainee teachers do not come up to the required standard. The shortest professional course is the B.T. Training, which lasts for 9 months only. It is these teachers, who will be responsible for sending out a large number of S.S.L.C. students each year to feed the Arts, Science and Professional Colleges. Unless we get the best staff for Training Colleges, and prescribe sufficiently long period of training, we cannot expect to get better qualified teachers for our high schools. More facilities may be provided for a higher training degree, viz., M.Ed. degree. To train B.T.'s the staff should possess a higher training degree than the B.T. If the theses selected by the M.Ed. students are closely

related to the improvement of Secondary Education, much useful information would be available to the Education Department to work upon. An attempt should be made to make post-graduate students more research-minded. Only then the cause for certain conditions can be discovered in a scientific way.

A special feature in the year's Budget is the "Scheme of Free Secondary Education" for all, irrespective of income. This will be implemented in the ensuing year. This is a social measure which was not even dreamt of a decade ago. I congratulate the Government and the Minister on having planned and carried out such a measure which will have far-reaching consequences in raising the standards of living of the rising generation.

Some heads of high schools fear that the high standards maintained in certain schools will be affected by the scheme of "Free Secondary Education". Government will certainly compensate them for the loss of fee income and also no restrictions will be placed on the internal management of the school. The best use should be made of this great concession and in a decade or two every boy and girl in the State should possess the minimum qualification of the Secondary School-Leaving Certificate. More Secondary Schools will now be required. Even the 600 schools opened in the last three years will be inadequate. More training colleges would be required to train graduates for work in the Secondary Schools. At present there are only 19 training colleges in the State which send out about 560 B.T's. each year. These numbers may have to be doubled shortly and the intake of B.T. students may be raised to 100 per college.

Before concluding, I wish to thank the Hon. Chief Minister for having allotted the usual amount in this year's budget for Anglo-Indian Education. In fact an additional sum of one lakh has been provided for building grants. The three years' period granted by Government for Anglo-Indian Education ended in December 1963. We are happy and grateful that Government has appreciated the good work done in Anglo-Indian Schools and extended the period during which the usual grant will be given.

Thank you, Sir.

***திரு. மா. இராசாங்கம் :** மாமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பெருமதிப்பிற்குரிய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே இந்திப் பரீட்சையைப் பற்றி சொல்லும்பொழுது, மாணவர்கள் அதை ஒரு வேடிக்கையாக கருதுகிறார்கள், பரீட்சைக் காகிதத்தை வெறும் வெள்ளைக் காகிதமாகக் கொடுத்துவிட்டுப் போகிறார்கள், ஆகவே இப்படி எளனம் செய்யக்கூடாது என்ற முறையிலே பேசினார்கள். அப்படிச் சொன்ன அதே அமைச்சர்தான் இந்த ஆண்டில் பரீட்சை எழுதித்தான் ஆகவேண்டுமென்ற சூழ்நிலைக்கு மாணவர்களை அழைத்துவந்து, அதே நேரத்தில் இனிப்பாக இன்னொன்றும் சொல்கிறார், இந்தியில் பரீட்சை எழுதித்தான் ஆகவேண்டும், ஆனால் பாஸ் செய்தாலும் பரவாயில்லை, பாஸ்

17th March 1964] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

பண்ணுவிட்டாலும் பரவாயில்லை, ஆனல் மொத்தக் கணக்கில் அந்த மார்க்குகள் சேர்க்கப்படுமென்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிருர்கள். இன்னும் கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது நான் ஒன்றை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். முன்பு உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பானது பதினேரு ஆண்டுகாலமாக இருந்து, மதிப்பிற்குரிய டெல்லி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் இங்கு இருக்கும்போது அது பத்தாண்டு ஆக மாறி, பிறகு நமது அமைச்சர் வந்தபிறகு மறுபடியும் பதினேரு ஆண்டாக மாறி விட்டது. இப்படி அடிக்கடி கல்வித் திட்டங்கள் மாறும் திட்டங்களாக இருக்கக் கூடாது. அவை ஒரு உத்திரவாதத்தோடு இருக்க வேண்டுமென் பதை உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி அடிக்கடி கல்வித் திட்டங்கள் மாறுவதால் ஏற்பட்ட இன்னல்களில் ஒன்று, கடந்த ஆண்டு ஏழாவது வகுப்புப்படித்த மாணவர் இந்த ஆண்டு எட்டா வது வகுப்புக்கு வந்தபிறகும்கூட, திரும்பவும் ஏழாவது வகுப்புப்பாடத் தையே, அதே புத்தகங்களையே, அதே ஸெலபஸ்ஸையைதான் படித்து ஆக வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகியிருக்கிருர்கள். இதனல் ஒரு வருடம் வீணுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வாழ்க்கையிலே இளமை என்பது ஒரு வசந்த காலம். ஆனல் வருடாவருடம் வந்து போகிற வசந்த காலம் அல்ல. இளம் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கிற அந்த வசந்த காலத்தை நாம் வீணடிக்கக்கூடாது. இளமையாக இருக்கிற எங்களுக்குக்கூட அந்த இளம் காலத்தைப் பற்றித் தெரியாமல் போனலும், அந்த இளமையை இழந்து நிற்கிற உங்கள் எல்லோருக்கும் நன்ருகத் தெரியும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு உத்திரவாதம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. கடையிலே ரூபாய் 200 கொடுத்து வாங்குகிற ஒரு ரேடியோ செட்டுக்குக்கூட இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் உத்திரவாதம் கொடுக்கும்பொழுது கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவுசெய்து கொண்டுவரப்படுகிற இந்தக் கல்வித் திட்டத் திற்கு ஒரு உத்திரவாதம் இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்தாற்போல் விருப்புப் பாடத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்குங்கால், அந்த விருப்புப் பாடத்தை முதலிலே சோதனை செய்து பிறகு கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். பழகாத மாட்டை பார வண்டியிலே பூட்டினல் வண்டி குடை சாய்ந்துவிடும். பழகாத மாட்டை வெற்று வண்டியிலே போட்டு பழகுவது போல முதலிலே பரீட்சார்த்தமாக அதைச் செய்து பார்க்க வேண்டும். விருப்பப் பாடம் என்று சொன்னல் அடிப்படையான அறிவு வளர்ச்சிக்கு உகந்த பாடத்தை உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லா மல் போய்விடும். விருப்பப் பாடம் என்று சொல்லும்பொழுது ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் எல்லாப் பாடங்களுக்கும், வாய்ப்புக் கொடுப்பதில்லை. அந்தப் பள்ளியிலே வைத்திருக்கிற பாடங்களில் ஏதாவதொரு பாடத்தைப் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, தங்களுக்கு இஷ்டமான பாடத்தை மாணவர்கள் எடுத்துப்படிக்கிற அளவுக்கு விருப்பப் பாடம் இல்லை யென்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைத்தான் பலமாக சொல்லிக்கொண்டிருக் கிருர்களே தவிர, அதிலே இருக்கின்ற ஓட்டை உடைசல்களைப்பற்றிச் சொல் வதில்லை. தரத்தைப் பற்றிச் சொல்வதில்லை. குவான்டிடியைப் பற்றித் தான் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, குவாலிடியைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது பள்ளிகளைப் பார்த் தால் ஆட்டு மந்தையில் ஆடுகளை வைத்து காவற்காரர் காத்துக்கொண்டி ருப்பது போல, நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே பள்ளி மாணவர்களை அடைத்து வைத்து, அவர்கள் வெளியே ஓடிப்போகமுடியாமல் தடுத்து காத்துவைத் திருக்கிற அளவுக்குத்தான் இன்றைய சூழ்நிலை இருக்கிறது. பள்ளிகளில் காற்ருேட்ட வசதியோ, தட்டிகள் வசதியோ, வகுப்புக்கு வகுப்பு பிரிவு வசதியோ இல்லாமல் இருப்பதினல், இதைப் பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு இருக் கிற நிலைமையைப் பார்த்தால் அவர்கள் சமையற்காரர்களாக மாறிவிடும் நிலைமைக்கு வந்துவிடுவார்களோ என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். பள்ளிக்

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [17th March 1964

கூடங்கள் எல்லாம் சாப்பாட்டு அறைகளாக மாறிவிடுமோ என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு தனி அறை, தனி இடம், தனி ஷெட்டாவது ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமெரிக்காவிலே உணவு திட்டம் நிறைவேறிய வகை வேறு. அமெரிக்கா போல் நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொல்ல அதன் ஜாடைகூட இல்லை, கான மயிலாட கண்டிருந்த வான்கோழி தானும் சிறகடித்து ஆடினாற்போல் இருக்கிறது நமது மதிய உணவுத் திட்டம். நாம் நேற்று முன் தினம்கூட கேள்வி நேரத்தில் இங்கே பார்த்தோம். எத்தனையோ நாட்களாக இந்த உணவு பிரச்னை பற்றி நாம் பேசுகிறோம். அமெரிக்க திட்டத்திலே காண முடியாதவற்றை நாம் இங்கே காண்கிறோம். மதிய உணவிலே கத்தரிக்காய் காம்பு என்று எத்தனையோ பேர் எலிவாலைக் கடித்துத் துப்பியிருக்கிறார்கள்.(சிரிப்பு) பருப்பு சாம்பார், பாச்சை, பல்லி சாம்பாராக இருந்தது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், என்று கருதுகிறேன். இந்த மதிய உணவில் மிக்க ஜாக்கிரதையாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதை உணவாக இருப்பதற்கு பதிலாக உதவாக்கரையாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வியின் தரம் பற்றி சொல்லப்பட்டது. கல்வியின் தரம் நல்ல வகையில் உயருவதற்கு பணத்தை மட்டும் செலவழித்து விட்டால் போதாது. கவனிக்க வேண்டிய காரியங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கல்வியின் தரம் உயருவது ஆசிரியர்களின் கையில் இருக்கிறது. ஓவியன் உள்ளத்தில் ஆனந்தம் இருந்தால் தான் அவன் தீட்டுகின்ற ஓவியம் அழகாக இருக்கும். ஓவியன் மனதில் கவலைச் சுமை இருந்தால் அவன் தீட்டும் ஓவியத்தில் கலைச்சுவை இருக்காது. இன்றைக்கு மாணவ மாணவிகளை நல்ல ஓவியங்களாக ஆக்கும் பணி ஆசிரியர்கள் கையில் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு அமைதியில்லை என்றால் மாணவ ஓவியத்தை கிறிக்கினாலும் கிறுக்கிவிடுவார்கள். ஆகவே ஆசிரியர்கள் மன நிம்மதி உள்ளவர்களாக பணி புரிய உதவ வேண்டும். அடுத்தாற்போல் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ட்ரிபிள் பெனிஃபிட் ஸ்கீம், மூன்று நலத்திட்டம் என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கப் பள்ளிகளில் சரியாக நிறைவேறுகிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆனால் தனியார் துறை பள்ளிகள் பொறுத்தமட்டில் இது சரியானபடி நிறைவேறவில்லை என்று துணிச்சலாகக் கூறுவேன். அரசாங்க பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகை, வைத்தியவசதி போன்ற பல வசதிகள் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் தனியார் துறையில் இருக்கிறவர்களுக்கு இது எல்லாம் கிடைக்கவே இல்லை. ஆக தனியார் துறை ஆசிரியர்கள் மாற்றாந்தாய் பிள்ளைகள் போல் இருக்கிறார்கள் (மணி அடிக்கப்பட்டது) இந்தி பொறுத்த மட்டில் ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்திக்காரர்களுக்கு தமிழர் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்றாலும் இந்தியில் உத்தியோக பரீட்சைவந்தால் இந்திக்காரர்களுக்குத்தான் வாய்ப்பு அதிகம் இருக்கிறது என்பதை உங்கள் மூலம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். யானை பலம் பொருந்தியதுதான். ஆனால் அதை நீரில் இறக்கிவிட்டு விட்டால் முதலையை அதனால் சமாளிக்க முடிவது இல்லை. தமிழன் என்ற யானையை இந்தி என்ற நீரில் வடவர் என்ற முதலை வெல்ல பார்க்கிறது. இருவருக்கும் சமமான வசதி உள்ள மணல் பரப்பில் விட்டுப்பாருங்கள். நான் மணல் பரப்பு என்று சொல்வது ஆங்கிலத்தை. நாம் இந்த இந்தி விஷயத்தில் மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். நாம் நன்றாக வளருகிற சமுதாயம். இந்தியினால் நாம் வருந்தி வருந்தி அழிந்து போகக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது என்பதை முன் கூட்டியே எச்சரித்துச் சொல்லி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மானியத்தை வருவாயிலே கால் பங்குக்கு மேலாக கல்விக்காக, கல்வி சீர்திருத்தங்களுக்காக, கல்வி அபிவிருத்திக்காக செலவழிக்கப்படக்கூடிய நிலையை பாராட்ட கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இது பொது மக்களுக்கு மிக்க பிரயோஜனமான துறை என்பதால் இது வரவேற்கத்தக்கது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. கல்வி திட்டங்களை இன்னும் மேலும்

17th March 1964] [திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை]

மேலும் அபிவிருத்தி செய்தால் அது வருங்கால சந்ததிகளுக்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கும். அகில இந்திய மாணவர்களிலேயே இவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்கள் என்று நாம் பெருமையாக சொல்லிக் கொள்ள முடியும்.

அதோடு எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டிலும் கல்வித் துறையில் இப்பொழுது உயர்நிலை பள்ளிகள் அதிகமாக ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. இதனுடைய நிர்வாகமானது ஒரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் கிரேடில் உள்ள ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் இடம் கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் உயர்நிலை பள்ளிகளை கண்காணிக்கிறார்கள். அங்கே பஞ்சாயத்து யூனியனில், கூட்டுறவு சங்கங்களில், பொது ஸ்தாபனங்களில் உள்ள பிரதிநிதிகள் கவனிக்க அல்லது ஆலோசனை சொல்லுவதற்கு எந்தவிதமான இடமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. முன்பு உயர்நிலை பள்ளிகள் எல்லாம் ஜில்லா போர்டில் இருந்தது. பிறகு டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கௌன்சிலில் இருந்தது. இப்பொழுது தனியாக டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் கிரேடில் உள்ள ....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர் டி. இ. ஓ. கிரேட் தான். டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் அல்ல.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : வாஸ்தவம் தான். டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் டிஸ்ரிக்ட் எஜிகேஷனல் ஆபீஸராக மாறி அந்த நிர்வாகம் செய்யப்படுகிறது. டி.இ.ஓ. ஆக இருந்தாலும் அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அவ்வளவு பெரிய நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாமல் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஒரு டி.இ.ஓ. ஆக இருந்த போதிலும் அவர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் போதிய வாய்ப்பு இல்லை. ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் மாற்றல் முதலிய எல்லாவிதமான வாய்ப்புகளும் பெற்று இருக்கிறார். ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் இருந்தாலும் இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகத்தை சரியான முறையில் கண்காணிக்க முடியவில்லை. ஆகவே சரியான அதிகாரிகளை நியமிப்பதோடு, ஒரு கமிட்டியை வைத்து அதன் கூட அதிகாரிகளை கலந்து கொண்டு தங்கள் காரியங்களை செய்யும் படி ஏற்பாடு செய்தால் அது பிரயோஜனமாக இருக்கும், அபிவிருத்திக்கும் உகந்ததாக இருக்கும்.

தஞ்சையில் சரபோஜி மன்னன் அனேக தருமங்களை ஏற்படுத்தி சத்திரங்களை நிறுவி, நிதி வைத்து போய் இருந்தது எல்லாம் இப்பொழுது கல்விக்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒரத்தநாடு, ராஜாமடம், நீடாமங்கலம் முதலிய இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் வைத்து ஆசிரியர்கள் நியமித்து நிர்வாகம் நடக்கிறது. அவைகளுக்காக அனேக நிதிகள் வைக்கப்பட்டு இருந்தது. அவை சரியாக கவனிக்கப்படாததால் மன்னனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தருமங்கள் நல்ல வருவாய் இன்றி குன்றிப் போய்விட்டன. அங்கே நடக்கும் உயர்நிலை பள்ளிகளும் இப்பொழுது சரியாக கவனிக்கப்படவில்லை. அதுவும் கலெக்டர் இடத்தில் தனியாக கொடுத்து விட்டதன் காரணமாக பொது ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு அங்கே என்ன நடக்கிறது என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆகவே டிஸ்ட்ரிக்ட் அபிவிருத்தி கௌன்சில் மூலம் தொடர்பு வைத்திருந்தால் ரொம்ப பிரயோஜனமாக இருக்கும். தேர்ந்து எடுக்கப்படும் ஆசிரியர்கள், உணவு, உடை, சம்பளம், தேர்ந்து எடுக்கப்படும் மாணவ மாணவிகள் இவைகளில் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் போன்ற மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு எந்த விவரமும் தெரிவதில்லை. பூராவாக கலெக்டருடைய பரிபாலனத்திலேயே நடைபெறுகிறது. ஆகவே இதற்கும் ஒரு கமிட்டி அமைத்து நிர்வாகம் சரியாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்தால் சரபோஜி மன்னனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தருமங்கள் நல்ல முறையில் நடக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே பொது ஜன தொடர்புள்ள ஒரு கமிட்டியை அமைப்பது நலமாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எதிர்க் கட்சி அன்பர்கள் எல்லாம் இந்தச் சிறந்த கல்வித் திட்டத்தை பற்றி இன்னும் சிறந்த முறையில் மக்களுக்கு, தமிழ் நாட்டு வருங்கால சந்ததிகளுக்கு பயன்படுமாறு எந்த விதத்தில் உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லாமல் அருமை நண்பர் புலவர் கோவிந்தன் போன்றவர்கள்

[திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை] [17th March 1964

இந்தியைத் தாக்கிப் பேசினார்கள். நானும் தாக்க வேண்டும், சொல்ல வேண்டும் என்றால் இந்தியை இந்த அமைச்சர் ஏன் கட்டாயப்பாடமாக கொண்டுவரவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுவேன். மேனாடுகளில் உங்களுக்குத் தெரியும், தாய்மொழியோடு இன்னும் இரண்டு பாஷைகளை கற்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டு கட்டாயமாக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதனால் தான் உலக நாடுகளோடு உறவு கொண்டு தொழில் நுட்ப விஷயங்களை தெரிந்து கொள்ள எதுவாக இருக்கிறது. நம் மாணவர்களும் தாய் பாஷையோடு இன்னும் இரண்டு பாஷைகளை கற்க வேண்டும் என்பதை கட்டாயமாக வைக்க வேண்டும் என்று தான் நான் சொல்லுவேன். ஏற்கெனவே ஆங்கிலம் தமிழர்கள் படிக்கவில்லை, பிராமணர்கள் படித்து விட்டார்கள் என்று புகார் சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஒருவாறு அவர்களும் திறமையாக படித்ததால் அகில இந்தியாவிலும் வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தி படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது படிக்காமல் இருந்து விட்டால் நஷ்டம் யாருக்கு. இவர்கள் இந்தியை ஒரு துருப்பு சீட்டாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். நம் பிள்ளைகளை "படிக்காதே" என்று சொல்லி பிஞ்சு மனதில் "அதைப் படிக்க வேண்டியதில்லை என்ற எண்ணத்தை நம்முடைய தி.மு.க. கட்சிக்காரர்கள் வற்புறுத்திச் சொல்கிறார்கள்,
10–00 a.m. இவர்கள் சிறந்த தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள்" என்று பிள்ளைகள் நினைக்க எது இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி அன்பர்களை நான் தயவுசெய்து ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வித் துறையில் அவர்கள் இன்னும் நல்ல திட்டங்களைத் தமிழ்நாட்டிலும், அகில இந்தியாவிலும் கொண்டுவருவதற்கு ஆலோசனை சொல்ல வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலும், அகில இந்தியாவிலும் இந்தியை இன்னும் சிறந்த முறையில் எவ்வாறு கொண்டுவரலாம், நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்காக இந்தியை இன்னும் எவ்வாறு பயன் படுத்தலாம் என்பதற்காக நல்ல ஆலோசனைகளை அவர்கள் சொல்லலாம். அதை விட்டுவிட்டு, இந்தித் திணிப்பு என்கின்ற ஒரே ஒரு குற்றச்சாட்டைப் பெரியதாகச் சொல்வதும், அதைக் கட்டாயமாகக் கொண்டுவரக்கூடாது, நம்முடைய மாணவர்கள் படிக்க முடியாது என்று சொல்வதும் சரியல்ல என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

எனக்கு முன் பேசிய ஒரு நண்பர், "நம்முடைய தமிழ்ப் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தை நல்ல விதமாக இப்பொழுது படித்து வருகிறார்கள்" என்று பெருமைப்பட்டுச் சொன்னார்கள். எப்படி நம்முடைய பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தை நன்றாகப் படிக்கக்கூடிய திறமையைப் பெற்றிருக்கிறார்களோ, அதே போல இந்தியிலும் அவர்கள் திறமைசாலிகளாக இருப்பார்கள். ஆனால், சில தலைவர்கள், கட்சிச் சார்பாக, அரசியல் காரணமாக, சொல்வதைக் கேட்டு, இந்தி படித்தால் ஆபத்து வந்துவிடுமோ, இந்தி நம்முடைய மூளையிலே நுழையாதோ என்று பிள்ளைகள் நினைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்களை நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் வருங்கால சந்ததிகளைப்பற்றிச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று.

நம்முடைய நாட்டுக்கென்று ஒரு தனி பாஷை இருக்க வேண்டும், அகில இந்தியாவிலும் தொடர்பு கொள்ளவும், பிற மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொள்ளவும், நம்முடைய மாணவர்கள் இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வேலை வாய்ப்புப் பெறவும், தொழில் துறையில் முன்னேறி வரவும், கண்டிப்பாக அவர்கள் ஆங்கிலத்தைப் படித்து வருவதைப்போல, அதற்கடுத்தபடியாக இந்தியையும் படிக்க வேண்டும். ஆகவே, நம்முடைய எதிர்க் கட்சி அன்பர்கள் எல்லோரும் தயவுசெய்து, அரசியல் காரணமாக இந்தியை எதிர்க்கவேண்டும் என்று வைத்துக்கொள்ளாமல், இளம் சந்ததிகள், பல விஷயங்களைப் படித்து முன்னேறி வருவதற்கு, இந்தியோடு இன்னொரு பாஷையையும் கட்டாயம் படிப்பதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

***திரு. அ. ராமசந்திர ராயர்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964–65-ம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

17th March 1964] [திரு. அ. ராமசந்திர ராயர்]

மொத்த வருவாயில் கல்வித் துறைக்காக நான்கில் ஒரு பங்கு செல விடப்படுகிறது. இது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விஷயம். நம்முடைய நாடு முற்போக்கான நிலைமைக்கு வர வேண்டும் என்றால், கல்வித் துறையில் முற்போக்கு அடையவேண்டும் என்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தான் கல்வித் துறைக்கு இப்படி அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், இந்தித் திணிப்பைக் கொண்டுவந்து இதிலே புகுத்திவிட்டு, நம்முடைய வருங்காலச் சந்ததிகள் எல்லாம் நல்ல முறை யில் முன்னேறி வர முடியாமல் தடுப்பதற்கு என்ன சூழ்நிலையை வகுக்க வேண்டுமோ அதை எல்லாம் வகுத்துப் பேசினார்கள். அரசியல்வாதிகள் தங்களுடைய அரசியல் சூழ்ச்சியைக் கொண்டுவந்து கல்வித் துறையில் செலுத்தாமல், வருங்கால சந்ததிகள், பிற்கால சந்ததிகள், நம் பாரத நாட்டில் புலவர்களாக விளங்கவேண்டும் என்று நினைக்க வேண்டும். புலவர் பட்டம் பெற்று, இந்தச் சட்டசபையில் அங்கம் வகிக்க வேண்டும் என்று எப்படிச் சிலர் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதேபோல் பாரத நாட்டுப் புதல்வர்களும், நம்முடைய பிற்காலச் சந்ததிகளும் முன் னுக்கு வரவேண்டும் என்ற கருத்து அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுது நாம் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிவிட்டு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் கல்வித் துறையில் நாம் இந்த மாநிலத் தில் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பது நன்கு அறிந்த விஷயம். முதன் முதலாக ஆரம்பக் கல்வியை இலவசமாக அளிக்க அரசாங்கம் முன்வந்தது. அதற்குப் பிறகு, இப்பொழுது உயர் தரக் கல்வியை எல்லாருக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்க முன்வந்திருக் கிறது. எல்லோருக்கும் இலவச உயர்நிலைக் கல்வி அளிக்கப்போவதாகப் பிரகடனப்படுத்திவிட்டார்கள். அடுத்து, கல்லூரிப் படிப்பையும் இலவசமாக அளிக்கும் வகையில் சலுகை அளிக்கவேண்டும். அதற்கும் மானியம் அளிக்கவேண்டும் என்பதைத் திட்டவட்டமான கொள்கையாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகள் இந்த நாட் டுக்கு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பிள்ளைகள் கல்லூரிப் படிப்பு பெறும் வகையில் அவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அதிகமாக அளிக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். உணவுப் பொருளை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்து நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டுமானால், விவசாயிகளை கல்வித் துறையில் முற் போக்கு உடையவர்களாகச் செய்ய அரசாங்கம் தீவிரமாக முன்வர வேண் டும். கல்லூரிப் படிப்பில் விவசாயிகளுடைய பிள்ளைகளுக்குத்தான் முதல் இடம் அளிக்கவேண்டும். விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் என்றால், ஏதோ ஒரு சிலருக்குக் கல்லூரிகளில் இடம் கொடுத்து, மற்ற வர்களைப் புறக்கணிக்கக்கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, விவசாயி களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கல்வித் துறையில் அதிகமான சலுகை அளிக் கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்காலர் ஷிப் வழங்கப்படுகின்றன என்றாலும், அதிலே தாமதம் இருக்கிறது. டிசம்பருக்குள்ளேயே ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுக்கமுடியும், இல்லை என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிடவேண்டும், என்று உத்தரவு போட்டுவிட்டால் நிம்மதியாகப் படிக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஸ்காலர்ஷிப் வரும், வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்துவிட்டுக் கடைசியில் இல்லை என்றால் மனம் சங்கடப்படும். அதைத் தடுக்க வகை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. அ. ராமசந்திர ராயர்] [17th March 1964

புவனகிரித் தொகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளி ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அந்தத் தொகுதி கைத் தொழில்கள் நிறைந்த இடம். அங்கே ஒருவிதமான பள்ளிக்கூடமும் இல்லை. அங்கே கல்வி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று—ஆண்களுக் காயிருந்தாலும் சரி, பெண்களுக்காயிருந்தாலும் சரி, ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளில் பிள்ளைகள் ஆசிரியர்களைக் கூப்பிடும்போது,, " அண்ணன் " என்றும், " அக்கா " என்றும் கூப்பிடுகிறார்கள். இந்த முறையை மாற்றி, பழங்காலத்தில் கூப்பிட்டதைப் போல, " ஐயா ," என்றும், " அம்மா " என்றும் கூப்பிடும்படிச் செய்தால் நாடு முற் போக்கு அடைய வசதியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளு கின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் முட்லூர் என்னும் ஊர் பரங்கிப்பேட்டை வட்டத்தில் இருக்கிறது. அதில் உருது பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அங்கே முஸ்லிம் பிள்ளைகள் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். முஸ்லிம்கள் இருக் கும் இடத்தை விட்டு, இந்துக்கள் வசிக்கும் இடத்தில் அந்தப் பள்ளியை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பல தடவை கமிஷனரிடத்திலும் மற்றவர்களிடத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியும், யாரும் அதைப்பற்றிச் செவி சாய்க்காமல் அந்தக் கோரிக்கையைத் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு வருவது மிகவும் விரும்பத்தக்கது அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலும் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின் றேன்.

300 ஜனத்தொகையுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்படும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும், இன்னும் சில இடங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் திறக்கப்படாமல் இருக் கின்றன. ஆக, எங்கெங்கு இந்த விகிதாசாரத்தில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக் கப்படவில்லையோ அங்கெல்லாம் பள்ளிகள் திறக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஐந்து மைலுக்குள் ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளி இருக்கவேண்டுமென்ற திட்டம் இருந்தாலும், பத்து மை லுக்கு ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி கூட திறக்கப்படாத நிலை என் தொகுதியில் இருக்கிறது. இதையும் மிகவும் கண்காணித்து, கூடியவரையில் ஐந்து மைலுக்குள் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி திறக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சங்கீதம், நாடகம் போன்ற துறைகளுக்கும் கல்லூரித் திட்டம் வகுத் துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடல் பயிற்சிக்கும் திட்டம் இடப்பட்டிருக் கிறது. சினிமாத் துறையில் பயிற்சி அளிக்கவும் திட்டம் இடப்பட்டிருக் கிறது. அவற்றைப் போலவே, சர்க்கஸ் பயிற்சி அளிப்பதற்கும் ஒரு கல் லூரி ஆரம்பித்தால் பிற்கால சந்ததிகள் முன்னுக்கு வருவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய சிற்றுரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* Sri C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to say a few words on the Demand which is now before the House. As the time allotted to me is limited, I would like to confine my speech to primary and secondary education which is being imparted in the rural areas. The Hon. the Chief Minister while presenting the Budget for the coming year, stated that there would be free secondary education up to the S.S.L.C. level. Of course, free secondary or primary education is there and to-day we are seeing that it is being given free, but so far as the rural areas are concerned, I may say that the primary and secondary education are not free as education of children involves expenditure to the parents. As regards primary education which has been entrusted

17th March 1964] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

to the panchayat unions for administrative purposes, the maintenance charges of elementary schools and the establishment charges are being met by the grants provided for by the Government through supplementary educational grants, rupee one per capita basis, land revenue and on other slab systems. In this educational cess has to be paid by the agriculturists. So primary education is not free for their children. At the same time, for effecting any improvement by way of appointing additional teachers or construction of additional accommodation, the panchayat union is to-day given discretion to levy surcharge. So in rural areas even primary education is not free. The net cost of the primary education is not being met by the Government. It is being contributed by the villagers. That is the position in the rural areas. I should not be mistaken for saying this. What I mean to say is, let them levy the educational cess. But in addition to that, the levy of a surcharge to fill up the deficit in the Panchayat Union budget for imparting primary education is not in any way justifiable. In regard to secondary education also, it costs the villagers. For opening a High School in rural areas, the villagers have to give Rs. 10,000 as contribution to meet the recurring expenditure of high schools, in addition five acres of land have to be gifted and temporary structures and furniture have to be provided. Even when the funds are available, they have to meet 50 per cent of the estimated expenditure for providing permanent buildings. So, secondary education is not free as far as villagers are concerned. I therefore request the Government to consider this aspect of the matter. Of course, there may be some philanthrophists in the villages who may come forward to give contributions but at the same time there are some villagers who cannot afford to do so. In such cases, it is the duty of the Government to come forward and say : ' We are here to help and see that the entire cost including free accommodation is being met by us.'

Now secondary education has been taken over by the Special District Educational Officer, of course, under the over-all control of the Director of Public Instruction. The point which has been discussed everywhere is whether it is not desirable to have the secondary education brought under the purview of District Development Council and administered by them. These Special District Educational Officers have been generally promoted from the ranks of Deputy Inspectors of Schools. Not that they are not capable of administering it, but there is no co-ordination or any sort of understanding. Secondary education requires that anything that is done at the district level has to be reviewed. Now this is not being reviewed. Also, in the District Development Council, the Special District Educational Officer is not a member and so his action is being questioned only by the Education Department and that too on technical matters by the District Educational Officer belonging to the same department, where there may not be much scope for each one questioning the other's ways of work. So, I suggest that the

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [17th March 1964

Special District Educational Officer may be made a Member of the District Development Council and his work also may be reviewed by the District Development Council.

Regarding the mid-day meal scheme, I feel that it is a scheme which has gone a long way to bring the children under education. The system that is being adopted now is that the money is first sent to the panchayat president and then the teachers have to take the money from the president. With all due respect to those who are implementing the scheme successfully, I would like to suggest that better methods may be adopted so that there may be effective control. Of late, the panchayat officers have been made audit officers who are expected to check periodically the concerned accounts but even this is not sufficient. If the amount is with a non-official, there is a tendency to delay the payment of the amount to the teacher. The teacher also is not in a position to demand the amount from the panchayat president who is generally a popular or powerful person in the village. So the amount is not properly utilised at the right moment. I therefore request the Government to devise better methods for the improvement of the mid-day meal scheme.

Regarding collegiate education, I may suggest that the old Intermediate Course may be introduced so that we can have two years' intermediate course and two years' degree course which had been working very well.

It is announced that five colleges will be opened in the State in the coming year and one college is proposed to be opened in the Chingleput district. But we see that the Government are always looking to the south. The north is being neglected. So, I request the Hon. the Chief Minister . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வடக்கே இருந்தாலும், தெற்கே இருந்தாலும் யார் நிதி உதவியளிக்க முன் வருகிறார்களோ அந்தப்பகுதியில் கல்லூரியை வைத்துவிடலாம். செங்கல்பட்டு மாவட்டம் என்று போட்டிருக்கிறோம். அதனால் யார் நிதி உதவியளிக்க முன்வருகிறார்களோ அந்த இடத்தில் வைப்பதில் ஆட்சேபம் இல்லை.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, we claim our Hon'ble Chief Minister as belonging to North Chingleput. A college may be located in Tiruvallur as the need for it has long been felt there. People from Tiruvallur, Tirutani and Ponneri will co-operate in this matter, and I request the Government to open the college at Tiruvallur. With these words, I resume my seat. Thank you, Sir.

***திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன் :** மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கல்வி மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்காக 36 கோடி 32 லட்சம் ரூபாய் வரும் நிதியாண்டு செலவழிக்க இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். நமது மாநிலத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கட்டாயக் கல்வி என்று செய்து இருக்கிறோம். ஆனால் அந்த முறையிலே மாணவர்கள் பள்ளிக்குக் கட்டா

17th March 1964] [திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்]

யமாகப் போக வேண்டுமென்பதற்காக எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதைப்பற்றித் திட்டவட்டமாக அரசாங்கம் கூறவில்லை. அதற்கு நல்ல தொரு திட்டத்தைக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர் துவக்கப் பள்ளிகள் பல நமது மாகாணத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. முன்பு எட்டாவது வகுப்பில் அரசாங்கப் பரீட்சை நடந்து அந்தப் பரீட்சையில் தேர்வு பெற்றவர்கள்தான் மேல் படிப்பதற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இப்போதுள்ள கல்வித் திட்டப்படி எட்டாவது வகுப்பில் அரசாங்கப் பரீட்சை வைக்கப்படுவதில்லை. அதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுடைய கல்வி வளர்ச்சியிலே அதிகமான அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆசிரியர்கள் எப்படியும் பாஸ் போட்டு விடுவார்கள் என்று மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது உயர் துவக்கப் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு அரசாங்கப் பரீட்சை வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் காரணமாக மாணவர்களின் கல்வித் தரம் உயரும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தனியார் நடத்திவருகின்ற ஆரம்பப் பள்ளிகளையும், உயர் துவக்கப் பள்ளிகளையும் லாபத்தைக் கருதி மற்றத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விற்று விடுகின்றனர். அவ்வாறு மாற்றும்போது அவர்கள் பள்ளித் துணை ஆய்வாளருக்கு எழுதி அவர் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிக்கு சிபார்சு செய்து எழுதினால் அவர்கள் மாற்றுவதற்கு ஒப்புதல் அளித்து மாற்றிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதற்கு அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒப்புதல் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நியதி தற்போது இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒப்புதல் கொடுத்தால்தான் இந்தப் பள்ளிகளை மாற்றிக் கொடுக்கலாம் என்று அரசாங்கம் ஆணையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர் துவக்கப் பள்ளிகளில் 400 மாணவர்கள் இருந்தால் ஒரு உடற்பயிற்சி ஆசிரியரும், ஒரு தமிழ் ஆசிரியரும் போடலாம் என்று கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. முழுமைபெற்ற எல்லா உயர் துவக்கப் பள்ளிகளுக்கும் ஒரு உடற்பயிற்சி ஆசிரியரும், ஒரு தமிழ் ஆசிரியரும் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே அரசாங்கம் ஒரு திட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 400 மாணவர்களுக்கு மேற்பட்டு இருந்தால்தான், தமிழ் ஆசிரியர்களையும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களையும் நியமிப்பது என்ற திட்டம் இருந்தால் அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் பல பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 200, 250 மாணவர்களுக்கு மேல் இருந்தாலே உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களை நியமிப்பது அவசியமானதாகும். கிராமங்களில் தற்போது உயர்நிலைப்பள்ளி வரை படிப்பதற்கு வரக்கூடிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவது பாராட்டத்தக்கது. தற்போது முழுச் சம்பளச் சலுகை அளித்தவுடன் கிராமப் புறங்களில் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகரிக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, கிராமங்களில் கூடுதல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வள்ளியூர், திசையன்விளை இந்த இடங்களில் இரண்டு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், செட்டிகுளத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியையும் அரசாங்கத்திலிருந்து இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளை மக்கள் செய்ய தயாராக இருக்கிறார்கள்.

மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப்பள்ளி கட்டிடங்களுக்கும் தனியார் உயர்நிலைப்பள்ளி கட்டிடங்களுக்கும் அரசாங்கம் கட்டிட மானியம் கொடுத்து வருகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள மாவட்டக் கழகப் பள்ளி கட்டிடங்களுக்கு மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய உதவித் தொகைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் உதவித் தொகை கொடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. தனியார் நடத்தும் பெண்கள் பள்ளிக்காவது பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதியிலிருந்து கட்டிடம் கட்டுவதற்கு உதவி கொடுக்க வழி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆண்கள் பள்ளிக்காவது பரவாயில்லை; பெண்கள் பள்ளிக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து நிதி உதவி அளிக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களில் மாநில விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் கவுன்சிலின் ஆதர வுடன் மாவட்ட விளையாட்டு கவுன்சில்கள் ஏற்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதில் யார் யார் அங்கத்தினர், அது எப்படி ஆரம்பிக்கப் பட்டது போன்ற விவரங்கள் எல்லாம் சரிவரத் தெரியவில்லை. ஏதோ கலெக்டர் அவர்கள் தலைவர் என்று சொல்கிறார்கள். யார் யார் உறுப்பினர் என்று விவரமாகச் சொல்லவில்லை. இதில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்வது நல்லது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் சேர்த்துக் கொள்வது நல்லது.

மாநில அரசு ஏற்படுத்தியுள்ள கடன் உபகாரச் சம்பளத் திட்டம் பாராட்டத்தக்கது. இந்தத் திட்டத்தின்படி 1963–64ல் இது வரை மாணவர்களுக்குக் கடன் அளிக்கப்படாதது வருந்தத்தக்கது. இதனை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு பொறியியற் கல்லூரி ஆரம்பிக்க இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. திருநெல்வேலியில் தனியார் ஒரு பொறி யியல் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. இதுவரை ஆரம்பிக்கப்பட வில்லை. அதை தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம்பிப்பார்களோ மாட்டார்களோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு அரசாங்கமே அதை ஏற்று ஆரம்பித்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாசரத்தில் சி. எஸ். ஐ. நடத்தி வந்த பாலிடெக்னிக்கை தூத்துக் குடிக்கு மாற்றியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. சி. எஸ். ஐ. நிர்வாகத்தில் நிதிபற்றுக்குறையின் காரணத்தால் தூத்துக்குடிக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தூத்துக்குடியில் அதனை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தி வருகிறது. அரசாங்கம் நேரடியாக அதனை நாசரத்திலேயே நடத்தி இருக்கலாம். அதைத் தூத்துக்குடிக்கு மாற்றியதன் காரணத்தைப் பற்றி விரிவாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் அதிகமான பெண்கள் கல்வி பயின்று வேலை இல்லாமல் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு வசதி அளிக்கும் வகையில் அங்கு ஒரு மகளிர் பாலிடெக்னிக் மிகவும் அவசியம். அதை கூடிய விரைவில் அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் :** சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மிக முக்கியமான கல்வி மானியம் இங்கே விவாதத்திலே இருக்கிறது. அதன் மீது எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற சிறு குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டுமென்றால் விரும்பவே மாட்டார் கள். வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு வெளியிலே எங்காவது தங்கி பள்ளிக் கூடம் விடும் நேரத்திற்கு வீட்டுக்கு வருவார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் மாணவர்கள் மிக விருப்பத்தோடு பள்ளிக்குப் போகிறார்கள். படிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். பெற்றோர்களும் தங்களுடைய பிள்ளைகள் கல்வியிலே சிறந்தோங்க வேண்டுமென்று விரும்பு கிறார்கள். தங்களுடைய சொத்தை விற்றாவது தங்களுடைய பிள்ளை களுடைய கல்விச் செல்வத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடு இருக்கிறார்கள். கல்விச் செல்வம்தான் பெரிய செல்வம் என்று எல்லாப் பெற்றோர்களும் நினைக்கிறார்கள். தமிழ் இலக்கியத்திலே "கலைமாச் செல்வர்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெரிய செல்வத்தைத் தேடி மாணவர்களும், பெற்றோர்களும் செல்கிறார்கள். திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்திலே "கற்றல் கேட்டலுடையார் பெரியார்" என்று பாடி இருக்கிறார். அத்தகைய பெரியவனாகத் தங்களுடைய மகனைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அதற்கேற்ற முறையில் இன்றைக்குத் தமிழக அரசும் கல்வி மானியத்திற்கு ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கி கல்வியை வளர்ப் பதிலே மிகுந்த முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதிலே

17th March 1964] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

சந்தேகம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை வரவேற்கிறோம். எஸ். எஸ். எல். சி. வரை படிப்பவர்களுக்கு சம்பளம் இல்லையென்று ஏற்படுத்தியுள்ள நிலையை வரவேற்கிறோம். இந்த அரசாங்கம் கல்விப் பணியிலே நல்ல காரியங்களை, திட்டங்களைச் செய்து வருவதை வரவேற்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபம் இல்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில் உண்மையிலேயே நான் அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் செய்யத் தவறிய காரியங்களை எடுத்துக் காட்டுவதிலும் யாருக்கும் தயக்கம் இருக்கக்கூடாது.

"செய்தக்க அல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்."

என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். இந்தச் சர்க்கார், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவசரமாகச் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமல் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு போகிறார்கள். அவசரமாகச் செய்யவேண்டாத காரியத்தை விரைவாகச் செய்கிறார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டைத்தான் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஒருவர் "புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தான் மட்டும் புலவராகி விட்டால் போதும்; மற்றவர்கள் அந்தப் புலமை படைத்தவர்களாக வர வேண்டுமென்பதிலே அவருக்கு விருப்பம் இல்லை" என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுக்கு இருக்கிற எண்ணமெல்லாம் தன்னைப் போல, தான் பெற்ற இன்பம் இந்த வையகம் பெறவேண்டுமென்ற லட்சியத்தினால்தான் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் இந்த நாட்டிலே நன்றாகப் பரவ வேண்டும்; இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேரும் தமிழ்ப் புலவர்களாக மாறவேண்டும்; தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் எழவேண்டும் என்பதுதான் புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுடைய கருத்து என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்"

என்று பாரதியார் கூறினார். அதற்கான பணியைச் செய்யவேண்டுமென்று தான் நானும் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாரதியார் "தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்யவேண்டும்" என்று கூறினார். ஆனால் இன்று பள்ளிகளிலே தமிழ் முழக்கம் செய்யவே அமைச்சர் தயங்குகிறார் என்பதைக் கண்டு உண்மையிலேயே வேதனைப் படுகிறேன். பாட மொழியாகத் தமிழை ஆக்கவேண்டுமென்று 1946-ம் ஆண்டு முதலே இங்கே கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே கூட அதே ஆண்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அதை உடனடியாகக் கொண்டு வருவதில் என்ன தயக்கம் இந்த மந்திரிகளுக்கு என்று கேட்கிறேன். கல்விக்கூடங்களில் தமிழை எவ்வளவு சீக்கிரம் பாட மொழியாக கொண்டு வர முடியுமோ அப்படி கொண்டுவர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். "பாடப் புத்தகங்கள் தயாரிப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது; மாணவர்களும் தமிழில் படிக்கத் தயங்குகிறார்கள்" 10-30 a.m. என்று சொல்லப்படுகிற காரணம் சரியானது என்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. 1946-ல் இருந்து இதுவரை பாடப்புத்தகங்களைத் தயாரிக்க முடியவில்லை என்றால் இந்த நாட்டில் தமிழைப் பரப்ப வேண்டுமென்ற ஆசை உடைய சர்க்கார் இருக்கிறதா என்று சந்தேகம்தான் பொது மக்களுக்கு ஏற்பட இடம் இருக்கிறது. 46 எங்கே, 64 எங்கே? இவ்வளவு ஆண்டுகளாக தமிழில் பாடப்புத்தகங்களைத் தயாரிக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கலாமா? தயாரிக்கவேண்டுமென்ற தீவிர எண்ணம் அரசுக்கு இருந்திருக்குமானால் நிச்சயமாக தயாரித்திருக்கலாம். அதற்கேற்ற தமிழ், ஆங்கிலம் படித்த அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15, 20 புத்தகங்கள் என்று கொண்டு வந்திருந்தாலும் கூட இதற்குள் 500 புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். இதற்குள் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பாட மொழியாக ஏற்படுத்தி இருக்க முடியும். இந்தியை விட தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த நாட்டை ஆள்கிற மந்திரிகளுக்கு இல்லாத காரணத்தினால் தான் தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தக்க வசதி செய்து தரப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த சர்க்கார் மீது சுமத்துகிறேன். அதனால் தமிழ் மக்கள் பாண்டித்தியம் பெறமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். தெருவில்

காஞ்சி மணிமொழியார்] [17th March 1964

சாதாரண மக்கள் பேசுகிற தமிழைப் பார்த்தால் அது தமிழாக இருக்கிறதா ? வெட்கப்பட வேண்டிய நிலையில் அல்லவா அது இருக்கிறது. சென்னைத் தமிழ் என்று சொன்னால் அதை விட மோசம். திருநெல்வேலியில் இருந்து குறைந்து குறைந்து வந்து சென்னைக்கு வந்து இங்கு பேசப்படும் தமிழைக் கேட்கும்போது தமிழ் அறிஞர்களுக்கு மிக்க வேதனையாக இருக்கிறது. ஆகவே தமிழைப் பரப்புவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். தனித்துறையிலும், தமிழை ஆங்காங்கு சொல்லித் தர இந்த சர்க்கார் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். அதைச் செய்ய தவறி இருக்கிறது. செய்ய வேண்டாத காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. எதை பொதுமக்கள் வெறுக்கிறார்களோ, எதை பொது மக்கள் தேவை இல்லை என்று சொல்கிறார்களோ அந்த இந்தியைப் புகுத்த இந்தச் சர்க்கார் அதிக அக்கறை எடுத்து அதற்காக ஏராளமாக பணத்தைச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறது. 'இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மாணவர்கள் இந்தியைப் படிக்க விரும்புகிறார்கள், அப்படி விரும்புகிற மாணவர்களுக்கு அதைக் கற்றுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள். எந்த மாணவர்கள் மனு கொடுத்து இந்தி படிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள் ? சென்ற ஆண்டு வெற்றுக் காகிதத்தை மடித்துக் கொடுத்த மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு பல்லாயிரக் கணக்கில் இந்தி படிக்க தயாராக இருக்கிறார்களா? இந்தி படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எந்த முறையில் தீர்மானம் செய்தீர்கள் ? உங்களுக்குத் தேர்வு வேண்டாம் என்றால் நிறுத்துவது, இல்லாவிட்டால் கட்டாயப்படுத்துவது சரியா ? கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே கட்டாயப்படுத்தி வருகிறார்கள். பள்ளிகளில் மட்டுமன்றி உத்தியோகத் துறையிலும் இந்தி மெதுவாக நுழைந்துவிட்டது. எங்கு சென்றாலும் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் திண்டாடுகிறார்கள் இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும். எங்களைப் போன்ற சாதாரணமானவர்கள் கேட்டால் " உங்களுக்கு என்ன, இது படித்தவர்கள் பிரச்னை என்று சொல்கிறீர்கள். படித்த தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் கேட்டால் உங்களுக்குத் தமிழ் வெறி என்று சொல்கிறீர்கள். பள்ளி மாணவர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள் கேட்டால் இது போக்கிரித்தனம், உங்களுக்குக் கல்லூரியிலேயே இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள்'. ஆகவே இந்தி மொழிக்கு எவ்வளவு அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டுகிறீர்களோ அதை விட பன்மடங்கு அதிகமாகத் தர வேண்டும் தமிழுக்கு. அடுத்து, என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியாகிய தியாகராயநகரில் பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. நான் கேள்விப்படுகிறேன், அங்கு சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு அட்மிஷன்போது கிடைப்பதே இல்லை. ஆண்டுதோறும் இப்படிப்பட்ட குறைகள் வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினருக்கு மட்டும்தான் அங்கு முதல் இடம் தரப்படுகிறது. அந்த வகுப்பில் தேவையான மனுக்கள் கிடைக்காதபோதுதான் மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது என்று குற்றச்சாட்டு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது உண்மையா என்று அறிய என் மகளுக்காக ஒரு மனு போட்டேன். அட்மிஷனுக்கு என்னென்ன தகுதிகள் தேவையோ அதை விட அதிகத் தகுதி அந்த மனுவில் இருந்தது. அங்கு சேர்க்க நான் ஆசைப்படவில்லை. உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள மட்டும்தான் மனு போட்டேன் கடைசியில் அது என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலைமை அங்கிருக்கலாமா ? எல்லா மாணவர்களுக்கும், எல்லா வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் வசதி ஏற்பட வேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். டீச்சிங் ஸ்டாபிற்கு ஆசிரியரல்லாத அலுவலகங்களுக்கு சில கல்லூரிகளில் பேகமிஷன் தெரிவித்திருக்கிற சில சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். விவேகானந்தா கல்லூரியில் அதுபோன்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொடுக்கவே முடியாது என்று அதன் முதல்வர் சொல்வதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

17th March 1964]

*திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்தைகளை சமர்ப்பிக்க முற்படு கிறேன். முக்கியமாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கல்வி இலாகா நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்று அகில இந்தியாவில் அவர்களே சொல்லி வருகிறார்கள். அந்த முறையில் டைரக்டர் அவர்களும், கல்வி இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல முறையில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக பல அரிய பெரிய திட்டங்களை செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இப்போது ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ரேஷியோவை மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது 20 மாணவர்களாக அமைத்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அவர்கள் நல்ல முறையில் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய அளவிற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக கல்வியில் ஒரு ஸ்திரமான கொள்கை வகுக்கப்பட்டு விட்டது. ஒவ்வொரு அமைச்சரும் வருகிற முறையில் பாட திட்டங்களை மாற்றலாமே தவிர அடிப்படை திட்டங்களை மாற்றக் கூடாது.

"Men may come and men may go, but I go on for ever."

என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. அதேபோல் கல்வித் துறையில் ஆணித்தரமான, ஸ்திரமான ஒரு கொள்கை இருக்க வேண்டும், அந்த ஒரு முறையை நம் அமைச்சர் அவர்கள் வகுத்துக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். குறிப்பாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பேசிக் எஜுகேஷன் என்று வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் மாணவர் களுக்கு திறம்பட சொல்லிக்கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து வரு கிறது. அதை மாற்றியமைத்து எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே திட்டமாக, ஒரே விதத்தில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கும்படியான முறையை ஏற் படுத்த வேண்டும். ஆசிரியர்கள் இப்போது ஒரு யூனியனுக்குள்ளே இருக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்ட பிறகு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை, சர்க்கார் மூலம் லோன் வாங்கி வீடு கட்டும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் விளையாட்டு மைதானங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. சில வாடகைக்கு இருக்கின்றன. சிலயிடங்களில் அவர்கள் எங்கேயோ மறைத்து வைத்திருக் கிறார்கள். ஆகவே எப்படி பள்ளிக்கு கட்டடம் வேண்டுமோ அதேபோல் விளையாட்டு மைதானமும் இருப்பதற்காக கடனுவது கொடுத்து அவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்று 3-வது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளியில் நான்கு ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் இருக்கலாம் என்ற நிலை இருந்து வருகிறது. ஜீ.ஓ 210, 1140 என்பதின்கீழ் நான்கு ஆசிரியர்கள் வேலை செய்தால் ஒரு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் வேலை செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. சென்னையில் குறிப்பாக ராமகிருஷ்ண மிஷன் நடத்துகிற பள்ளியை எடுத்துப் பார்க்கும் போது 3-வது வகுப்பில் 3 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. 4-வது வகுப்பில் மூன்று செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. 5-வது வகுப்பில் இரண்டு செக் ஷன்கள் இருக்கின்றன. ஆக எட்டு வகுப்புகள் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு செகன்டரி கிரேட் ஆசிரியர்தான் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது வாரத்திற்கு 48 பீரியட்ஸ் வருகின்றன. ஒரு ஆசிரியர் கிட்டத்தட்ட 35 பீரியட்டுக்கு போகலாம். பாக்கி 13 வகுப்புகளை எப்படி சொல்லிக் கொடுப்பது என்ற நிலை இருக்கிறது. ஏதோ அமைப்பில் "ப்ளா" ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அதைக் கவனித்து மாணவர்களுக்கு தக்கவாறு 3-வது வகுப்பிலிருந்து 5-வது வகுப்பு வரையில் போதுமான செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களை வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் சீருடை முறை இருப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது மாணவர்களுக்கு சீருடை அணிய வேண்டும் என்று நாம் சொல்லு கின்றோம். இதேபோன்று ஆசிரியர்களுக்கு தனியாக ஒரு உடை அணிய வேண்டும் என்றிருந்தால், அதன் காரணமாக மாணவர்கள் நல்ல முறை யில் ஆசிரியர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் நல்ல மதிப்பும், எண்ணமும்

உண்டாகும். இன்றையதினம் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் வேற்றுமை தெரியாத நிலை தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பிரசிடன்ஸி காலேஜில் ஆசிரியர்கள் இன்னின்ன டிரஸ் தான் போட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று இருந்தது. அந்த முறையில் ஆசிரியர்கள் ஒரே விதமான உடையில் தான் செல்ல வேண்டும் என்ற முறையை ஏற்படுத்து வதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சித்தவைத்திய கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில், இம்மாதிரி கல்லூரி ஒன்றை ஏற்படுத்தப்போவதாக சொல்லப்பட்டது. அதற்கு இன்னும் போதிய அளவு ஆக்கம் அளிக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இந்த வைத்திய படிப்பை படிப்பதற்கு மாணவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழ் வைத்தியம் மறைந்து விடாத முறையில் இந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, ரி.ஃ.பரஷர் கோர்ஸ் என்று தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இப்போதுள்ள முறையில் ஹையர் கிரேடை எடுத்துவிட்டு செக்கண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களை வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இது நல்ல முறை தான். அதோடு ஆசிரியர் களுக்கு பிரைஸ் கொடுக்கின்ற முறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நல்ல முறையில் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அதோடு பென்ஷன் ஸ்கீம் வந்திருப்பதும், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப் பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளை எல்லாம் பார்த்தால் நிச்சயமாக ஆசிரியர்கள் நம்மை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஏற்கனவே வட இந்தியாவில் ஒரு கல்வி மகாநாடு நடைபெற்றது. அதில் அப்போது கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் போயிருந் தார்கள். அப்போது இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய கல்வியி னுடைய நிலைமையையும், ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம், வசதிகள் இவைகளைப்பற்றி தெரிவித்த போது, அங்குள்ளவர்கள் நமது அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து, எப்படி இவைகளை எல்லாம் உங்களுக்கு கொடுக்க முடிகிறது, தயவு செய்து இதையெல்லாம் இங்கு சொல்லிவிடா தீர்கள், அப்படி சொன்னால் அதே போன்று எங்களுக்கும் வேண்டும் என்று இங்குள்ளவர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னதாக, அப்போது சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர் களுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், 400-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இருந்தால் இரண்டு பேர் போடவேண்டும். அவற்றில் ஒருவர் ஹயர் கிரேடாக போட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஹயர் கிரேட் உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும் சாதாரண உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும் 10 ரூபாய் தான் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதனால் நாங்கள் வருடா வருடம் எக்ஸ்ம்ஷன் வாங்கிக்கொண்டே இருக்கிறோம். ஆகவே இவர்க ளுடைய சம்பளத்தில் 25 ரூபாய் அளவுக்கு வித்தியாசம் இருந்தால், இதில் அட்ராக்ட்டிவ் சம்பளம் இருக்கிறது என்று எண்ணி மற்றவர்களும் இந்த பயிற்சிக்கு போவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* **திரு. சீ. இராமலிங்கம் :** கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான கல்வி மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து பொதுவான ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது வழக்கம் போல் கல்விக்காக நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பெரிய நிதியை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கல்விக்காக நமது அரசாங்கம் எப்போதும் முதலிடம் கொடுத்து வருகிறது. அதை ஒட்டியே நிதியையும் ஒதுக்கி யிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அதிலும் குறிப்பாக 11-வது வகுப்பு வரை

17th March 1964] (. சி. இராமலி

இலவசக் கல்வி கொடுப்பது, என்கின்ற புதுமையான திட்டத்தை தைரிய மான திட்டத்தை கொண்டு வந்ததை நாம் எல்லோரும் பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

" கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு, உயர்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு,
பல்விதமாயின சாத்திரத்தின் மணம்,
பாரெங்கும் வீசும் தமிழ்நாடு...... "

என்று பாரதியார் அன்றைய தினமே சொல்லியிருக்கிறார். எங்கு பார்த்தாலும், தமிழ் நாட்டில் கல்வியின் நிலையும் தரமும் உயர்ந்திருக் கிறது. அப்போதைய காலத்திலும் சரி, இப்போதும் சரி, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில், நாம் அடிமைகளாக இருந்த நேரத்தி லும் நமது கல்வியின் தரமோ, நிலையோ குறைந்துவிடவில்லை. இப்போது குறிப்பாக அரசாங்கம் மிகவும் தைரியமான, புதுமையான திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. கல்வியினுடைய தரத்தைப்பற்றி, கல்வி யை உயர்த்துவதற்காக நமது அரசாங்கம் அரும்பாடுபட்டு வருகிறது. இதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பொதுக்கல்வி நாட்டில் பெருக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நமது வருமானத்தில் சரி பாதியை ஆரம்பக் கல்விக் காக ஒதுக்குகின்றார்கள் என்று சொன்னால் அதில் நாம் எவ்வளவு அக்கரையோடு இருக்கிறோம் என்பதை நாம் சொல்லி தெரியவேண்டிய தில்லை. எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி, ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவச உணவு, இலவச உடை, முதலிய சீர்திருத்தமான திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்து நாம் கல்வியை பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். வெளிநாட்டுக்காரர்கள் நம் கல்வியைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அதை நல்ல முறையில் பாராட்டுகிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்தவரை குறிப்பாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஆரம்பக் கல்வியை ஒப்படைத்து இருக்கிறோம். அதோடு, இதற்கான பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் பராமரிக் கின்ற விஷயமும் நல்ல முறையில் இருந்து வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் உடனுக்குடன் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. இதிலுள்ள ஒரு சிறிய குறை என்ன வென்றால், ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதில், அந்த அதிகாரத்தை இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒப்படைத்து இருக் கிறோம். இதன் காரணமாக பாரபட்சம் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே அந்தந்த ஜில்லாவாரியாக ஒரு சர்விஸ் கமிஷனை நியமித்து அந்தக் கமிஷன் மூலமாக ஆரிசியர்களையும் மற்றவர்களையும் நியமனம் செய்வ தற்கு ஏற்பாடு செய்தால் எந்தவிதமான ஊழலும், பாரபட்சமும் ஏற்படு வதற்கு வழியிராது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்தாற்போல், ஆரம்பக கல்வியில் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு கல்வியினுடைய தரத்தில் நல்ல ஊக்கம் இருக்க வேண்டும். பிளாட்டோ சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால், சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு கல்வி புகட்டும்போது, இரண்டு வகையான அம்சங்களை கையாளவேண்டும், ஜிம் னாஸ்டிக்ஸ், மியூஸிக், அதாவது உடற்பயிற்சி விளையாட்டும், பாட்டும் இருக்க வேண்டியது மிகமிக தேவை என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதை தான் பாரதியார் அவர்களும்......

" காலையில் எழுந்ததும் படிப்பு, பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு,
மாலை முழுதும் விளையாட்டு, என்று நீ,
பழக்கப்படுத்திக்கொள் பாப்பா—" என்றுசொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே அரசாங்கம் இதில் அதிக அக்கரை காட்டவேண்டும். ஆரம்பக் கல்வியை புகட்டுகின்ற நேரத்தில் நாட்டினுடைய நிலவரத்தையும் நாட்டி னுடைய எண்ணத்தையும் கற்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும். காந்தியடிகள் கண்டு கொண்டிருந்த கனவை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது நிபுணர்கள் வெளிநாட்டுக்குப் போகும்போது, அங்கு பார்த்தவைகளை எல்லாம் இங்கு கொண்டு வந்து அமல் நடத்த வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அதைவிட, நமது நாட்டுப் பண்புக்கும், நமது நாட்டினுடைய கௌரவத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் கல்வித்தி ட்டங்களைப் புகுத்த வேண்டும். அந்த முறையில் பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சீ. இராமலிங்கம்] [17th March 1964

கடைசியாக, நம்முடைய மாணவர்களுக்கு ஒழுக்கமும், கட்டுப்பாடும் சற்று அதிகமாக இருப்பதற்கு வழி ஏற்படுத்த வேண்டும். கல்வியில் நல்ல ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் இருந்தால் ஒழிய நம்முடைய கல்வி நல்ல தாக இருக்க முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இல்லாவிட்டால், நம்முடைய கல்வி வெறும் வரட்டு கல்வியாகப் போய் விடும். மேலே நாடுகளில் எல்லாம் கட்டுப்பாடும், ஒழுக்கமும் சரியாக இல்லாததின் காரணமாகத்தான் பல பிற்கால சந்ததிகள் பாதிக்கப்படு கிறார்கள். அந்த மாதிரி நமது நாட்டில் இல்லாதவாறு, நல்ல கட்டுப் பாடும், ஒழுக்கமும் இருக்க வேண்டும். இளமையில் கற்கின்ற கல்வி நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும்.

"வாலிபம் தனில் கற்கவேண்டும்,
கற்ற வழியில் நிற்கவேண்டும்......"

அந்த முறையில் ஒழுக்கத்திற்கும், கட்டுப்பாட்டுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியாகிய முசிரியில் பெண்களுக்கான உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. செ. மாதவன் :** மதிப்பிற்குரிய துணைத்தலைவர் அவர்களே, கடந்த சில ஆண்டுகளாக கல்வித் துறையில் மத்திய சர்க்கார் தங்கள் ஆதிக்கத்தை கொண்டு வருவதற்காக முயற்சிப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். எனக்குத் தெரிந்த வரைக்கும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை எதிர்த்து வருவதாகவும் நான் உணருகின்றேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து மத்திய சர்க்காருக்கு எப்படி தோன்றியது என்று தான் எனககுப் புரியவில்லை. ஒருமைப்பாடு என்ற கருத்தில் இதையும் உள்ளிட்டு, கல்வித் துறையிலும் மத்திய சர்க்கார் ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தை நம்முடைய அரசாங்கம் மிக வன்மை யாக எதிர்க்கவேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக்கூற கடமைப்பட்டுள் ளேன். இதற்காக மத்திய சர்க்கார் ஒரு சட்டமே கொண்டு வரக்கூடிய அளவிற்கோ அல்லது அரசியல் சட்டத்தையே திருத்தவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருக்குமானால் அதை நம் மாநில அரசாங்கம் தீவிரமாக எதிர்க்கவேண்டும். அதற்கு எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்விக்காக தமிழக மாநில அரசு ஏராளமான பணத்தைச் செலவிட திட்டங்களை வைத்திருக்கிறது, ஆசை கொண்டிருக்கிறது என்பதில் எள்ளளவுகூட எங்களுக்குச் சந்தேகமில்லை. அதற்காக நாங்கள் எங்கள் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் கல்வியின் தரத்தை நிலைநிறுத்த இந்த மாநில அரசு தவறி விட்டது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தில் அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும் கொள்கைக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி வரும் காரணத்தினால் தான் கல்வியின் தரம் குறைந்து விட்டது என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்பு கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் முன்னாள் அமைச்சராக, கல்வி அமைச்சராக இருந்தவர் கூட, வட மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, தமிழகத்தில் கல்வியின் தரம் தீவிரமான அளவில் குறைந்து வருகிறது என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். குறிப்பாக தொழில் கல்வியில் நம் மாநிலம் பிற மாநிலங்களுடன் போட்டி போட முடியாத அளவுக்கு நம் மாணவர்கள் அவதியுறுகிறார்கள் என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தின் கொள்கைக் குழப்பத்தினால், பாடத் திட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள குழப்பத்தினால்தான் தரம் குறைந்துவிட்டது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

செகண்டரி கல்வி முறையில் இதைத் தனியாக ஒரு கமிஷனிடத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தில் பல முறை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அரசாங்கத் தலையீடு இல்லாமல், மற்றவர் கள் தலையீடு இல்லாமல் கொள்கையை வகுத்து, அந்தக் கொள்கையை நல்லமுறையில் நிலைநாட்ட தன்னாட்சி பெற்ற கமிஷன் இடத்தில் இந்த செகண்டரிக் கல்வியை ஒப்படைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

17th March 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

இந்தி பிரச்னையைப் பற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதை துருப்புச் சீட்டாக வைத்திருக்கிறது என்று ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் வர்ணித்தார். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்த அளவிற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை இந்தி கூடாது என்பதை நாங்கள் தெட்டத் தெளிவாக கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் தன் னுடைய கொள்கையை மக்களிடமிருந்து மறைக்கப் பார்க்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை இங்கே முன்னால் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். சில நாள் முன்னால் இந்தி தேர்வு வேண்டாம் என்ற கொள்கையையும், பின்னால் தேர்வு வேண்டும் என்ற கொள்கையையும், மாநில அரசு இப்படி மாறிப் மாறிப் பேசும் சூழ்நிலை எதற்காக ஏற்பட்டது ? ஒரு பக்கம் இந்த அரசு மத்திய அரசாங்கத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறது, இன்னொரு பக்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறது. பதவியில் இருக்கவேண்டும், ஆட்சியில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் போல இந்திப் பிரச்சினைப் பற்றி தெளிவாகக் கூற பயப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்தி படித்தால்தான் எதிர் கால மக்களுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலை என்று மத்திய அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை தமிழக அரசு தெளிவாக மக்களுக்கு அறிவித்துவிட வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பள்ளி இறுதிச் சான்றிதழ் கொடுப்பதிலே பொய் சான்றிதழ் கொடுப்ப தற்கு தனியாக ஒரு இயக்கம் இருப்பதை நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் சுட்டிக் காட்டினோம். அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அலட்சியமாகக் கருதி னார்கள். குறிப்பிட்ட ஆண்டில் தான் பொய் சான்றிதழ் கொடுக்கப்பட்ட தாக இங்கே கூறினார்கள். ஆனால் 1959-ம் ஆண்டே இப்படிப்பட்ட சர்ட்டி பிகேட்டுகள் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இந்த மாநிலத்தில் இருந்து வந்திருக் கிறது என்பதை அரசாங்கமே ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 1959-ம் ஆண்டிலிருந்து பொய் சர்ட்டிஃபிகேட்டுகள் பெற்றிரு ப்பதாகச் சொல்லி சில சர்ட்டிஃபிகேட்டுகளை இந்த அரசாங்கம் கைப்பற்றி யிருக்கிறது. அது பற்றி இன்று வரையில் எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை. கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஊழல்களுக்காக இரண்டொரு சிப்பந்திகளை வேலையிலிருந்து நீக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வரையில் இந்த நான்கு ஆண்டுகளாக எந்த வித வழக்கும் தொடரமுடியாத கையாலாகாத நிலை நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் உணர்ந்து, சாதாரண மாணவர்கள், என்றைக்கோ படித்தவர்கள்கூட பொய் சர்டிபிகேட்டுகள் வழங்கும் இயக்கம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை மாநில அரசு மனதில் கொண்டு உடனடியாக இதற்குத் தீர்வு காணவேண்டும். யார் யார் பொய் சர்ட்டிஃபிகேட்டுகள் கொடுத்தார்கள், எந்த ஆண்டிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது, 1959-ல் கொடுக்கப்பட்ட சர்ட்டிஃ பிகேட்டு இன்றைக்கு வரையில் பொய் சர்ட்டிஃபிகேட் தானா அல்லது உண்மையான சான்றிதழ் தானா என்று நிர்ணயிக்க முடியாத சூழ்நிலை அரசாங்கத்தில் இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி செயலாளர் திரு. இராமலிங்கம் பஞ்சா யத்து யூனியன் தொடக்கப்பள்ளி பற்றி ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார்கள். இதைப் பற்றி நாங்களும் அடிக்கடி கூறியிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியனிடத்தில் கல்வித் திட்டம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் கொள்கைக் குழப்பம் இன்றைக்கு நிலவி வருகிறது. அதைச் சரிப்படுத்த அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. ஒரு பக்கம் கல்வி இலாகா ஆசிரியர்களைத் துன்புறுத்துகிறது. இன்னொரு பக்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாக அதிகாரிகள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை இருக்கிறது என்றால், இது கொடுமையானது. அவர்கள் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபனையில்லை. நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகளும், தலைவர்களும் எப்படிப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்குகிறார் கள் மாற்றுதல் மூலமாக, ட்ரான்ஸ்ஃபர் செய்வது மூலமாக என்று பல முறை எடுத்துக் காட்டினோம். இன்றைக்குக் கூட எனக்கு ஒரு கடிதம்

[திரு. செ. மாதவன்] [17th March 1964

வந்திருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கமுதி என்ற பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில், கல்வி அதிகாரி ஆசிரியர்களைக் கூட்டி மாநாடு போடுகிறார். ஆசிரியர்கள் செல்லுகிறார்கள். மறுநாள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர், யார் யார் மாநாட்டுக்குச் சென்றார்களோ அவர்களுடைய தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு அபராதம் விதித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை எப்படி உருவாகிறது ? யார் யார் பள்ளிகளை மேற்பார்க்கவேண்டும், யார் யாருக்கு மேற்பார்வை கடமை இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவு படுத்தவில்லை. ஒரு இடத்தில் டெபுடி இன்ஸ்பெகடர் ஆஃப் ஸ்கூல்ஸ் வருகிறார். அதே பள்ளிக்கு கமிஷனர் தன் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கிறார். என்னுடைய தொகுதியில் சிங்கம்புணரி பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று இருக்கிறது. திறமையாக நடைபெற்றதாக முதல் அமைச்சர் ஒரு சமயத்தில் சட்ட மன்றத்தில் கூறினார்கள். அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிற பள்ளியிலே டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஸ்கூல்ஸ் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார், ஒரு மாணவன் பள்ளியிலிருந்து வெளியேறவேண்டும், அதற்காக சர்ட்டிஃபிகேட்டு கொடுத்து விடு என்று கல்வி இலாகா உத்தரவு போடுகிறது. யூனியன் அதிகாரி தான் எனக்கு அதிகாரி, நீங்கள் கூறுவதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று எழுத்து பூர்வமாக தலைமை ஆசிரியர் கூறியிருக்கிறார். விளைவு, மாணவன் அந்த ஆண்டுப் படிப்பை எந்தப் பள்ளியிலும் படிக்காத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இதைப் பற்றி நன்றாகச் சிந்தித்து பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் தொடக்கப் பள்ளிக்கும் உள்ள தொடர்பு என்னென்ன, அவைகளுக்குள் உள்ள சம்பந்தம் என்னென்ன என்பதை எடுத்துக் காட்டவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உடற் பயிற்சி லோயர் கிரேடு படிப்பவர்கள் தான் இன்றைக்கு 90 சதவீதம் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இன்க்ரிமெண்ட் கிடையாது, ப்ரோபேஷன் டிக்ளரேஷன் கிடையாது, ப்ராவிடெண்ட் பண்ட் கிடையாது. இப்படி ஒன்றும் கொடுக்காத நிலையைக் கல்வி இயக்குனர் ஆதரிக்கிறார். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருப்பது இந்த நாட்டுக்குத் தேவை என்று கூறுகிறார். அவர்கள் நிலையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வரவேண்டும். லோயர் கிரேடு ஆசிரியர் இந்த மாநிலத்துக்குத் தேவையா இல்லையா ? மற்ற மாநிலங்களைப் போல இரண்டு கிரேடுகள் வைத்து இந்த உடற் பயிற்சி நிர்வாகத்தை நடத்த முடியுமா என்பதை அமைச்சர் சிந்தித்து உடனடியாக முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அதேபோல ஜூனியர் பேசிக் கிரேட் ட்ரெயினிங் படிக்கும் ஆசிரியர்கள். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் அடிக்கடி குழப்ப நிலையை உண்டாக்குகிறது. சென்ற ஆண்டு ஒரு அறிக்கை இப்படிப்பட்ட பயிற்சி வேண்டாம் என்று மறுபடியும் ஒரு அறிக்கை இந்த ஆண்டு மட்டும் இருக்கட்டும், அடுத்த ஆண்டிலிருந்து வேண்டாம் என்று. சமீபத்தில் ஒரு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஜூனியர் பேசிக் கிரேடு ஆசிரியருக்கு 1—3—1964-லிருந்து உதவிச் சம்பளம் கொடுக்காதீர்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வருவதற்கு முன் கல்வி இலாகாவிலிருந்து அல்லது அரசாங்கத்திலிருந்து குழப்பமான அறிக்கை சென்றால் மாணவர்கள் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று அதையும் சிந்தித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் :** கனம் சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நாட்டில் நல்ல விதமாக, பொருளாதார முன்னேற்றம் வரவேண்டுமென்றால் அதற்கு அடிப்படையான தேவை கல்வி. அதற்காகத் தான் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து, கல்வி அறிவே இல்லாதவன் இனிமேல் இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு அரசாங்கமானது எல்லாக் குழந்தைகளும் படிக்கவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு நல்ல விதத்தில் பணத்தை ஒதுக்கி மக்கள் குறைகளைத் தீர்த்து வருகிறது.

17th March 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இந்த அடிப்படையில் நம்முடைய நாட்டில் வருஷம் ஆக ஆக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகப்படியான மாணவர்கள், மாணவிகள் படித்து விட்டு, இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் வேலைத் தேடிக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமை கூட இல்லாமல கொஞ்சம் கஷ்டப்படுகிற சூழ்நிலை கூட ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கட்டாயக் கல்வி முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எல்லோரும் படிக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை வந்திருக்கும்பொழுது, அவர்கள் பல மகாணங்களுக்குச் சென்று வேலை பார்க்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அன்னிய நாடுகளுக்குக்கூட சென்று வேலை பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம். அதுவும் நாம் வரவேற்கக்கூடிய சூழ்நிலையாக இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் தமிழ் மட்டும் படித்தால்போதும் என்று சொல்ல முடியாது.

தமிழுக்கு எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமோ, அவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். 1947 1948-ல் சட்டமன்றத்தை, நாங்கள் படிக்கும்பொழுது வந்து பார்வையிட்டிருக்கிறோம். அப்பொழுதெல்லாம் தமிழிலே பேசினால் அந்த அளவுக்கு ஒன்றும் நல்ல முறையாக இங்கே தெரியாது. பேசுபவர்களெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் தான் பேச வேண்டும். எல்லா நடவடிக்கைகளும் ஆங்கிலத்தில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை 1946, 1947-ல் எல்லாம் இருந்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், இன்றைக்கு தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே, அதற்கு ஒரு பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுத்து சகலத்தையும் தமிழிலே நடத்தவேண்டும், எல்லா நடவடிக்கைகளும் தமிழிலே நடத்தவேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே தமிழை பாராட்டக் கூடியவர்கள் மனமாற வாழ்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு எல்லோரும் படிக்கிறார்கள் என்ற ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டும் என்றால் நிச்சயம் பிற மாகாணங்களுக்குச் சென்று வேலை பார்க்கவேண்டிய நிலையும் இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவிலே இந்தி கட்டாயம் இல்லாவிட்டாலும், மாணவர்கள் அதை விரும்பி படிக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மகாணங்களுக்குச் சென்று வேலை பார்க்கவேண்டும், நல்ல ஊதியத்தைப் பெறவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு தான் நாம் கட்டாயப் படுத்தாவிட்டாலும், ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் இந்தியை நல்ல முறையில் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதை நாம் வரவேற்கவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக, பல லட்சகணக்கான மக்களுக்கு பிரதிநிதியாக இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்தி படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும், கொடுக்கவேண்டும். பிற மகாணங்களில் சென்று தமிழ் மகாணத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் நல்ல முறையில் திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று அவர்களை பாராட்டக் கூடிய, ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை மறந்து, ஏதோ இந்தியை திணிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. பதினெட்டும் கற்றவன் பண்டிதன் ஆவான் என்று அழகாக கூறியிருக்கிறார்கள். பல மொழிகளைப் படிக்கவேண்டும். அதைவிட்டு தமிழை மட்டும் படிக்கவேண்டும், தமிழ் ஒன்றை மட்டும் படிக்கவேண்டும், அது தான் நம் நாட்டிற்குத் தேவை, ஆகையினால் தமிழ் படிக்கவேண்டும் என்று கூறி, ஏதோ கண்ணைக் குருடாக்கிவிட்டு கண்ணாடி போடுவது என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினர் பேசுகிறார்கள். அம்மாதிரி பேசுவது நாட்டு மாணவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை தடுக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். அவர்கள் நல்ல திறமையுடன் அறிவு பெற்று நல்ல முன்னேற்றம் அடைவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடிய அளவிலே தான் அவர்கள் வாதம் செய்கிறார்கள். அது மிகவும் வேதனை தரக்கூடிய விஷயம்.

இரண்டாந்தர குடி மகனாக ஆகிவிட்டார்கள் என்று ஒரு அங்கத்தினர் கூறினர். தமிழ் மகாணத்திலிருந்து பிற மகாணங்களுக்குச சென்றிருக்கிற என்ஜினியர்களை அங்கிருக்கிற நிபுணர்கள் பார்த்து வாயார வாழ்த்துகிறார்கள், அவர்களுடைய வேலைத் திறனை மெச்சுகிறார்கள். இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, ஏதோ இந்தி, இந்தி என்று சொல்லி மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கவேண்டாம் என்று மாற்றுக் கட்சியினரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [17th March 1964

அப்புறம் ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது, ஒரு நிரந்தரம் இல்லாத கொள்கை, தினம் ஒரு கொள்கை என்றெல்லாம் பேசினார்கள். நம்முடைய நாடு ஜனநாயக நாடு. சர்வாதிகார நாடு என்றால், அமைச்சர்கள் நினைக்கிறபடி பேப்பரில் போட்டு சட்டம் செய்து, இந்த சட்ட மன்றத்தில் அதை பாஸ் செய்து, இது தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை அப்படி இல்லை. காலத்திற்கேற்ப, போக்குக்குத் தகுந்தபடி, மக்கள் எண்ணத்திற்கு ஏற்றபடி கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில்தான் ஜனநாயக அமைப்பு அமைந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான், கல்வித் தரத்தை எப்படி உயர்த்தலாம், ஆதாரக் கல்வி முறையை கொண்டுவரலாமா, ஆதாரக் கல்வியைக் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்குமா, மற்ற கல்வி முறையாக இருந்தால் நன்றாக இருக்குமா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து, காலப் போக்கிற்கு ஏற்றவாறு கொள்கையை திருத்தி அமைக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் தான் நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். கல்வி நல்ல முறையில் அமல்படுத்தப்படுகிறதா, சரிவர கல்வித் திட்டம் நிறைவேறிவருகிறதா என்றெல்லாம் அவ்வப்பொழுது ஆராய்ந்து பார்த்து தேவையிருந்தால் அதை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் தான் அமைச்சர் அவையும், சட்ட மன்றமும் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் எண்ணத்திற்கு ஏற்றவாறு சட்டமன்றத்தில் கொள்கையை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. (இந்த சமயத்தில் கனம் உதவி சபாநாயகர் மணி அடித்தார்.) இன்னும் விஷயத்திற்கே வரவில்லையே, இன்னும் சில நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

11-00 a.m.

ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல முறையிலே 30,000-க்கும் மேற்பட்ட ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அப்படிப் படிக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஆதாரக் கல்வி என்று வைத்து சில பள்ளிகளில் ராட்டைகள் வைத்திருக்கிறோம். அங்கெல்லாம் ராட்டைகள் வைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இல்லை. கரையான் பிடிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், ராட்டைகள் வைப்பதற்கு தகுந்த இடம் வேண்டும். ராட்டைகள் நல்ல முறையில் இயங்கட்டும். ஆனால், அதற்கு வேண்டிய முழுக் கட்டட வசதி எல்லா இடங்களிலும் செய்துகொடுத்து, எல்லா இடங்களிலும் கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே ஆசிரியர்களையெல்லாம் அவர்களே நியமித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். உதாரணமாக, நான் ஒரு யூனியன் சேர்மனாக இருந்தால், நான் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்திருக்கிறேனோ அந்த ஜாதி ஜனங்களுக்கே ஆசிரியர்கள் உத்தியோகம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலுள்ள சேர்மன்கள் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அந்த ஜாதி அடிப்படையில்தான் ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுகிறது. நான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஹரிஜன ஆசிரியர், ஆசிரியைகளுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி ஹரிஜன மக்களுக்கு ஆசிரியர் வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம், ஆனால், நடைமுறையில் அது நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகவே யூனியன்பள்ளிகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு இவ்வளவு சதவிகிதம் ஆசிரியர் பதவிகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி கூறிக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

***திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கல்வி இவ்வளவு விரிவாக முன்னேறி வருவதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்களையும் சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவினரையும் நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மேலும் இந்தக் கல்வியில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காக சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். இப்பொழுது உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மும்மொழித் திட்டம்

17th March 1964] [திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி]

அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழுக்கு முதல் இடம், இரண்டாம் மொழியாக ஆங்கிலம், மூன்றும் மொழியாக இந்தி அல்லது மற்ற இதர மொழிகளில் ஏதாவதொன்று என்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஹைஸ்கூலை விட்டு காலேஜுக்குச் செல்லுகிறபொழுது இருமொழித்திட்டம்தான் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. காலேஜிலும் மும்மொழித் திட்டம் அமுலாக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்திருப்பது போலவே காலேஜ்களிலும் தமிழுக்கு முதல் சலுகை இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இப்பொழுது அங்கே ஆங்கிலத்திற்குத்தான் முதல் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. நாம் கல்லூரியில் தமிழை போதனுமொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்று எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற முயற்சியானது, ஆங்கிலம் இருக்கிற காரணத்தினுல், தமிழினுடைய ஆர்வம் மாணவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் தமிழ் போதனு மொழியாக எடுத்துக்கொண்ட கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் சேருவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு கூட வந்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஹைஸ்கூல்களில் எப்படி மும்மொழித் திட்டத்தை அமுல் நடத்துகிறேமோ, அதேபோல காலேஜ்களிலும் மும்மொழித்திட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இரண்டாம் நிலைமை தமிழ் ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொள்வோம். அவர்கள் டிரெயினிங் போகாத காரணத்தினுல் அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. டிரெயினிங் ஸ்கூலில் படித்து பட்டம் பெற்றுல்தான் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும் (Annual increment), அவர்களுடைய வேலையும் பெர்மனெண்ட் செய்யப்படும் என்றும் தோன்றுகிறது. 1959-ம் ஆண்டில் கல்வி இலாக்கா இயக்குனர் அவர்கள் ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதன்படி பயிற்சி தேவையில்லை, புலவர் பட்டம் அல்லது வித்வான் பட்டம் பெற்றிருந்தால் அதுவே போதுமானது என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நாம் இப்பொழுதும் அதே நிலைமையை வற்புறுத்தி, அவர்களுக்கு டிரெயினிங் வேண்டாம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அல்லது டிரெயினிங் படித்துத்தாஞகவேண்டுமென்றுல் போதிய டிரெயினிங் ஸ்கூல்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். போதிய டிரெயினிங் ஸ்கூல்கள் இல்லாத காரணத்தினுல், அதிகமானபேர் பயிற்சிபெறமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பிட்ட 2, 3 சென்டர்களில் மட்டும் டிரெயினிங் வைத்திருப்பதால், 30, 35 ஆசிரியர்கள்தான் டிரெயினிங்குக்கு அனுப்பப்படுகிருர்கள். மற்றவர்களுக்கு டிரெயினிங் போக முடியவில்லை, ஆகவே இந்த டிரெயினிங் சென்டர்களை அதிகப்படுத்தவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு சாய்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். 4, 5 ஆண்டுகளில் டிரெயினிங் படித்து பாஸ் செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் அவர்கள் வேலை காயம் செய்யப்படும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள் என்ற ஒரு உத்தரவாதம் கொடுத்தால் நிச்சயம் அவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு வேண்டிய நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, பட்டதாரிகளாக இருப்பவர்களிடையே சில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்கள் என்ன சம்பளம் வாங்குகிருர்களோ, அதேமாதிரிதான், பி. ஏ. பி. ஓ. எல்., எம். ஏ. எம். ஓ. எல்., படித்துப் பட்டம் பெற்ற தமிழாசிரியர்கள் உயர்நிலை பள்ளிக்கு தமிழாசிரியராய் போகும்போது இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்களுக் கொடுக்கும் சம்பளமே தரப்படுகிறது. அதோடு முதல் நிலை தமிழாசிரியர்கள் B.A., B.O.L., M.A., B.O.L., படித்த பட்டதாரிகளை தரக்குறைவாய் மதிக்கும் எண்ணம் ஏற்பட்டு இருதரப்பு தமிழாசிரியர்களிடமும் நல்ல ஒற்றுமை ஏற்படமுடியாத நிலமை உண்டாகிறது. இதைத் தவிர்க்க வழிவகை செய்தாக வேண்டும். ஆனுல் அதே நேரத்தில் எம். ஏ. படித்து, டிகிரி வாங்கியவர்கள் ஹைஸ்கூல்களில் ஆசிரியர்களாகச் சென்றுல் அவர்களுக்கு பி. டி சம்பளம் ரூ. 155 கொடுக்கிருர்கள். பி. ஏ. பி. எஸ்.ஸி. பட்டம் பெற்றவர்கள் பி. டி. சம்பளம் ரூ. 155 பெறும்போது, எம். ஏ., பி. ஓ. எல். படித்து, ஆங்கிலத்தோடு தமிழைப்படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் இரண்டாம்தர ஆசிரியர்களாக பாவிக்கப்படுகிருர்கள். எகனுமிக்ஸ், பாலிடிக்ஸ் படித்து பி.ஏ.

ம. அம்பிகாபதி] [17th March 1964

பாஸ் பண்ணியவர்களுக்கு பி. டி. சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது ; அதே மாதிரி இந்த பி. ஏ. பி. ஓ. எல். படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் அந்த சம்பள விகிதத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

கடைசியாக, எலிமென்டரிப் பள்ளிகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலை சென்ற ஆண்டில் இருந்ததைவிட இந்த ஆண்டு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. மேலும் 8,000 ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுவார்கள் என்று தெரியவருகிறது. ஐந்தாம் வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது எவ்வளவு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுவார்களோ, அதே விகிதாசாரத்தில் ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்பொழுது மூன்ருவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டி இருப்பதால், இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. சோ. ஆறுமுகம் :** சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற கல்வி மானியத் தின்மீது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பாகக் கொண்டுவரப் பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த கல்வி மானியத்தைப்பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில், இந்த கல்வித்துறையில் இருக்கும் குறைகளையும், எங்களுடைய தொகுதியில் ஆசிரியர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றியும் பேசுவதற்கு அதிக நேரமில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இருப்பினும், நான் முக்கியமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்ருல் இன்றைய தினம் நம்முடைய சர்க்கார் நம்முடைய தாய்மொழியான தமிழை அழிப்பதற்கான ஓரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிருர்கள் என்ற ஒரு பெரியதொரு குற்றச்சாட்டை நான்அவர்கள்மீது சுமத்த விரும்புகிறேன். டில்லியில் நடைபெறும் லோக் சபையில்கூட யூனியன் அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு சாக்ளா அவர்கள் தெட்டத்தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தி ஒரு தேசீய மொழி ஆவதற்கு அதற்குப் போதிய வாய்ப்பில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு மொழியை சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைக்கு சேர்த்துக் கொள்வதற்கு அது தகுதி பெற வில்லை, ஆகவே இந்தி பேசப்படாத மாநிலத்தில் இத்தகைய ஒரு பரீட்சை திட்டத்தைக் கொண்டுவருவது, இந்தி பேசத் தெரியாத மக்களிடையே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தும். ஆகவே இந்த முறை கூடாது என்று அவர் லோக் சபையில் விளக்கியிருக்கிருர். ஆனல் நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கின்ற முதல் அமைச்சர் தமிழர் என்று சொல்லிக் கொள்கின்ற ஒரு அமைச்சர், டில்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு, சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளுக்கு இந்தியை வைக்கலாம் என்ற திட்டத்தை வரவேற்று, அதை ஆதரித்து, வடக்கேயிருக்கின்ற இந்தி வெறியர்களுக்குத் தன்னை அடிமைப்படுத்திக்கொண்டு தென்னகத்திற்கு திரும்பி தென்னகத்தில் இருக்கும் மொழிகளை அழிப்பதற்குத் தயாரா யிருக்கிருர் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எல்லாக் கல்லூரிகளி லும், 1965–க்குப் பிறகு தமிழை போதன மொழியாக்கவேண்டுமென்று வீராப்புப் பேசிய சர்க்கார், இன்றைய தினம் 1965-க்குப் பிறகு இந்திக்குத் தான் முதலிடம், ஆங்கிலம் அதற்கு அடுத்தபடிதான் என்றும், அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ள மொழிகள் நான்காம் தரமாக தள்ளப்பட்டிருக் கின்றன என்று சொன்னல், உள்ளபடியே நம்முடைய சர்க்கார் ஒரு தமிழ்நாட்டு சர்க்கார்தான என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த சர்க்கார் இன்னும் எத்தனை உயிர்களைப் பழிவாங்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறது ? நம்முடைய தாய்மொழியான தமிழைக் காப்பாற்ற வேண்டு மென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் கேட்கின்ற நேரத்தில், இது ஏதோ ஒரு சாதாரணப் பிரச்னை என்று கனம் முதல மைச்சர் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிருர்கள். இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இந்தியை எதிர்த்து ஒரு அறப்போர் நடத்திக் கொண்டி

17th March 1964] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

ருக்கிற நேரத்திலே, இந்தப் போராட்டத்தைப் பற்றி டில்லியிலே நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நம்முடைய முதலமைச்சர் ஒரு வார்த்தை கூட இதைப்பற்றிப் பேசாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இது அவருடைய அடிமைத்தனத்தையும், நம்முடைய அடிமைத்தனத்தையும் காட்டுவதாக ஆகாதா ? என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தலைவர் திரு. அண்ணு அவர்கள் 1965-க்குப் பிறகு நமது தமிழகத்தில் இந்தியைப் புகுத்த வடக்கேயுள்ளவர்கள் பார்க்கிருர்கள், இந்தியைப் புகுத்துவதால், தென்னகத்திலுள்ள இந்தி பேசத் தெரியாத மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள், அதனுல், அந்தந்த மாநில மொழிகள் அழிந்துபோய்விடும், ஆகவே நம்முடைய தாய்மொழியை காப்பதற்கு ஒரு போராட்டத்தைத் துவக்கி வடக்கேயிருக்கின்றவர்கள் அதனே உணர வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு போராட்டத்தைத் துவக்கி அதன் மூலமாக இன்று எத்தனேயோ தோழர்கள் சிறைகளில் கம்பியெண்ணிக் கொண்டிருக்கும் நிலேயில், இதனேப்பற்றி வடக்கே சென்றிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கூறக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அதே நேரத்தில் தோழர் சின்னசாமி எதற்காக உயிர்தியாகம் செய்திருக்கிருர்? தமிழ் வாழவேண்டும், இந்தி ஒழியவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் உயிர்தியாகம் செய்து இருக்கிருர். அதாவது அமைச்சருடைய நினைவுக்கு வரவில்லேயா? தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் இன்பத்தேன்வந்து பாயுர் காதினிலே என்று சொன்ன சங்கரலிங்கனுர் அவருடைய நினைவாவது அமைச்சருக்கு இல்லேயா? நம்முடைய முதலமைச்சர் ஒரு தமிழர் அல்லவா ? என் நம்முடைய தாய்மொழியைப் பாதுகாக்கிற அளவுக்கு வடக்கேயிருக்கிறவர்கள் இந்தியைப் புகுத்தச்செய்யும் முயற்சியை கண்டிப்பதற்கு அவருக்குத் தைரியம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்று அழுத்தம் திருத்தமாக நான் கேட்கவிரும்புகின்றேன். யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளில் இந்தியின்மூலம் பரீட்சை எழுதலாம் என்ற கருத்துக்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இசைவு தந்ததைக் குறித்து தென்னகத்திலுள்ள மக்கள் ஒருபெருந்தவறு என்று இன்றையதினம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ஆனுல், அதே நேரத்தில் மைசூர் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் ஒருவர் ஹிந்தி பேசப்படாத தென்னகத்திலே இந்தியைத் திணிப்பதானது மிகவும் அக்கிரமமானது, தென்னகப்பகுதியிலுள்ள அமைச்சர்கள் அனேவரும் ஒரு முகமாகச் சேர்ந்து வடக்கே இருக்கின்றவர்களுக்கு உணர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிற அந்த மைசூர் அமைசச்சருக்குள்ள தைரியம் நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு ஏன் இல்லே? 1965-க்குப் பிறகு இந்தி மொழிக்கு நம்மை அடிமைகளாக்கி நம்மை இரண்டாந்தர மக்களாக ஆக்குவதற்கு முயற்சிகள் நடக்கின்றன என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற கருத்தினேயாவது வடக்கேயிருக்கின்றவர்களுக்குச் சொல்லி இந்தப் பிரச்சினேயில் நல்லதொரு முடிவைக்காண நமது மாநில சர்க்கார் தவறுமேயானுல் தமிழகத்தில் ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக இந்த சர்க்காரின் அழிவுகாலம் நிச்சயமாக நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. பழனி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கல்வி மானியத்தை வரவேற்று, அதனே ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சென்னே மாநிலம் பல்வேறு துறைகளில் எப்படி இந்தியாவிலேயே ஒரு முதன்மையிடத்தை வகிக்கின்றதோ அதே போன்று கல்வித் துறையிலும் முதன்மையான இடத்தை வகிக்கிறது என்று சொன்னுல் அது மிகையாகாது. இலவசக் கல்வித்திட்டம், மதிய உணவுத் திட்டம் போன்ற புரட்சிகரமான, புதிதான திட்டங்களேக் கொண்டுவந்து இன்று நாம் முன்னணியில் நிற்கிறோம். இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பாராளுமன்றக் கூட்டத்தொடரில் கூட, மதிப்பிற்குரிய மத்திய அமைச்சர் திரு. சாக்ளா அவர்கள், கல்வித் துறையில் சென்னே மாநிலம் இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிருர்கள். அதேபோல நம்முடைய மதிய உணவுத் திட்டமானது எந்த அளவுக்கு மேலான திட்டம், இந்தியாவிலேயே மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத ஒரு திட்டம், என்பது நமக்கு நன்ருகத் தெரியும். அந்தத் திட்டத்தைக்

[திரு. கே. பி. பழனி] [17th March 1964

கூட கட்சி வேறுபாட்டால், மனமாச்சரியத்தால் வெற்றி பெறவில்லை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒளவை இல்லத்திலே எந்த அளவுக்கு மதிய உணவு திட்டம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று அன்றைய கல்வி அமைச்சர் கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இருந்தபோதே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னது "பள்ளிகளிலே நண் பகல் உணவு தரவேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வந்தார்கள். அரசினர் அந்தத் திட்டத்தில் இந்திய துணைக் கண்டம் முழுதும் சுற்றி வருகின்ற நம் நிதி அமைச்சருக்குக்கூடத் தெரியும், தமிழகம்தான் மகத்தான வெற்றியை அடைந்திருக்கிறது" என்று. இம்மாதிரி மதிப்பிற்குரிய அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒளவை இல்லத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்த நேரத்திலேயே எந்த அளவுக்கு மதிய உணவு மகத்தான வெற்றி என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்களுடைய வாழ்க்கையில் புரட்சிகரமான மாறுதல்களை, நன்மைகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறது நமது சர்க்கார் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆசிரியர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்ட், இன்ஷூரன்ஸ், பென்ஷன், என்று சொல்லக்கூடிய 3 வகையான அனுகூலங்களையும் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே இப்படி மூன்று வகையான அனுகூலங்களை அனுபவிக்கும் ஆசிரியர்கள் எந்த மாகாணத்திலும் இல்லை என்றே சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட திட்டம் மிக்க பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். இந்த சிறந்த திட்டத்தை மற்ற மாநிலங்களும் பின் பற்றவேண்டும் என்று முன்னாள் அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீமாலி அவர்களும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அண்மையிலே கல்வித் தரம் உயர வேண்டும் என்பதற்காகவும், ஆசிரியர்கள் கஷ்டங்களை நீக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் ஒரு புதிய விகிதாசார முறையை கையாண்டு வருகிறார்கள். 1:29 என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, ஒரு சில பள்ளிகளில் 30 மாணவர்கள் இருப்பார்களேயானால் இரண்டு ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மற்றும் 1:35 என்ற விகிதாசாரத்திலும் மற்ற வகுப்புகளுக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருப்பதால், எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டு இருப்பதால் ஆசிரிய சமுதாயம் சர்க்காருக்கு கடமைப்பட்டு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் திட்டத்தின் காரணமாக ஒரு ஆசிரியர் பல வகுப்புகளை எடுக்கும் சூழ்நிலை மாற்றி அமைக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒரு ஆசிரியர் ஒரே வகுப்பினை எடுக்கும் சூழ்நிலை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க, பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

அடுத்தபடியாக பொதுவாக பி. டி. ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. விஞ்ஞான, கணித துறை ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை நிலவி வருகிறது. அதை அகற்ற தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். விஞ்ஞான கணித பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஸ்டைபெண்ட் தொகையை அதிகமாக அரசாங்கம் வழங்கினால் இந்த வகையான பி.டி. பற்றாக்குறை தீர்க்கப்படுமா என்று அமைச்சர் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய அரசாங்கமானது ஆண்டு தோறும் நூற்றுக்கணக்கான உயர்நிலைப் பள்ளிகளை உருவாக்கி வருகிறது. பல கிராமங்கள்கூட ஒரு உயர்நிலை பள்ளியை பெறும் சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆனால், ரூ. 4,500-ஐ கட்டி உயர்நிலைப் பள்ளி பெற்று விடுவார்கள். அதே நேரத்திலே அவர்களுக்கு பொருளாதார பற்றாக்குறை இருப்பதன் காரணத்தினால் சயன்ஸ் லெபாரட்டரி என்று சொல்லக்கூடிய விஞ்ஞான ஆய்வு கூடத்தை பெற இயலாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த வகையில் நகரத்தில் இருக்கிற மாணவர்கள் வளர்ச்சி பெறும், திறமை பெறும் அளவுக்கு இந்த கிராமப்பள்ளி மாணவர்கள் வளர்ச்சி, திறமை பெறும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே கிராமப் பள்ளிகளில் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கமே விசேஷமான தொகையை அளித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

17th March 1964] [திரு. கே. பி. பழனி]

அடுத்தபடியாக ஆரம்பக் கல்வி பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி இவைகள் பல இடங்களில் சரியான, முறையான கட்டட வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்ற நீண்ட கால உதவி திட்டத்தின் வாயிலாக நிதி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவு திட்டத்திலே எந்த ஒரு அரசாங்க ஊழியரும் ரூ. 20-க்கு குறைந்த பென்ஷன் வாங்காத நிலைமைக்கு உறுதியும் உத்திரவாதமும் அளித்திருக்கிறார்கள். அதே திட்டத்தின்கீழ் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ரூ. 7 அல்லது ரூ. 8 பென்ஷனாக வாங்கும் நிலை ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இடையே இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கும் ரூ. 20-க்கு குறையாமல் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்று அரசாங்கமே புத்தகங்களை தயாரிக்கும் நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. புத்தகங்கள் விலை குறைவாக இருக்கின்றன. ஆனால் தனியார் தயாரிக்கும் புத்தகங்கள் அதிக விலைக்கு விற்பதால் அந்த புத்தகங்களின் விலைக்கு ஒரு உச்ச வரம்பு கட்ட முடியுமா என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று இருக்கக்கூடிய கல்வி முறையில் போதிய அளவுக்கு சயின்டிபிக் எடுகேஷன், விஞ்ஞானக்கல்வி முறை இல்லை. 10-ஆவது வரை பயின்ற ஒரு மாணவனுக்கு ஒரு விமானத்தின் பாகங்கள் என்ன, ஒரு மோட்டாரின் பாகங்கள் என்ன, ஒரு கப்பலின் பாகங்கள் என்ன என்று கூட தெரிவது இல்லை. அந்த அளவுக்கு அடிப்படையான விஞ்ஞானக் கல்வி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, நமது கல்வி முறையில் கல்வி வளர்ச்சியோடு விஞ்ஞானக் கல்வி பெருகவும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றே ஒன்று. நம்முடைய கல்வி திட்டம் நாஷனல் எடுகேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் தேசீய உணர்ச்சியை மாணவர்கள் மத்தியில், அவர்கள் உள்ளத்தில் உருவாக்கக்கூடிய அளவுக்கு போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. தேசீய உணர்ச்சியை வளர்க்கக் கூடிய அளவுக்கு பாட திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துச் சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to speak in support of the Demand moved by the Hon. Minister for Education. Sir, it is most gratifying to know the tremendous growth and development we have achieved in this sector. I would like to congratulate the Government on this good achievement. I think our State is easily the foremost among all the States in this country in the development of education. We have developed not only education in the primary, secondary and collegiate levels but also technical education to a very considerable extent.

I think, we are sending not less than 5,000 boys every year to the technical colleges alone in addition to the millions of boys to primary and secondary schools. In the present context of the industrial development, that is now taking place in the country, it is but right that we concentrate more and more on technical education. I feel that from the 8th Standard onwards we should have a sort of technical education in a concentrated manner. The Government should devote their attention to giving to the boys at least training on a particular trade in a concentrated manner so that

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [17th March 1964

when they come out of the secondary schools, they will be in a position of having understood one trade in a very detailed manner. Now we find that at least 50 per cent of the boys take up collegiate education. The other 50 per cent of the boys go out in search of employment and if they had studied a particular trade in detailed manner, they would be in a better position to get employment more quickly and easily than the boys who have no knowledge of the technical education at all. This is being done even in highly advanced countries.

Sir, no less a person than the Union Education Minister has paid a great tribute to the educational policy adopted by our State. It has been argued by the hon. Members belonging to the Opposition that we are not giving very good support or we are not concentrating on the development of Tamil education. We are a nation and we are proud to be one of the foremost nations in the world, to whom even other nations are looking for leadership. If that is the case, we should have a national language and therefore it is considered that Hindi should be our national language. So, I would very strongly suggest that we should give equal prominence to Hindi and then make the students to compulsorily study all the three languages, Hindi, Tamil and English—because these three languages can easily be learnt by the children. There will not be any difficulty in the children learning them very easily. I am telling this from the practical point of view because the large number of children who have learnt these three languages are in a better position to answer the papers in regard to these three languages in a very excellent manner and obtain very good marks in those languages.

11-30 a.m. We have to improve the national language and also the regional language. We should also allow our children to know a foreign language, viz., English, which is spoken universally in the whole world. If we do that, I think we will be doing a great service to the growing children.

Sir, I want to recommend for the consideration of Government that we would like to have one college in the North Madras for girls. We do not have a separate college for girls in North Madras. I am sure Government will be good enough to consider this proposal and try to open a college in North Madras for girls.

We are giving some technical education even to girls. I would like to state that this should be improved and also intensified because equal number of girls are also getting education and if they are not given various opportunities to study, there will develop a sort of apathy in them and there will not be scope for employment of girls. I once again thank the Government for their excellent achievement in the educational field and I am sure they will keep up this level and even improve it so that everyone, when he comes out of the college, after a particular age, will emerge with some technical knowledge so that he can stand on his own legs. Thank you, Sir.

17th March 1964]

*திரு. ஆ. துரையரசன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த மானியத்தில் கல்விக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டாலும், குறிப்பாக கிராமப் புறங்களுக்கு இந்தத் தொகை பயன்படுத்தப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. எந்தக் கிராமத்திற்கு நாம் சென்று பார்த்தாலும், படிக்க ஆர்வமுள்ள மாணவர்கள் நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கட்டட வசதி இல்லை. அப்படிக் கட்டட வசதி இருந்தாலும், ஆசிரியர் இல்லை. இந்த நிலை பெரும்பாலும் கிராமப் புறங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஐந்து மைல்களுக்கு ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி வைக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்வேன். என்னுடைய தொகுதியிலே அறந்தாங்கியில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அதற்குப் போதுமான கட்டடம் இல்லை என்பது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதற்குப் புதிதாகக் கட்டடம் ஒன்று பல ஆண்டுகளாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே எட்டு செக்ஷன்கள்தான் வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தற்போது 22 செக்ஷன்கள் பள்ளியில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பள்ளிக்கூடம் ஒழுங்கான கட்டடத்தில் இல்லை. பகலில் சாப்பிடும் மாணவர்களுக்குக் குடிக்கத் தண்ணீர் வசதிகூட செய்யப் படவில்லை.

அறந்தாங்கி தென்புறத்தில் 30 மைல் சுற்றளவில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் எல்லை இருக்கிறது. 30 மைல் சுற்றளவுக்கு அந்த வட்டாரத்திலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம்கூட இல்லை என்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அறந்தாங்கியிலிருந்து நேர் கிழக்கே சென்றால், 22 மைலில் மணமேல்குடியில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அதை சத்திரம் இலாகாவுக்குச் சொந்தமான இடத்திலே வாடகைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டடம் இந்த நேரமோ எந்த நேரமோ என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குக் கீழே விழும் நிலையில் இருக்கிறது. கோட்டைப் பட்டணம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டடம் இல்லை. பள்ளிக்கூடங்களை நடத்த முடியாத சூழ்நிலை எதற்காக ஏற்படுகிறது என்றால் பத்தாயிரம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குக் கிட்டத்தட்ட செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. முதலில் 4,500 ரூபாயும், அடுத்து இரண்டு தவணைகளில் பாக்கித் தொகையும் செலுத்த வேண்டும். இதைப் பல பின்தங்கிய பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் செலுத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்க அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சாதாரணமாக தொகையும் கட்ட வேண்டும். கட்டட வசதியும் செய்து தரவேண்டும். கட்டடத்திற்கு அரசாங்கம் ஓரளவு தொகை கொடுக்கிறது. அதற்கு மேலும் ஒரு பங்குத் தொகை பொது மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இது பள்ளிக்கூடத்திற்கு மட்டுமல்ல. மருத்துவ சாலை வேண்டுமென்றாலும், பாதை வசதி வேண்டுமென்றாலும், குடிநீர் வசதி வேண்டுமென்றாலும், எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், "உங்களுடைய பங்கு என்ன ?" என்றுதான் அரசாங்கம் கேட்கிறது. மற்றொரு புறத்தில், தினம் பத்திரிகையைப் பிரித்துப் படித்தால், ஒவ்வொரு இலாகாவும் ஒவ்வொரு கடன் எழுப்பிக் கொண்டு வருகிறது.

இத்தனைக்கும் மத்தியில் நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்றால், திட்டங்கள் நாட்டில் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, தேர்தல் நேரத்தில், படம் போட்டுக் காண்பிக்கிறார்கள். "இத்தனை ஆயிரம் ஆரம்பப் பள்ளிகளைத் திறந்திருக்கிறோம், எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்", என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் குற்றச்சாட்டைப் போட்டார்கள். முன்னேற்றக்

கழகம் துருப்புச் சீட்டைப்போல் அரசியலுக்கு இந்திப் பிரச்சினையைப் பயன்படுத்துகிறது என்று சொன்னார்கள், இன்றல்ல, 1938-ஆம் ஆண்டு, முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பிப்பதற்குப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே, சுய மரியாதை காலத்திற்கு முன்பு, நாங்கள் நீதிக் கட்சியாக இருந்த நேரத்தில், மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்திலேயே இந்தியை எதிர்த்திருக்கிறோம். அப்படியே அரசியல் துருப்புச் சீட்டு என்று இதைச் சொன்னாலுங்கூட, குறிப்பிட்ட ஒரு அரசியல் கட்சிதான் இந்த நாட்டிலே ஆளவேண்டும் என்று சொன்னால், இது பிதுரார்ஜித சொத்தா ? என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் கேட்டால் அதில் தவறு இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படும் தொகை நல்ல முறையிலே செல வழிக்கப்படவேண்டும். கிராமப் புறங்களில் கல்வி வசதி இல்லை. இந்த மாநிலத்தின் தலைநகரில்கூட, இராஜாஜி ஹாலுக்குப் பக்கத்தில் மரத்தடி யில்தான் பள்ளி நடைபெறுகிறது. இந்த நிலை நீக்கப்பட வேண்டும். இவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டும் கல்வியின் தரம் உயர்ந்திருக் கிறதா என்றால், இல்லை. கடந்த ஆண்டு எஸ். எஸ். எல். ஸி.த் தேர்வு பெற்ற ஒரு மாணவரைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர்பணவிடைத்தாள் எழுதித் தரும்படி கேட்டார். அந்த மாணவரும் எழுதிக் கொடுத்தார். ஆனால், மறுநாள் அவர் எழுதிக் கொடுத்த பணவிடைத்தாள் அவருக்கே திரும்பி வந்திருக்கிறது என்றால், கல்வியின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலைமைகளை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து, அரசாங்கம் செயலாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், ஐம்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட தலைமை ஆசிரியர்களை அடிக்கடி மாற்றிவிடுகிறார்கள். கிராமப் புறங்களில் நல்ல இளமையான ஆசிரியர் களைப் போடலாம். ஐம்பது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களைக் கிராமப் புறங்களில் மாற்றிவிடும் காரணத்தால், அவர்கள் குடும்பத்தை ஒரு பக்கம் வைத்துக் கொண்டு தொல்லைப்படுகிறார்கள். அதிலும், தலைமை ஆசிரியர்களை மாற்று வது எப்ரல் மாத முடிவில் தான் இருக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்து விடலாம். பள்ளிக்கூடம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இடைக்காலங்களிலேயே மாற்றல் செய்து விடுகிறார்கள். அதற்கும் அர சாங்கம் ஒரு நல்ல முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி வேண்டு மென்று நீண்ட காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆவுடையார் கோவிலை அடுத்த அம்பலவாணக் கிராமத்தில் துவக்குவதாக இருந்தது. மாவட்ட மன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பியிருந்தும் இது பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை அங்கே துவக்குவதற்கு விரைவில் ஆவன செய்யவேண்டும்.

என் தொகுதியில் நூற்றுக்கு நூறு ஏழை மாணவர்கள் காரைக்குடி, புதுக்கோட்டை போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று கல்லூரியில் படிக்க முடிய வில்லை. நான் பொது விவாதத்தின் போதும் தெரிவித்தேன். ஆகவே, அறந்தாங்கியில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவித்தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் மீண்டும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

வட சென்னையில் ஒரு டிஸ்டிரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆபீஸர் ஒரே இடத்தில் தொடர்ந்து எட்டு, ஒன்பது வருஷங்கள் வேலை பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறார். இம்மாதிரி வேலை பார்க்கும் காரணத்தால் லஞ்சம் போன்ற ஊழல்கள் ஏற்படும் சூழ்நிலை உருவாகிறது. அவருடைய இலாகாவின்பேரில் பல குற்றச் சாட்டுக்கள், புகார்கள் சொல்லப்பட்டும், அந்த இலாகாவிலே உள்ளவர்கள் ரிகார்டுகளை ஃபோர்ஜரி செய்து விட்டதாக புகார் கொடுத்தும், இன்றைய தினம் வரை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. காரணம் என்ன என்று பார்க்கும்போது, அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கு நெருங்கிய உறவு இருக்கிறது என்று சொல் கிறார்கள். இந்த நிலைமையை உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

17th March 1964] [திரு. ஆ. துரையரசன்]

தொடர்ந்து ஒரே இடத்தில் ஒரு அதிகாரி இருந்தால் இம்மாதிரி நிலைமை உருவாகும். இப்படிப்பட்டவர்களை மாற்றவேண்டும். என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இதில் கல்வி இலாகா கவனம் செலுத்தும் என நம்புகிறேன்.

***திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள கல்வி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் குறித்து கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், கல்வி இலாகா இயக்குநர் அவர்களுக்கும், அத்துறை சிப்பந்திகள் அனைவருக்கும் நம்முடைய பாராட்டு உரியது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம் நாடு, சுதந்திரம் அடைந்த குறுகிய காலத்துக்குள்ளே ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், இன்னும் தொழில் கல்லூரிகள் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் பற்றி இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நம் மாகாணத்தில் முப்பதாயிரம் துவக்கப் பள்ளிகள், இரண்டாயிரம் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் நூற்றுக்கு உட்பட்ட கல்லூரிகள் ஆகியவை சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு வளர்ந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. நமது அரசாங்கம் பல துறைகளிலே கல்விக்காக கோடிக்கணக்காகச் செலவிட்டு வருகிறது. பொறியியல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி, கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி ஆகியவை அநேகம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆரம்பக் கல்வியை பஞ்சாயத்து யூனியன் களிடம் விட்டிருப்பதை கல்வி இலாகாவின் மேற்பார்வைக்கே கொண்டு வந்து விடுவது நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதிய உணவுத் திட்டத்தையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களிடம் விட்டு இருப்பதை மாற்றி முன்போலவே ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதன் பொறுப் பில் கொடுத்துவிடுவது நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் இவை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் விட்டு வைத்திருப்பதில் சில தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக வரதராஜன்பேட்டையில் ரோமன் கத்தோலிக் சர்ச் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கும், அந்த சர்ச் பிஷப்புக்கும் உள்ள தகராறினால் அந்தத் திட்டம் செவ்வையாக நடைபெறவில்லை. ஆகவே இதுபோன்ற தகராறு களை நீக்க முன்போலவே ஒரு கமிட்டி போட்டு அமைப்பதுதான் சரியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது மாகாணத்தில் தமிழாசிரியர்கள் பி.ஏ.,பி.டி., ஆக இருந்தால் ஹெட்மாஸ்டராக நியமனம் செய்யப்படலாம் என்று ஒரு ஜி.ஒ. போட்டிருக்கிறார்கள். அதை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல இந்தியிலும் பி.ஏ., பி.டி., ஆசிரியர்கள் இருந்தால் அவர்களும் ஹெட்மாஸ்டராக நியமனம் செய்யப்படலாம் என்று ஏற்படுத்தலாம். அப்போது இந்தி வளர வழி யேற்படும். பலமொழி வளர்ச்சியினால்தான் வளம் ஏற்படும். அந்த முறையில் இந்தியைக் கட்டாய பாடமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் பல இடங்களில் பள்ளிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். நெய்வேலியில் நிறையத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே பள்ளிக்கூடம் இல்லை. ஆகவே குறிஞ்சிப்பாடி எஸ். கே. வி. உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு காலதாமதமின்றி அங்கீகாரம் அளிக்கவேண்டுமென்று அரசின ரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெய்வேலிக்கு அடுத்த மேல்புரத்தில் வள்ளூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே நிலம் கிடைக்கிறது. அங்கே இந்தப் பள்ளிக்கூடம் அமைத்துக் கொடுத்தால் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விருத்தாசலத்தில் ஒரு மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அதற்குக் கட்டிடம் கிடையாது. யூனியன் உயர்நிலைப் பள்ளி யில் நடத்தி வருகிறார்கள். அதற்குச் சீக்கிரமாகக் கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெண்ணுடத்தில் ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. மகளிர்க்கு ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தியாக வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அநேகமாக நம் நாட்டில் ஏராளமான பணம் கோவில்களில் குவிந்து கிடக்கிறது. அவற்றை நல்லமுறையில் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஈடுபடுத்தினுல் நன்ருக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக அங்கே குளஞ்சியப்பர் கோவில் இருக்கிறது. அதில் இருக்கும் பணத்தைக்கொண்டு அங்கே ஒரு பாலிடெக்னிக் மகளிர்க்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதியோர் கல்வித் திட்டத்தை சீரிய முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக குருடு-செவிடு ஆகியவர்களுக்கு அநேக பள்ளிகள் ஏற்படுத்தி யிருக்கிருர்கள். பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்துவதோடு அவற்றுக்கு நல்ல கட்டிடங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். விடுதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக எங்களுடைய மாவட்டத்தில் உள்ள கழுதூர், நல்லூர், சிறுபாக்கம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஹரிஜன பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. ம. கமலநாதன்:** தலைவர் அவர்களே, முதன் முதலில் இன்றைக்கு பள்ளி ஆசிரியர்,—மாணவர் விகிதாசாரம் தளர்த்தப் பட்டது குறித்து கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டுகிறேன். ஒரு ஆசிரியருக்கு இருபது மாணவர்கள் என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. இருபது மாணவர்களுக்குக் குறைந்த பள்ளிகளுக்கு கிராண்டு claim செய்யக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. கிராண்ட் கிளெய்ம் செய்யாமலேயே பஞ்சாயத்து யூனியன் பொது நிதியிலிருந்து பள்ளி நடத்தவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதே சமயம் அதிக ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுகிற பள்ளிகளுக்கு ஆசிரியர்களை நியமித்துக்கொள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனுல் இப்போது ஒரு அரசினர் ஆணை மூலமாக அந்த அதிகாரத்தைப்பறித்து கல்வி இலாகா டைரெக்டரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று புதிய பள்ளிகள் திறப்பது பற்றியும், இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு அதிகமான ஆசிரியர்களை நியமிப்பது பற்றியும்—அங்கங்கே உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை போய்—அவ்வாறு செய்வதற்கு கல்வி இலாகா டைரெக்டரிடம் அனுமதி கோரி, அவர்களது ஆணையை எதிர் நோக்கி, அது வந்த பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று செய்திருப்பது சரியான ஏற்பாடாக இருக்காது.

உதாரணமாக இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர்—ப்யூபில் ரேஷியோ மாற்றப்பட்டு, இரண்டாவது ஆசிரியர் போடக்கூடிய இடங்களில் அவ்வாறு போடலாம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே யோசனை செய்துகொண்டிருந்த போது அரசாங்கத்தில் இருந்து ஒரு ஆணை வந்துவிட்டது. அங்கங்கே உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கலெக்டர்களுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். கலெக்டர் மொத்தமாகப் பரிசீலனை செய்து, எங்கே அதிகமான ஆசிரியர்கள் இருக்கிருர்களோ அவர்களை ஆசிரியர் தேவைப்படுகிற இடங்களுக்கு மாற்றுவார் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. அந்தமாதிரியாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எழுதினுர்கள். ஓராண்டு முடியப் போகிறது. இப்போது கலெக்டரிடம் இருந்து "வேறு எங்கும் அதிக ஆசிரியர்கள் இல்லாததால் தேவைப்படுகிற இடங்களுக்கு அவர்களே ஆசிரியர்களைப் போட்டுக் கொள்ளலாம்" என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். இப்படி அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதும், மறுபக்கம் பறிப்பதுமாகச் செயல் படக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரெட் டேபிசத்திற்காகச் சொல்லவில்லை.

இதிலே இன்னென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி இலாகா டைரக்டர் கவனிக்கும்போது நிதிநிலை வரம்பையும் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிதிநிலை இவ்வளவுதான் இடம் கொடுக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால் அதிகமான ஆசிரியர்களைப் போட வேண்டிய அவசியம் இருந்தாலும் போட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும்;

17th March 1964] [திரு. ம. கமலநாதன்]

புதிய பள்ளிகளைத் திறக்க முடியாது. அதன் காரணமாக நியாயமான கோரிக்கைகள்கூட கல்வி இலாகா டைரெக்டரால் தள்ளப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை இப்படியே நீடிக்குமானால் உண்மையிலேயே ஆசிரியர் மாணவர் விகிதாசாரத்தைக் குறைத்திருப்பதால் அடைய வேண்டிய நன்மையை அடைய முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே, அந்த விகிதாசாரத்தை நிறைவேற்றி வைக்கிற ஒரு காரியத்தை எளிதில் செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்தப் பொறுப்பைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். "பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும், ஆணையாளர்களும் ஆசிரியர்களை அடிக்கடி மாற்றிவிடுகிறார்கள்" என்ற குற்றச்சாட்டு இரு தரப்பிலிருந்தும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. சமீபத்தில் ஆசிரியர்களை அனாவசியமாக மாற்றக்கூடாது என்ற உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டன. இதிலே தகராறு வருவதெல்லாம் கமிஷனர்களாலேதான். எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் எஜுகேஷன் சைடில் உள்ள ஒருவரை கமிஷனராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய புத்தியெல்லாம் எஜுகேஷன் சைடிலேயே இருக்கிறது. அவர் சுமார் 10 ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார். நடக்கக்கூடாத காரியம் எதையும் அந்த ஆசிரியர்கள் செய்துவிடவில்லை. சர்வீஸ் புத்தகம் ஒப்பன் பண்ணவில்லை என்று சம்பளத்தை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார். அந்த வேலையைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பண்ண வேண்டும். ஆசிரியரே போய் சர்வீஸ் ரிஜிஸ்டரை ஒப்பன் பண்ண முடியாது. திருமதி பொன்னம்மாள் பேசும் போது "சுத்தமான தமிழில் பேசவேண்டும்; எழுத வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு இந்த அமைச்சரவைதான் பொறுப்பு" என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்பு அல்லது கூட்டு மன்றம் என்ற அளவிலே "ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புப் பள்ளி" என்று போர்டு இருந்தது. ஆனால் அதைப் "பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளி" என்று மாற்ற வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே தமிழ் மொழிமீது ஆர்வமுள்ள அமைச்சர்கள் அத்தகைய உத்தரவை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. கே. பொன்னையன்** : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் கல்வி மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களைப் பொறுத்தவரை 1962-63ல் 29,010 ஆக இருந்தது 1963-64ல் 30,020 ஆக அதிகரித்திருக்கிறது. அதாவது 1,010 பள்ளிகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. அதேபோன்று பையன்களின் எண்ணிக்கை 1962-63ல் 39.46 லட்சத்திலிருந்து 1963-64ல் 43.72 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஹைஸ்கூல்களை எடுத்துக் கொண்டால் 189 புதிய பள்ளிகள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தற்போது தமிழ் நாட்டில் 25 பாலிடெக்னிக்குகளும், 2 மகளிர் பாலிடெக்னிக்குகளும் இருக்கின்றன. கல்லூரிகளைப் பொறுத்து ஏற்கெனவே உள்ள 70 கல்லூரிகளோடு இந்த ஆண்டு புதிதாக நாலைந்து கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையிலே நாம் கல்வியிலே ரொம்ப முற்போக்காக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

குழந்தைகளுக்குச் சீருடைத் திட்டம் மிக நல்ல திட்டம். குழந்தைகள் சீருடை அணிந்துகொண்டு செல்வது பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கிறது: பரவசமாக இருக்கிறது. சென்னை போன்ற நகரங்களில் குழந்தைகள் சீருடை அணிந்து செல்வது அவ்வளவு அழகாகத் தெரியாவிட்டாலும் என்னுடைய பகுதியில் மலைப் பிரதேசத்தில் 40, 50 பள்ளிக் குழந்தைகள் ஒருவர் பின் ஒருவராக சீருடை அணிந்து செல்வது பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக இருக்கிறது. அவர்கள் பச்சைப் பறவை, நீலப் பறவை, வெண் பறவை என்ற பெயர்களை வைத்துக் கொண்டு மேலே இருந்து கீழே செல்வதையும், கீழே இருந்து மேலே செல்வதையும் பார்க்கப் பரவசமாக இருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், மாணவர்களுக்குச் சீருடை அளித்திருப்பது போலவே ஆசிரியர்களுக்கும் சரியான சீருடை வழங்க வேண்டுமென்பதுதான். வாத்தியாரைப் பார்த்தால் வாத்தியாராகவே இருக்கவேண்டும். அதே போன்று பள்ளிக் கூடங்களைப் பார்த்தால் பள்ளிக்கூடங்களாகவே இருக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் ஃபாரஸ்ட் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் பச்சைக்

[திரு. கே. பொன்னையன] [17th March 1964

கோட்டு, நீலக் கோட்டு என்று போட்டுக் கொள்வார்கள். அந்த உடையைப் பார்த்தே அவர்கள் இன்ன கல்லூரியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லி விடலாம்.

நாங்கள் எல்லாம் படிக்கும்போது தாலுகாவுக்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கும். பொள்ளாச்சி தாலுகாவுக்கு உடுமலைப்பேட்டையில் மட்டும் ஒரு உயர் நிலைப்பள்ளி இருந்தது. ஆனால் இன்று ஆங்காங்கு பல உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு நாட்டு வருமானத்தில் கல்விக் காக ஐந்தில் ஒரு பாகம் செலவு செய்வது தகுதி வாய்ந்தது. பெருமைப் படக் கூடியது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் அதற் கும் அதிகமாகச் செலவு செய்தும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “இந்தி, இந்தி” என்று சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். இந்தி படித்தால் என்ன நஷ்டம்? நம்முடைய நாட்டில் பேச தமிழில் படிக்கிறோம்; அகில இந்தியத் தொடர்புக்கு இந்தி படிக்கிறோம்; உலகத்தோடு பேச ஆங்கிலம் படிக்கிறோம். அந்தக் காலத்தில் நான் ஆங்கிலம் படிக்கும்போது என்னுடைய தாய் தகப்பனார் மிகவும் பெருமைப் பட்டார்கள். புதுப் புது மொழிகளை படித்தால் உண்மையிலேயே பெற்றோர் கள் பெருமைப்படுவார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்தி விஷயத்திலே மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து மும்மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Sri A. P. Dharmalingam should finish his speech within three minutes.

* **திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்விக்காக 31,32,17,000 ரூபாய் மானியத்தைக் கோரியிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு தொகைக்கு மேல் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருப்பதையும், இதிலே அவர்கள் எடுத்திருக்கிற அக்கரையையும் நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு மாத்திரமல்லாது 11-வது வகுப்பு வரையிலே எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசக் கல்விச் சலுகை அளித்திருப்பது கண்டு உண்மையிலேயே நாடு போற்றுகிறது; நாங்களும் போற்றுகிறோம். முன்பு இருந்த அமைச் சரவை மதிய உணவுத் திட்டம், சீருடைத் திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங் களையும் செயல்படுத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த கல்வி இயக்குநர் திரு. சுந்தரவடிவேலு அவர்களையும், அந்த நேரத்தில் கல்வி அமைச்சராக இருந்த கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களையும் இந்த நாடு போற்றுகிறது: நாங்களும் போற்றுகிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு திறமை மற்ற இலாகா அமைச்சர்களுக்கும் வரவேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிக்கும் கல்விக்கும் அமைச்சராக இருக்கின்ற காரணத்தால் கல்விக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கி விட்டார்களோ என்று குற்றம் சாட்டாமல் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் இலாகாக்களுக்கு அதிகத் தொகை பெற்று மற்ற பல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக ஆசிரியர்களைப் பற்றிப் பேசினால், “ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்” என்ற முறையிலே குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உண்மையாக இருந்தால், குற்றம் சொல்வது சரியாக இருந்தால் அதைக் கண்டுபிடிப்ப தற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதிலிருந்து காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மாத்திரம் விதிவிலக்கு என்று இருக்கக்கூடாது. சென்ற பொதுத் தேர்தலின்போது அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தஞ்சை தொகுதியில் சுற்றுப்பயணம் செய்த போது அரசாங்க மானியத்தைப் பெற்று நடத்துகின்ற பள்ளி ஆசிரியர் ராமமூர்த்தி பி.ஏ.,பி.டி. அவர்கள் அமைச்சருடன் காங்கிரஸ் கட்சிக்காகப் பிரசாரம் செய்தார்கள். சென்னை நகரத்திலே ரமணிபாய் என்ற ஆசிரியை கிருஷ்ணபாய் என்ற பெயரிலே பல காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டங்களில் பேசி இருக்கிறார். இதைப் போல் பல என்னால் சொல்ல முடியும். அப்படிப் பட்டவர்கள் மேல் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக் கிறது? ஆகவே, ஆசிரியர்கள் எந்தக் கட்சியையும் சாராத நிலையை

17th March 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆரம்ப பள்ளியிலே வேலை செய்கிற செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் சரிவர நடத்தப்படுவதில்லை. அங்கே பணிபுரிகிற சீனியர் ஆசிரியர்களை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 12-00 noon.

முன்பு மாவட்ட மன்றம் இருந்தபொழுது, உயர்நிலைப்பள்ளிகளும், ஆரம்பப் பள்ளிகளும் அவற்றின் நிர்வாகத்தில் இருந்தன. யூனியன்கள் வந்த பிறகு ஆரம்பப்பள்ளிகள் யூனியன் நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்தது உயர்நிலைக் கல்விக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் போட்டு நடத்தப்பட்டு வரு கிறது. இப்போது கல்வித்தரம் குறைந்துவிட்டது என்று பலரும் சொல் கிறார்கள். முன்பு தரம் உயர்ந்திருந்ததறகுக் காரணம், மாவட்ட மன்றத்தின் கீழ் இருந்தபோது ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு மாற்றி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் ஆசிரியர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் யூனியன் ஏற்பட்ட பிறகு ஒரு பிர்க்காவிலிருந்து இன்னொரு பிர்க்காவிற்குத்தானே மாற்ற முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த பிர்க்காவிலிருந்து அடுத்த பிர்க்காவிற்கு வேண்டுமானால் மாற்றலாம், இரண்டு மைல் தூரம் தானே, வேறு ஊருக்கு சேர்மனால் மாற்ற முடியாதே என்று கருது வதினால்தான் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லை. பெரும்பாலோர் உள்ளூரிலேயே உழுது கொண்டு அல்லது மற்ற தொழில் கள் செய்து கொண்டு இந்த வேலையையும் பார்க்கிறார்களே தவிர இதில் மட்டும் குறிப்பாக கவனம் செலுத்துவது கிடையாது. ஆகவே இதைக் கல்வி இலாகா கவனித்து செகண்டரி கல்விக்கு இருப்பதைப்போன்று ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் ஒருதிட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கும் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் பார் எடுகேஷன் (கல்வி வளர்ச்சி அதிகாரி) தேவையில்லை. டெப்டி இன்ஸ்பெக் டர்ஸ் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு என்ன வேலை ? ஆகவே இவர்கள் வேலைகளை அந்தக் கல்வி கண்காணிப்பாளர்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் அப்பொழுதுதான் டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர்களை ஆசிரியர்கள் மதிப்பார்கள். உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் பணி புரியும் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் அந்தப்பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றப்படும் போது அந்த ஆசிரியர் களையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கட்டடம் போன்றவைகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளியாக வருவதற்கு பாடுபட்ட அந்த ஆசிரியர்களை அங்கு அப்படியே விட்டு விட்டு புதிதாக ஆசிரியர்களை அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியில் போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடுவதால் பலருக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கட்டடம் போன்றவைகளை எடுத்துச் கொள்ளும்போது அங்கு பணிபுரியும் ஆசிரியர்களையும் எடுத்துக் கொள்ள ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக, அதன் கட்டட வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதியை அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும். இப்போது 12,500 ரூபாய் கொடுத்தால் மீதி 12,500 ரூபாயை பொதுமக்களும் மற்ற வர்களும் போடவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் களிடம், பஞ்சாயத்துகளிடம்பணம் கிடையாது. எல்லாவற்றிற்கும்நன்கொடை அளித்து வருவதால் கட்டடத்திற்காக நிதி கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே புனர்ஆலோசனை செய்து அதிகத் தொகையை மான்யமாக கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் மதிய உணவிற்காக பணம் கொடுப்பதில்லை. என் தொகுதியில் ஆங்கரை பஞ்சா யத்து தலைவர் இதுவரையில் மதிய உணவிற்கு பணம் கொடுக்கவில்லை. ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்க யாருக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. அவர்கள் ஏன் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள் ? பணம் கேட்பதற்கு மட்டும் யூனியன் தலைவருக்கும், ஆணையருக்கும் உரிமையிருக் கிறது. நான் சொல்லுகிற நல்ல யோசனையைக் கேட்க அவர்களுக்கு மனம் இல்லையே என்கிறார். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்கும் பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவருக்கும் இடையே உள்ள தகராறு காரணமாக ஏழைக் குழந்தைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட வைகளுக்கு தடை சட்டம் செய்து அவர்கள் கட்டாயம் கொடுத்தே ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தக் கூடிய அளவில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் இப்போது பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டு வருகிறது. இருக்கிற கல்லூரியிலே இடம் கிடையாது. சென்ற தடவை போராடி, வாதாடி, அமைச்சர் அவர்களிடமும் யூனிவர்சிட்டியிடமும் போராடி சிலயிடங்களைப் பெற்றோம். இப்போது

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [17th March 1964

பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்பட்டதின் விளைவாக அங்கிருப்பவர்களின் குழந்தைகள் படிப்பதற்குத்தான் இடம் இருக்கும்போல் இருக்கிறது. சாதாரண ஏழை எளியவர்களுக்கு, திருச்சியில் வந்து படிக்க இயலாமல் போய் விடும். ஆகவே தனியாக கல்லூரி அமைக்கவோ அல்லது அதிக இடம் கொடுக்கப்படவோ வேண்டும். இறுதியாக, ஓய்வு பெற்ற ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு, முதியோர் உதவித் தொகைக்குக் குறையாத அளவுக்கு பென்ஷன் வழங்கவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் சுமார் 31 கோடி 32 லட்சத்திற்கு ஈடான கல்வி மான்யக் கோரிக்கை இந்த மன்றத்தினுடைய ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனையொட்டி எதிர்க்கட்சியினர் வெட்டுப்பிரேரணைகள் தந்துள்ளனர். அதனையொட்டி சில கருத்துக்களை நான் வழங்க விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அமைச்சரவை அதிக அக்கறை செலுத்தி அதை ஆங்காங்கு வளர்த்து வருகிற நிலைமையை நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த மாநில அரசு ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவு செய்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பகுதியை கல்விக்காக ஒதுக்கி, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதிலும் இந்த ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் மேலும் இலவசக் கல்வியை 10-வது வகுப்பு வரையில் நிலைநாட்டிய அத்தகைய தன்மையை வரவேற்கிறோம். பாராட்டுகிறோம். இலவசக் கல்வி முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்த அத்தகைய செயலை உள்ளபடியே எதிர் கட்சியினர் சார்பாக வரவேற்கக்கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். சென்ற அமைச்சரவை எப்படி மதிய உணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பாராட்டுதல்களைப் பெற்றதோ அந்த அளவிற்கு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இலவசக் கல்வியைக் கொண்டு வந்தது குறித்து நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். பாராட்ட வேண்டியவைகளை நாங்கள் பாராட்டத் தவறுவதில்லை. அவசியம் ஏற்பட்டால் குற்றச்சாட்டை எடுத்துச் சொல்லவும், நிலைமை ஏற்படுகிறபோது பாராட்ட வேண்டியவைகளை பாராட்டுகிற வகையில்தான் நாங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதையொட்டித்தான் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் கூட அறிஞர் அண்ணாவின் பாராட்டுரைகளை எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். பாராட்ட வேண்டியவைகளை பாராட்ட நாங்கள் தவறியதில்லை என்பதற்கு அதுவே நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. மதிய உணவுத் திட்டத்தை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. அதை நடைமுறைப் படுத்துகிற வகையில் ஏற்படுகிற குளறுபாடுகளையும், அதில் ஏற்படுகிற ஊழல்களையும் தவிர்க்கவேண்டுமென்ற முறையில்தான் மற்ற அங்கத்தினர்கள் அமைச்சரவைக்கு சுட்டிக்காட்டுகிற வகையில் அதை நடத்திச் செல்வதில் உள்ள குறைபாடுகளை மிகத் தெளிவுற எடுத்துக் கூறினார்கள். கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஐந்து கல்லூரிகளை நிறுவ முன்வந்திருக்கிற தன்மையைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சென்னையில் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரியை திருநெல்வேலிக்கு எடுத்துச் செல்கிற அத்தகைய முயற்சி பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் போதே நான் குறிப்பிட்டேன். இங்கிருக்கும் கீழ்ப்பாக்கம் கல்லூரியை எடுத்து திருநெல்வேலியில் வைப்பதற்குப் பதிலாக இந்தக் கல்லூரியை இங்கேயே வைத்து விட்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு புதிய ஒரு கல்லூரியை உருவாக்குகிற முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வித்துறையில் அதிக அக்கறை செலுத்தி அதை வளப்பதற்காக அதிகத் தொகைகளை ஒதுக்கி ஆரம்பப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கல்லூரிகள் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள் இவற்றை விரிவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அந்த முயற்சி இன்னும் மேலோங்கக் கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்கு உணர்கிறோம். ஆகவே அதுகுறித்து மேலும் முயற்சி செய்ய வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபோது நம் மாநிலம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே இரண்டாவது நிலையில் இருந்து தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறது என்று எடுத்துக்கூறினார்கள்.

17th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கல்வித்துறை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக்கொண்டால் நாம் இன்னும் பின்தங்கிய நிலையில்தான் வளர்ச்சியின் அளவு அமைந்திருக்கிறது என்பதை புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. மேலும், இத்துறையில் நாம் மேலோங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எந்தளவு நாம் விரிவு படுத்தி பெருக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் 1955–56ம் ஆண்டில் இருந்த நிலையோடு 1961–62ம் ஆண்டு நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது பள்ளிகளை வளர்க்கிற அத்தகைய முயற்சியில் 11-வது இடத்தைத்தான் நம் மாநிலம் பெற்றிருக்கிறது. அந்த வகையில் ராஜஸ்தானை எடுத்துக் கொண்டால், 9,400 பள்ளிகள் இருந்த இடத்தில் 1961–62ல் 19,300 பள்ளிகள் வைக்கும் அளவிற்கு, 105 சதவீதம் பள்ளிகளை பெருக்கியிருக்கிறது. ஜம்மு காஷ்மீரை எடுத்துக்கொண்டால் 78·3 சதவீதம் அதிகமாக காட்டியிருக்கிறது. ஒரிஸ்ஸாவில் 15,400 என்றிருந்தது 24,800 பள்ளிகளாகி 61 சதவிகித உயர்வைக் காட்டுகிறது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் 22,800 பள்ளிகள் இருந்தது. 1961–62ல் 29,800 பள்ளிகளாகி 30·7 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது.

ஒரிசா, மத்திய பிரதேசம், உத்திர பிரதேசம், பீகார், ஆந்திர பிரதேசம், பம்பாய், தமிழ்நாடு என்ற அளவில் தமிழ்நாடு, 11-வது இடத்தில் வந்து, 29,600 ஆரம்பப் பள்ளிகள் என்று சொல்லப்பட்டு அதில் 1961–62ல் 29,800 என்ற அளவுக்கு ஏற்படுத்தி, 25.8 சதவிகிதம் என்கிற அளவுக்கு உயர்ந்திருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மாணவர்களின் சேர்க்கையைப் பொறுத்த அளவில் நாம் 13-வது இடத்தை அடைந்திருக்கின்ற நிலைமையை நம்மால் காணமுடிகிறது. ஆக அதிகமான அளவிற்கு ராஜஸ்தானில், ஐந்து லட்சம் மாணவர்களாக இருந்தது, 15 லட்சமாக உயர்ந்த அளவில், மாணவர்கள் சேர்க்கக் கூடிய சூழ்நிலையை அவர்கள் அங்கே வளர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் அவர்கள் ராஜஸ்தான் 220 சதவிகிதம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கூற விரும்பவில்லை. காரணம், நேரம் போதுமானதாக இல்லை. குறிப்பாக, ஜம்மு-காஷ்மீரில் 2 லட்சமாக இருந்தது 3 லட்சத்திற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் அவர்கள் 50 சதவிகிதம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரிசாவில் 8 லட்சத்திலிருந்து 17 லட்சத்திற்கு உயர்ந்து, $112\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் என்ற அளவை காண்பிக்கிறார்கள். மத்திய பிரதேசத்தில் 16 லட்சத்திலிருந்து 26 லட்சத்திற்கு உயர்ந்து 62·5 சதவிகிதத்திற்கு வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதனையும், உத்திரப் பிரதேசத்தில் 37 லட்சத்திலிருந்து 63 லட்சத்திற்கு உயர்ந்து, 70 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதனையும், பீகாரில் 22 லட்சத்திலிருந்து 44 லட்சத்திற்கு உயர்ந்து 100 சதவிகிதம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதனையும்,இப்படி ஆந்திரப் பிரதேசம், மைசூர், பம்பாய், தமிழ்நாடு என்று சொல்லி வரும்போது, 33 லட்சத்திலிருந்து 45 லட்சத்திற்கு உயர்ந்து 36·4 சதவிகிதம் என்கிற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கின்ற நிலையையும் எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல், கேரளாவில் 25 லட்சத்திலிருந்து 35 லட்சத்திற்கு என்று வந்து அதில் 40 சதவிகிதத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதனையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த விதமாக மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக நான் இதைக் கூறுகிறேனே தவிர, நாம் பெற்றிருக்கின்ற வளர்ச்சி குறைவானது, ஆகவே இது பாராட்டுக்குரியதல்ல என்று சொல்லுவதற்காக அல்ல. நாம் அடைந்திருக்கிற வளர்ச்சிக்கு மேலும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இதை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்கின்ற அளவில்தான் இதை நான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். அந்த வகையில் ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த அளவில், நாம் 10-வது இடத்தை பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் நாம் அதிகமான அளவு வளர்ச்சி அடைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், அதோடு நமது தேவையையும் அதிகப்படுத்துகின்ற அளவுக்கு நாம் திட்டங்களை கைக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவற்றை எல்லாம் நான் எடுத்துக்காட்டுகின்றேன். புதிய கல்லூரிகள் எல்லாம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [17th March 1964

தேவைக்கு ஏற்றவாறு வந்திருப்பதும் பாராட்டக்கூடியது என்று நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். முக்கியமாக தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளை இன்னும் விரிவுபடுத்துகின்ற விதத்தில் தொழில்களை அறிந்து தாங்களாகவே அதை பயன் படுத்தி, தொழில்களை அமைத்து, அதன் மூலம் பொருளீட்டுவதற்கும், வாய்ப்பு அளிக்கின்ற முறையில், அவர்கள் ஆற்றலும், அறிவும் பெறுகின்ற வகையில் அரசு ஈடுபட வேண்டியது அவசியமாகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப் போதுள்ள நிலையில், அதிகமாக கலைக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துவதில் தான், அதிகம்பேரும் ஈடுபடுகிறார்கள். கலைக்கல்லூரிகளை ஏற்படுத்துவதில் ஈடுபடு கின்றதை விடவும், தொழில் நுடப்பக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துவதில் அதிக ஆதரவும் ஊக்கமும், கொடுக்கவேண்டும். அதன் மூலமாக இதில் பயிலு கின்றவர்கள் நல்ல அறிவியல் அறிவு பெற்று, பொருட்களை தாங்களாகவே செய்யக்கூடிய ஆற்றலையும், பெற்று அதன்மூலமாக புதிய புதிய தொழில்கள் நாட்டில் அமைகின்ற வகையில், இந்த தொழில்நுட்ப கல்லூரிகள் நாட்டில் பரவலாக அமைகின்ற வகையில் அரசியினர் முக்கியத்துவம் தந்து, அதற்கு அதிகமாக பணத்தையும் ஒதுக்குவதற்கான முயற்சிகளில் அரசினர் ஈடுபடவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆதாரக் கல்வியைப் பொறுத்தளவில், அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற குறிப்புக்களில் ஆதாரக் கல்வியைப் பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் தரப் படவில்லை. சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் அவர்கள் தந்த குறிப்பில், ஆதாரக் கல்வியைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். . . . . "மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 2,000 தொடக்கப்பள்ளிகளை ஆதாரப் பள்ளி களாக மாற்றும் வேலைத் திட்டம் அடங்கியுள்ளது. இவ்வேலைத் திட்டம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 400 பள்ளிகள் என்ற வீதத்தில் நிறைவேற்றப்படும். இதையனுசரித்து 1961–62-ல் 400 பள்ளிகள் மாற்றப்பட்டன. இதுவரை சாதித்த சாதனைகளை ஒருங்குதிரட்டும் நோக்கத்துடன் இத்திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. எனினும், துவக்கப் பள்ளிகளில் பாட முறையில் ஆதாரக் கல்வியின் முக்கிய அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், துவக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஆதாரக்கல்வி முறையில் பயிற்சி அளிப்பது தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. இதன் மூலம் ஆசிரியர்கள் ஒருங்கிணைந்த ஆதாரக் கல்விப் பாடத்தின் திருத்திய பாட முறையில் சேர்த்துள்ள நடைமுறைச் செயல்களில் பொதிந்துள்ள நோக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மூன்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 19,400 ஆசிரியர்களுக்கு ஆதாரக் கல்வியில் பயிற்சியளிக்க வேண்டுமென உத்தேசித்தார்கள். 1962–63 இறுதிக்குள் இந்த ஆசிரியர்கள் எல்லாம் பயிற்சி பெற்றுவிடு வார்கள். இத்திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்கள் 1963–64ல் பயிற்சி பெறுவார்கள்..............." என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூறப்பட்டிருப்பது போல் தற்போது, 19,400 ஆசிரியர்களும் பயிற்சி பெற்றிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இதைப் பற்றி மேலும் சொல்லுகின்ற பொழுது..............." வாசிப்பதற்குத் தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்பதன் அவசியத்தை உணர்ந்து 2 முதல் 5 கிரேடு வரையுள்ள சிறுவர்களுக்காகப் புத்தகங்கள் வெளியிடும் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளோம். இதன் கீழ் பல்வேறு கிரேடு களுக்காக 39 புத்தகங்களும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி நூலும் இதுவரை வெளியிட்டுள்ளோம். மேலும் பதினேரு புத்தகங்கள் 1963–64ல் வெளியிடப்படும்......"

என்று சென்ற ஆண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் இதே குறிப்பில்..............." திரு. அரியநாயகம் அவர்களை ஒரே அங்கத்தினராக கொண்டு ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிகளின் செயல்படும் வழிவகைகளை ஆராயும் பொருட்டு ஒரு குழு அரசினரால் அமைக்கப்பட்டது. குழுவின் அறிக்கை அரசினரின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றது...."

என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் ஆதாரக் கல்வி பற்றிய எந்தவிதமான குறிப்பும் காணப்படவில்லை. ஆதாரப் பயிற்சியை நிறுத்திவிட்டு, பொதுக் கல்வியிலே எல்லாவற்றையும் மாற்றப்போகிறோம் என்கின்ற கருத்தை அரசினர் மேற்கொண்டு விட்டார்களா, அல்லது இனிமேல், ஆதாரக்

17th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கல்வி கற்றுக்கொடுக்கின்ற நிலைமை இல்லையா, இனிமேல் ஆதாரக்கல்வி என்பது தேவையில்லை என்கின்ற முடிவுக்கு அரசினர் வந்திருக்கிறார்களா, அல்லது திரு. அரியநாயகம் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருப்பது போல் இந்தக் கல்வியினால் எந்தவிதமான பலனும் கிடைக்காது, கோரிய பலனும் இதனால் வராது என்கின்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இதை நிறுத்திவிட்டார்களா என்பதனையும், அப்படியானால் இனிமேல் அதனுடைய நிலை என்ன என்பதனையும் நான் அறிந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன். தற்போது இதன் மூலமாக, 19,400 ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படியானால் இவர்களுக்காக செலவு செய்த பணம், இதற்காக உருவாக்கப்பட்ட புத்தகங்கள், இவைகள் எல்லாம் கேடற்ற தன்மையானதாகவும், இவைகள் எல்லாம் பயனற்றவையாகவும்தான் அமையும். திரு. அரியநாயகம் அவர்கள் இந்த ஆதாரக் கல்வியிலுள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி நன்கு தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்வி திட்டம் பயனற்ற ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது, இதனுடைய குறிக்கோள் எதுவும் நிறைவேறிய நிலைமையில் இல்லை என்பதையும் இந்த மன்றத்திலும் பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இதைத் தொடர்ந்து, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக உருவான பலன் எதுவும் ஏற்படவில்லை என்பதனை அரியநாயகம் அவர்களது அறிக்கையில் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தந்திருக்கின்ற அறிக்கையிலுள்ள கருத்துக்கள் எதிர்காலத்தில் நம்முடைய திட்டங்களை அமைப்பதற்கும், உருவாக்குவதற்கும், உறுதுணை புரியும் என்று நான் நம்புகிறேன். அரிய நாயகம் அவர்கள் அவர்களுடைய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்............

........" ஆதாரக் கல்வி ஆசிரியப் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் தகுதியும் அனுபவ அறிவும் தேவைப்படும் அளவு அமையவில்லை, ஆசிரியர்களிடத்தில் ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தில் ஆர்வமோ நம்பிக்கையோ, செயல் அனுபவமோ இல்லை...."

என்பதனை திட்டவட்டமாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் இதைப் பற்றி அரியநாயகம் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லும்போது........

"பெரும்பாலான ஆசிரியர்களிடத்தில் அடிப்படைத் தொழில் பற்றிய அறிவு அறவே அமையவில்லை. ஆக்கப்பணிகளை, மாணவர்களோடு கலந்து மேற்கொள்ளுவதுமில்லை...."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களுடைய அறிக்கையில் கூறப்படுவது....

"பாடத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய விவசாயத் துறை ஆசிரியர், ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் கூட இடம் பெற வில்லை. விவசாயத் தொழில் வல்லுநரின் பண்ணையில் பெறும் முயற்சி ஓரிடத்திலும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கிணறும், மின்சாரமும் வாய்க்கப்பெற்ற பள்ளிகளிலும். அவை முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்பெறவில்லை. கைத்தொழில் ஆசிரியர்களுக்கும், பிற ஆசிரியர்களுக்குமிடையில் தொடர்போ ஒருமைப்பாடோ நிலவவில்லை.

"ஆசிரியர்ப் பயிற்சிப் பள்ளிகள், பெரும்பாலும் வாடகையிடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அல்லது பொருந்தா இடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. தகுதியில்லா சூழ்நிலை போதாத கட்டடங்கள், சுகாதார வசதியோ, மனமகிழ்மன்ற வசதியோ வாய்க்கப்பெறாத, இடநெருக்கடி மிக்க மாணவர் விடுதி இதுவே இன்றைய சூழ்நிலை..........."

என்று பல குறிப்புகளையும் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மேலும், அரியநாயகம் அவர்கள் அந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது....

........" விவசாயப் பண்ணையில் 1,600 மணி பணிபுரிய வேண்டும் என்ற திட்டம் எங்கும் செயல் படுத்தப்படவில்லை.'

நூல் எண்ணிக்கையிலும் தகுதியிலும் குறைபாடு மலிந்த நூல்நிலயம். ஏட்டில் கற்பதை நாட்டில் செய்து காட்டு என்ற ஆதாரக் கல்வி திட்டம் முயற்சி அளவில் கூட எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை........."

என்கின்ற குற்றச்சாட்டை அந்த அறிக்கையில் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார். மேலும் அந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது....

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [17th March 1964

.... "சுகாதாரம், தூயவாழ்வு, என்னும் பொருள் பற்றிய பாடத் திட்டங்களின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றவல்ல வழிமுறைகள் பாடத் திட்ட வரிசையிலோ, கல்வித் திட்ட நிகழ்ச்சி நிரலிலோ அறவே இடம்பெற வில்லை. பருத்தி, கைத்தொழில் அதன் முழு வளர்ச்சி நிலையில் மேற் கொள்ளப்படவில்லை. பெரும்பாலான மாணவ ஆசிரியர்கள் நூல் சிட்டங்களையும் நெய்த துணிகளையும் கடைகளில் விலை கொடுத்து வாங்கி வந்து, தங்கள் கைப்பணி பங்கீடுகளாகக் காட்டி விடுகின்றனர். இது அக்கல்வி நிலயங்களில் ஒழுக்கத்தையே உருக்குலைப்பதோடு, ஆதாரக் கல்வி திட்டத்தின் ஆணி வேரையே அழித்து விடுவதாகும்......."

என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்விதமாக ஆதாரக் கல்வியின் நோக்கம் ஈடேறவில்லை. பயிற்சி பெற்றவர்கள் சரியாக இல்லை, பயிற்சி பெறுவதற்கும் மாதிரிப்பள்ளி வைக்கப்படவில்லை என்பதையும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

"பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு முறையான மாதிரிப் பள்ளிகள் இல்லை. மாதிரிப்பள்ளிகளாகக் கொள்ளும் பள்ளிகளில், ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தைக் கற்றுத் தருவதற்கு தேவையான உபகரணங்களோ, கற்பிக்கும் வாய்ப்போ சிறிதும் இல்லை......"

"பயிற்சி பெறும் ஆசிரிய மாணவர்கள், பாடங்களை வாய்மொழியாகப் புகட்டும் ஆசிரியர்களிடமிருந்தோ, செயல் முறையால் விளக்கிக் காட்டும் கைத்தொழில் ஆசிரியர்களிடமிருந்தோ தேவைப்படும் விளக்கங்களைப் பெறுவது இல்லை......"

என்கின்ற அளவுக்கு இதிலிருக்கின்ற குறைகளை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு தரப்பட்ட குறிப்பில் எதுவும் சொல்லப்படாமல் இருப்பதைப் பார்த்தால், ஆதாரக் கல்விக்கான முயற்சிகள் எல்லாம் கைவிடப்பட்டுவிட்டதா, இந்தத்துறையில் மேற் கொண்ட முயற்சி எல்லாம் வேறு அறிவியல் தருகின்ற அளவில் இருக்கின்ற வேறு கல்விக்காக செலவழிக்கப்படுகின்றனவா, என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். அப்படியானால், இந்த ஆதாரக் கல்விக்காக செலவழிக்கப்பட்ட பணம், செலவழிக்கப்பட்ட நேரம் செலவழிக்கப்பட்ட நினைப்பு, முயற்சி அத்தனையும் வீண் என்று கருதி இந்த அறிக்கையில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லையா, அந்த முடிவுக்கு அரசு வந்துவிட்டதா என்பதையும் நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதன் மீது அரசினர் எந்தவிதமான திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வந்திருக்கின்றனர் என்பதையும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இந்திப் பிரச்னையைப் பொறுத்த வரையிலும், இம்மன்றத்தில் பல தடவைகளில் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே கட்சிக் கருத்துக்களுடைய அடிப்படையிலே, கட்சி மாச்சரியங்களுடைய அடிப் படையிலே வேறுபாடுகள், வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என் பதை நாம் நன்ருக அறிவோம். இந்தியை ஆட்சி மொழியாக, பொது மொழியாக, பாட மொழியாக, பயிற்சி மொழியாக ஆக்குவதிலே ஆளும், கட்சியினருக்கும் எதிர்க் கட்சியினருக்கும் நிறம்ப வேறுபாடுகள் இருக் கின்றன. இந்தி அறவே தேவையில்லை, இந்தி படிக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதற்குரிய வாதங்களை, காரண, காரிய விளக்கங்களை எடுத்து விளக்குகிறது. இந்தி வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துச் சொல்லு கிருர்கள். ஆகவே, இதிலே இரண்டு தரப்பினருக்கும் இடையே நிச்சய மாக வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை உணரக் கடமைப்பட்டிருக் கிருேம். அதே அடிப்படையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொடர்ந்து கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி வருகிருர்கள். இந்திக்காகச் செலவழிக்கும் நேரத்தையும், பணத்தையும் வேறு காரி யங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம். இந்தி எதிர்காலத்தில் தேவைப்படாத ஒன்று என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லி வருகிருேம். அந்த அடிப் படையில்தான் கருத்துக்களை அவ்வப்போது பரிமாறிக்கொண்டு வருகிருேம். அந்த அடிப்படையில்தான் பாடத் திட்டத்தில் இந்தியை கட்டாயமாக்க

17th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டியதில்லை என்று சொல்லி வருகிறோம். தமிழ் அறிவு இருக்க வேண்டும் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில். ஆகவே, தமிழ் படிக்க வேண்டும். அகில உலகத் தொடர்புக்கு, வாணிபத்துக்கு ஆங்கிலமே பயன் படுமாதலால் ஆங்கிலத்தைப் படிப்பதன் மூலம் நம்முடைய நேரம், நினைப்பு, பொருள் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றி பாதுகாப்பு அளித்துக் கொள்ள முடியும் என்று நாங்கள் எடுத்து வைத்து வருகிறோம். இதிலே சென்ற ஆண்டு சொல்லப்பட்ட முறை மாறுவானேன் என்ற அத்தகைய குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறோம். இந்தி படிப்பது என்பது விருப் பப் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தி அல்லது வேறு மொழி என்ற அடிப்படையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தி படித்துத் தீரவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. விருப்பப்பட்டு எந்த மொழி எடுத்துப் படிப்பதானாலும், குறிப்பிட்ட அளவு மாணவர்கள் வந்தால் அதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படு த்தித் தரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், குறிப்பாக பல பள்ளிகளிலும் இந்தி படிக்க வாய்ப்பும், வசதியும் ஏற்படுத்தி மறைமுகமாக இந்தியையே படிக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தி, அதையே எடுத்துத் தீரவேண்டிய, அதையே படித்துத்தீரவேண்டிய அளவுக்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் உறுதுணையாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை எடுத்துக் கூறிக்கொண்டு வருகிறோம். சென்ற ஆண்டு இந்தி பரீட்சை எழுத வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டு, பிறகு எழுதலாம் என்று வந்து, எழுதினால் அதில் கிடைக்கக்கூடிய மார்க் கல்லூரி செல்லக் கணக்கிடப்பட மாட்டா, ஆனால் மற்றைய பாடங்களில் வாங்குகிற மார்க்கோடு கூட்டி, தேவைப்பட்டால் ஏதாவது ஒரு பாடத்தில் குறைவுபட்டால், உறுதுணை புரிகிற அளவுக்கு, மாடரேஷன் அளவுக்கு இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தி படிப்பது அவசியம், இந்தி அரசின் ஆட்சி மொழியாக ஆகியிருக் கிறது, ஆதிக்க வலிவு, அதிகார வலிவு கா்ரணமாக ஆட்சி மொழியாகக் கட்டாயமாக இந்தி திணிக்கப்பட்டு விடும், பல்வேறு வகைகளில் முயற்சி களை இந்தியப் பேரரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது, ஆட்சி மொழியாகும் அத்தகைய நிலைமையில் அரசாங்க வேலைகளுக்கு இந்தி கட்டாயமாகக் கோரப்படும், எனவே இந்தி படிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் படிக்கிறார்கள். இந்தி படித்தால்தான் வேலை கிடைக்கும் என்று கட்டாயப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் படிக்கிறார்கள். இங்கே மாணவர் கள் விரும்பிப் படிக்கிறார்கள் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அரசாங்க உத்தியோகத்திற்குப் போகவேண்டு மென்று விரும்புகிறவர்கள் வேண்டுமானால் இந்தி படித்துக்கொள்ளட்டும். அரசாங்க உத்தியோகத்திற்குப் போகவேண்டுமென்ற நிலை இல்லாதவர் கள், திறமை படைத்தவர்கள், வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ளவர்கள், இந்தி பரீட்டைசயில் உட்கார்ந்தால்தான் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர முடியும். இந்திப் பரீட்சையில் உட்கார்ந்து எழுதாவிட்டால், அவன் பல்கலைக் கழகத் தில் சேருவது தடுக்கப்படும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவானேன்? சென்ற ஆண்டு இருந்ததை வைப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அரசாங்க உத்தியோகமே தேவையில்லை. விஞ்ஞான அறிவு, பெற்றால் போதும், தமிழ் அறிவு பெற்றால் போதும் என்ற எண்ணம் கொண்ட வர்கள், பல்கலைக் கழகத்தில் சேர, வேறு பல துறைகளில் சேர்ந்து படிக்க ஏன் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக் கூடாது? வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணுகிறவர்கள் படிக்க வசதி செய்து, தான் மற்ற பாடங்களில் பெற்ற மார்க்குகளையே பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முறையில், மற்ற பாடத்தில் மார்க் குறைந்தாலும் இந்தியில் பெறுகிற மார்க்கைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள இடம் வகுக்கப்பட்டாலும், அது தேவையில்லை என்று கருதுகிறவர்கள் படித்து பல்கலைக் கழகத்தில் சேர சென்ற ஆண்டு இருந்த அதே முறையைக் கடைப்பிடிப்பதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது? அதை நீக்கத் தேவையில்லை. புதிய உத்திரவைக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தி கட்டாயம் இல்லை. வேறு எந்த மொழி வேண்டுமானாலும் கற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுத்தினாலும் கூட பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அந்த வாய்ப்பு இல்லை. கன்னடம் தெலுங்கு போன்ற மொழிகளுக்கு வசதி உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 100-க்குள் தான் இருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மற்ற இடங்களில் இந்திக்கான வசதிகள்தான் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியைத் தான் படித்துத் தீர வேண்டும். இந்தி பரீட்சைக்கு உட்கார வேண்டும் என்ற கட்டாயம் காரணமாக, இந்தி மொழி விருப்பப் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும், நடைமுறையில் கட்டாயப்படுத்தும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தியை விருப்பப் பாடமாக வைத்திருக்கிறோம் ; எனவே, புதிய உத்திரவைப் பின் வாங்கி சென்ற ஆண்டு இருந்த நிலைமையை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் தான் இந்தி மறைமுகமாகத் திணிக்கப்படுகிறது என்று எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட டில்லியிலே மத்திய அரசினர் கூட்டிய மாநாட்டுக்குச் செல்லும் போது தெரிவித்தார்கள். இந்தி அகில இந்திய வேலைகளுக்கான தேர்வு மொழியாகப் புகுத்தப்படுகிற முயற்சிகள் இருக்கும்போது, இப்போது இருக்கிற அத்தகைய நிலை—அதாவது ஸ்டேடஸ் கோ—இருக்கும் நிலையை வற்புறுத்துவேன், ஆனால் அங்கு ஏற்படுகிற முடிவு எப்படி இருக்குமோ என்று அத்தகைய ஐயப்பாடு உணர்ச்சியோடு இங்கே கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். நாங்கள் எங்கள் நிலையை அமைச்சரிடத்தில் வற்புறுத்துகிறோம். அமைச்சர் அவை சில கட்டுத்திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு எங்கள் கோரிக்கை நிறைவேறாது இருக்கிறது. எங்களுக்கு இந்த அமைச்சரைப் பொறுத்த வரையில் எப்படி இருக்கிறதோ, இந்த அமைச்சருக்கு முன்னால் எந்த நிலைமை இருக்கிறதோ, அம்மாதிரியான நிலைமை அமைச்சருக்கு அகில இந்திய ஆட்சியினர் முன்னால் இருக்கிறது. இந்த நிலையை வற்புறுத்துகிறேன் என்று சொல்லியும் அமைச்சருக்கு அங்கே வெற்றி பெற வாய்ப்பு இல்லை. இருக்கிற நிலையை அப்படியே விடுவதன் மூலமாக அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, நாட்டு வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத அளவுக்கு, மாச்சரியங்களும், விபரீத விளைவுகளும் ஏற்படுவதைத் தடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று முதல் அமைச்சர் உணர்ந்து, அதை அங்கே எடுத்துச் சொல்லியும், அந்தக் கருத்து அங்கே ஏற்கப்படாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இந்தியப் பேரரசில் ஆட்டிப் படைக்கிற அளவுக்கு, இந்தி வளமற்ற மொழியாக இருந்தாலும், இலக்கணமற்ற மொழியாக இருந்தாலும், இலக்கியமற்ற மொழியாக இருந்தாலும், இந்தியை கட்டாயமாக்க வேண்டாம் என்று சொன்னாலும், அப்படி சொல்லுவது அமைச்சராக இருந்தாலும், மாநில முதலமைச்சர்களாக இருந்தாலும், அகில இந்திய அரசு இன்றைக்கு ஆட்டிப் படைக்க முடியும் என்ற காரணத்தினால், இந்தியைத் திணித்து அகில இந்தியாவையும் ஆட்டிப் படைக்க வேண்டும் என்ற ஆதிக்க உணர்வினால், நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கூட ஏற்று, நல்ல தீர்ப்புக்களை அளிக்கும் சூழ்நிலை இல்லை என்று இந்தக் கருத்துக்களிலிருந்து அறிகிறோம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகைக்காரர்களுக்குத் தந்திருக்கிற பேட்டி மூலமாக அறிகிறோம். இருக்கிற சூழ்நிலையை எடுத்துத் தெரிவித்ததாகவும், இங்கே இந்திக்கு எதிர்ப்பு உணர்ச்சி இருக்கிறது, ஆகையால் இப்போது தேவையில்லை என்று எடுத்துத் .தெரிவித்ததாகவும், அப்படியே இந்தியே இருக்க வேண்டுமானால், இந்தி சொற்களைப் பயன்படுத்தாமல், ஆங்கில சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறினேன் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதிக்க உணர்வுகொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் எப்படியும் இந்தியைப் புகுத்தித் தீரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறவர்கள், நியாயமான கோரிக்கையை எடுத்து வைத்தாலும், முதல் அமைச்சர்களெல்லாம் எடுத்து வைத்தாலும்கூட, கோரிக்கைகளைக் கேட்காத அளவுக்கு நிலைமைகள் நீடித்து வருகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த அநியாயமான, நியாயத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கு ஆக்கம் ஏற்படக் கூடாது என்று எதிர்க்கும் பணியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஈடுபட்டு, தங்கள் அறிவு, ஆற்றல், தங்கள் தன்மைக்கு ஏற்ப, இந்திக்கு எதிர்ப்பு உணர்ச்சிகளைக் காட்டி வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்த மன்றத்திலும் பொது மன்றங்களிலும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறார்கள். எனவே, சென்ற ஆண்டு இருந்த நிலைமை இந்த ஆண்டும் வருவதில் இந்த அவை பொறுத்த வரையில் எந்தத் தகராறும் இருக்க நியாயம்

17th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இல்லை. எனவே புதிய உத்திரவைத் திரும்பப் பெற்று, பழைய முறையை நிலைநாட்ட முதல் அமைச்சர் முன்வர வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1964–65 திட்ட மதிப்பீட்டின்படி கல்வித் துறைக்கு 31, 32 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் 1963–64 மதிப்பீட்டிலே 29,25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். திருத்த மதிப்பீட்டைப் பார்க்கும்போது 28,60 லட்சம் ரூபாய் என்று போட்டு அதிலே 65 லட்சம் ரூபாய் குறைந்து காணப்படுகிற நிலைமை காணப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு திட்ட மதிப்பீடு போட்ட காலத்தில், போர் நிலைமையோ, மற்ற அவசர நிலைமையோ கடந்த நிலையில் திட்ட மதிப்பீட்டை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். போர் நிலை அல்லது அவசர நிலைக்கு முன்னால் திட்ட மதிப்பீடு போடப்பட்டிருந்தால், திட்ட மதிப்பீட்டில் குறைந்திருந்தாலும், அதனால் குறைந்திருக்கிறது என்று காரணம் சொல்லப்பட்டாலும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் இருக்கும். ஆனால் சென்ற ஆண்டு திட்ட மதிப்பீடு போடும் நேரத்தில் போர் நிலையும், அவசர நிலையும் மாறிய சூழ்நிலையில் திட்ட மதிப்பீடு போட்டோம். இதற்கான காரணங்கள் என்ன என்று இந்த அறிக்கையிலிருந்து கிடைக்கவில்லை. ஏன் 29,25 லட்சம் ரூபாய் கோரப்பட்டு 28,60 லட்சம் ரூபாயாக ஆயிற்று. ஏன் 65 லட்சம் ரூபாய் குறைத்து மதிப்பிடும் நிலை ஏற்படவேண்டும் என்ற விளக்கத்தை முதல் அமைச்சரிடத்திலிருந்து பெற விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வளர்ச்சியினுடைய அடிப்படையிலே பார்க்கிறபொழுது கல்வித் துறையை பொறுத்தவரையிலும் பல இனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகள் குறைத்து செலவழிக்கப்படுகின்ற அத்தகைய சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. ஐந்தாண்டுகளுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்ட அத்தகைய தொகையில்கூட பல குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன ? எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை மேற்கொண்டதாக அரசு இருக்கிறதா என்பதையும் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியைகளுக்கு குடியிருப்பு இடம் அதிகமாகக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தாலும் அதற்குப் பிரிபெரன்ஸ் முதலதர இடம் கொடுக்கிற அளவுக்கு, ஆசிரியைகளுக்கு குடியிருப்பு இடம் கட்டித் தருவது என்ற திட்டத்தின் கீழ், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1963–64 வரையில் 8 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1964–65-ம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில், ரூ. 4 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, முதல் நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து ரூ. 12,75,000 செலவழிக்கப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. மேற்கொண்டு ரூ. 12,25,000 மீதம் இருக்கிறது. அதை ஒரே ஆண்டில் செலவழிக்க இருக்கிறார்களா ? அல்லது இந்தத் திட்டம் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறதா ? குறைக்கப்படாத அளவுக்கு, இந்தத் திட்டம் முழுவதும் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவுக்கு, இந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவுக்கு அத்தகைய முயற்சியில். அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறுகிற அளவுக்கு, இந்தக் கணக்குகளைச் சொல்லுகிறேன். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ரூ. 12,75,000 செலவழிக்கிற திட்டமாகவும், ரூ. 12,25,000 மீதப்படுகிற அளவுக்கும் இருக்கிறது. அதை ஒரே ஆண்டில் செலவழிக்க இருக்கிறதா அல்லது குறைக்க இருக்கிறதா என்ற நிலைமையை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 12–30 p.m.

மாணவர்களுக்குத் தங்கும் விடுதி கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ரூ. 18 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1964–65-ம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டையும் சேர்த்து ரூ. 11 லட்சம் செலவழிக்கப்படுகிற அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறது. மிகுதி ரூ. 7 லட்சம் இருக்கிறது. அதை ஓராண்டு காலத்தில் செலவழிக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா? அல்லது அதைக் குறைக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைக் குறைக்காத அளவுக்கு, போட்ட திட்டத்தை, நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிற அளவுக்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [17th March 1964

உயர் இடைப் பள்ளிகளுக்காக ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல் என்ற முறையில் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 16,68,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் அதில் எத்தகைய தொகையும் செலவழிக்கப்படாத அத்தகைய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன ? அந்த நிலைமையை அடியோடு ஒழித்துவிட்டதுதான் காரணமா ? அல்லது திட்டவட்டமான முடிவா ? அந்த அரசு உயர் இடைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கிற திட்டத்தில் மாறுதல் ஏதாவது கண்டு இருக்கிறதா ? அல்லது அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை வேறு துறைகளுக்குத் திருப்புகின்ற அத்தகைய முயற்சியை அரசினர் மேற் கொண்டிருக்கிருர்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் மானியங்கள் என்ற வகையில் மூன்ரு வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வளர்ச்சியில் ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகையில் 1964–65-ம் ஆண்டு முடிய திட்ட மதிப்பீடு அளவில் அந்தக் கணக்கு வரையில், ரூ 6,90,000 செலவழிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அதில் பாக்கி ரூ. 28,10,000. இம்மாதிரி பாக்கி, போட்ட திட்ட அளவில் இருக்கிறது. இந்த நிதியினுடைய நிலைமை எந்த அள வுக்கு இருக்கிறது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறேம்.

படக் காட்சி மூலம் கல்வியைப் போதிப்பதற்கென்று ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1964–65-ம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீடு அளவு வரையிலே ரூ. 66,000 செலவழிக்கப்படுகிறது. மேலும், ரூ. 34,000 மீதப்படுகிறது. இதை எந்த அளவில் செலவிட இருக்கிருர்கள் என்பதை அறிந்துகொள் வது மட்டுமல்லாமல், படக் காட்சி மூலம் பாடங்களைப் போதிக்கிற அத் தகைய முயற்சிகளை மிக மேற்கொள்ளுவது நல்லது. உயர்நிலைப் பள்ளி களில் படக் காட்சி மூலம் கல்வி போதிக்கின்ற அத்தகைய முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடுமானுல், ஆரம்பப் பள்ளிகள் நிலைக்கும் அதை விஸ்தரித்து, படக் காட்சி மூலம் பூகோளத்தையும், வரலாற்றை யும், வேறு பல பாடத் திட்டங்களையும் போதிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சொல்லிக் கொடுத்து மாணவர்களின் உள்ளத்தில் ஏற்று வதை விட, படக் காட்சி மூலம், பூகோளம், வரலாறு, மற்ற பல பாடங்களை யும் போதிக்கச் செய்வது மிக மிக நல்லது. அடிக்கடி ஆண்டுதோறும் ஆசிரியர்கள் இருந்து சொல்லிக் கொடுக்கிற அத்தகைய வலிவை விட, ஒரு தடவை படம் எடுத்து, அதன் மூலம் போதிப்பது நன்மை பயக்கும். அதற்காகச் செலவழிக்கிற தொகை பல ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து பயன்படும். ஆகவே, படக் காட்சி மூலம் கல்வி போதிப்பதற்குத் தீவிரமாக திட்டமிட்டு, அதிகமான தொகையை அதற்காக ஒதுக்கி, மிக நல்ல முறை யில் எல்லா பள்ளிகளிலும் அதை அமல்படுத்தி கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். நல்லொழுக்க போதனை களை மாணவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுப்பதற்கு படக் காட்சிகளை மிக நல்ல முறையில் பயன்படுத்தலாம். மாணவர்களுக்குப் போதிப்பதற்கு ஒழுக்கக் கல்வி, வரலாறு, கதை நிகழ்ச்சிகள், இலக்கிய வரலாறு, இவைகளை படமாக்கிக் கொடுப்பதன் மூலம் நல்லதொரு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக மாணவர்களுடைய நிலைமையைப் பொறுத்த வரையிலும், இப்பொழுது உயர்நிலைப் பள்ளி, பி.யு.ஸி. படிப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து படித்து வெளிவருகிற மாணவர்கள், பட்டப் படிப்பு படித்து வெளிவருகிற மாணவர்கள் ஆகியோருடைய கல்வி நிலையைப் பொறுத்த வரையிலும், பொதுப்படையாக நிலவும் எண்ணம், சாதாரணமாகத் கல்வித் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்பதுதான். கல்வி வளர்ந்து இருக்கிறது. விரிவு அடைந்து இருக்கிறது, கல்வி நிலையங்கள் ஆங்காங்கு பெருகியிருக்கின்றன. ஆனுல் பெறும் கல்வியின் தரம் நாளுக்குநாள் குறைந்த அளவுக்கு இருக்கிறது, என்ற கருத்துக்களைப் படித்து அறிந்தவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிருர்கள். பட்டமளிப்பு விழாக்களிலும், சொற்பொழிவாளர்கள் இந்தக் குறைபாட்டை அவ்வப்பொழுது சுட்டிக்காட்டி வருகிருர்கள். இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தாலும் கூட, கல்வியிலே தரக் குறைவு

17th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஏற்படுகிற அத்தகைய சூழ்நிலையை நாம் பொதுப்படையாகக் காண்கிறோம். தரக் குறைவு ஏற்படாத அளவுக்கு, எந்த அளவுக்கு நாம் கல்வியை விரிவுபடுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ, அதற்கேற்ப தரக் குறைவு ஏற்படாத அளவுக்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. தரக்குறைவை நீக்குவதற்கு என்னென்ன முயற்சிகளை தீவிரமாக மேற்கொள்ளவேண்டுமோ அந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், அல்லது, அதற்காக ஒரு வல்லுனர்கள் கொண்ட குழுவை அமைத்தாவது, கல்வித் துறையில் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களைக் கொண்டாவது அதை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் வெளியிட்டிருக்கிற அத்தகைய அறிக்கையில் தரக் குறைவான நிலைமைகள் எப்படி பொதுவாக அமைந்திருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதை நான் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம், இதைக் கருத்திலே கொள்வதன் மூலம் இப்படிப்பட்ட தரக் குறைவு எதிர்காலத்தில் ஏற்படாத அளவுக்கு கல்வியை தரப்படுத்தும் வழிமுறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும், இருக்கிற பல ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பொழுது, அதற்காக வந்து விண்ணப்பம் செய்து வேலை பார்க்க முன் வருபவர்களுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறபொழுது, மிகத் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் இந்த அறிக்கையில் :

"Lack of clarity of thought and proper expression were evident in the answers given by most of the candidates."

என்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"Doubt and uncertainty is the key-note of the answers. No one is bold enough to answer what he knows clearly without hesitation."

என்ற கருத்தையும் சொல்லி

"Another feature that is often noted was the lack of preparation to face the oral test by the candidates. Knowing fully well that the posts are designed for teaching degree and Post-Graduate classes, coming for an interview without even reading the elementary aspects of the subject is difficult to understand."

என்ற கருத்தை தெளிவுபட பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் சொல்லுகிறபொழுது,

"It is rather difficult to understand what the students are learning from teachers of that type with poor expression and inadequate knowledge of the subject.

Probably one method of testing the candidates for the teaching posts is to make each one to take a class or give a Seminar on any related topic. This gives a good opportunity to study their talents and is usually followed in some countries like U.S.A. No doubt considerable time will be taken in this process."

என்று எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களை பொறுக்குகின்ற அத்தகைய அளவிலாவது, அவர்களுடைய படிப்பு ஏடுகள், நற்சான்றிதழ்கள் இவைகளை மட்டுமே வைத்து பொறுக்கி எடுக்காமல், சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையிலே சிபார்சு செய்யப்பட்டபடி, அவர்களை பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கச் சொல்லி அவர்களுடைய திறமையும் ஆற்றலையும் ஆராயக்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [17th March 1964

கூடிய அத்தகைய முறை மூலம், ஸெமினூர் ஏற்படுத்தி அவர்கள் அறிவையும், ஆற்றலையும் எந்த அளவுக்குப் பயனபடுத்துகிருர்கள் என்ற அளவுக்கு காணுவதன் மூலம், அப்படிப்பட்ட பாடங்களைச் சொல்லிக்கொடுக்கிற ஆசிரியர்களையும், பேராசிரியர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைமையை கையாள்வதன் முலம், தரத்தை உயர்த்திக் காட்டுவதற்கு வழிவகைகள் காணுதல் வேண்டும் என்றும கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, மற்ற துறைகளிலும் வெளிவருகிற நீண்ட அறிக்கைகளிலே பல்வேறு நிலைமைகள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. விவசாயத் துறையினரைப்பற்றி பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையிலே

"Candidates from the Research Sections were not able to answer simple questions relating to extension work and office management."

என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். மேலும் சொல்லும்பொழுது,

"One point that came to the notice of the members was that candidates who have put in 5 to 12 years service have been working in their home district and home towns in various capacities for several years. Such candidates had no practical knowledge of agriculture and crops in other districts and general knowledge of agriculture in the State."

என்றும் கூறியிருக்கிருர்கள்.

பி.எஸ்.ஸி., எம்.எஸ்.ஸி. படித்து வருகிற பாடங்களின் தரத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறபொழுது....,

"Their power of expression and clarity of speech was appallingly poor."

என்று கூறியிருக்கிருர்கள். மேலும்,

"They were not really able to answer even simple questions on Entomology."

என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிருர்கள். மேலும் பொதுவாக எடுத்துச் சொல்லுகிற பொழுதுகூட, ஆங்கிலத்தின் நிலைமையையும், அவர்களுடைய தரம் குறைந்திருக்கிற நிலைமையையும் சுட்டிக்காட்டுகிற பொழுது,

"Many of the candidates had not learnt the correct use of words and phrases. Idioms peculiar to the regional language were literally translated into English. In letter-writing the connections were not followed at all. There was uniformly high standard in legible handwriting."

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

"The language used was faulty and in some cases poor and vague. Spelling was shocking and the answers revealed that the candidates did not care for grammar or style. Random guessing was very common. The knowledge of candidates in current affairs and events was rather poor."

"Most of the candidates wrote tolerable English though the contents of their answers were not up to the mark. The recurring errors in language were in sequence of tenses and agreement of subject and predicate. Some of the candidates were very weak in spelling."

17th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம் இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு, தரத்தை மேலாக்குவதற்கு என்னென்ன முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமோ, அதற்காக வல்லுநர்கள் கொண்ட குழுவை அமைத்து, என்னென்ன முறைகளை மேற்கொண்டால், இந்தத் தரக் குறைவு ஏற்படாதோ அந்த அளவுக்கு நிலைமையைச் சரிக்கட்டுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுடைய பல்வேறு குறைபாடுகளையும், மற்றவைகளையும் மன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில், சென்னை மாநிலக் கல்லூரி அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடைபெறுகிறது. அங்கே போஸ்ட் கிராஜுவேட் எம். ஏ. படிப்புகள் படிப்பதற்கு மாணவர்கள் விண்ணப்பம் செய்கின்ற அளவுக்கு அவர்களை எடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் இட வசதி போதாது. புதிய கட்டடங்கள் எழுப்புவதற்கும் வழிவகை இல்லை. போஸ்ட் கிராஜுவேட், எம்.எஸ்.ஸி. படிப்பதற்கு ஆர்வத்தோடு விண்ணப்பம் செய்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை ஆயிரத்துச் சில்லரையாக வளர்ந்திருக்கிறது. எடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 300 சில்லரை என்று கருதுகிறேன். நூற்றுக் கணக்கான அளவிலேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, சென்னை மாநிலக் கல்லூரியை போஸ்ட் கிராஜுவேட் ஸ்டடிக்காக ஒதுக்கிவிட்டு, அங்கேயிருக்கிற பி.ஏ. கோர்ஸ், மற்றவைகளை கலைக் கல்லூரிக்கு அல்லது வேறு கல்லூரிகளுக்கு மாற்றிவிட்டு, போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்ஸை மட்டும் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் வைத்து, அதிகமான மாணவர்களை எடுப்பதன் மூலமாக அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கவும், அதிக இட வசதி செய்து தருவதற்கும் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே, இருந்த இண்டர்மீடியேட் வகுப்பு நீக்கப்பட்டு, இப்பொழுது பி.யு.ஸி. வகுப்பு புகுத்தப்பட்டு, பட்டம் பெறுபவர்களின் நிலைமையை மூன்று ஆண்டு காலமாக ஆக்கியதன் மூலமாக எப்படி நிலைமைகள் இருக்கின்றன, அதன் காரணமாகத் தரக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா, ஏற்கெனவே இருந்த நிலைமையைவிட இப்பொழுது நல்ல நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதைக் குறித்து வல்லுநர்களிடத்திலும் கல்வி வல்லுநர்களிடத்திலும், கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைக் கண்டறிவதற்கு ஒரு குழு அமைத்தோ அல்லது வேறு முயற்சிகள் எடுத்தோ கண்டிருக்கிறார்களா ? இல்லை என்றால், காணுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

பரிசுப் பத்திரங்கள் வாங்குகிறபொழுது, ஆசிரியர்கள் தொல்லைப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறதென்று கூறப்படுகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபொழுது, யாரையும் வற்புறுத்திச் செய்கின்ற அத்தகைய நிலைமை இருக்காது. அவரவர்கள் தாங்களாகவே விரும்பித் தருகின்ற அளவுக்கு பரிசுப் பத்திரத் திட்டங்களும், சிறு சேமிப்புத் திட்டங்களும் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் சிற்சில இடங்களில் அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்திலிருந்து ரூ. 10 பரிசுப் பத்திரங்களுக்காகக் கட்டாயமாக எடுத்துக்கொள்ளுகிற அத்தகைய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. சில பல இடங்களில் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், வத்தலக்குண்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் கமிஷனர் சம்பளம் பட்டுவாடாச் செய்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு குறிப்பை அனுப்பி " சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிகளில் சம்பளப் பட்டுவாடாச் செய்யும் ஆசிரியர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு ஆசிரியரிடமும் 2–3–64-ம் தேதியன்று சம்பளப் பட்டுவாடாச் செய்யும்பொழுது, பரிசுப் பத்திரத்திற்கென ரூ. 10 பிடித்தம் செய்ய வேண்டும் " என்று அறிக்கை விட்டு, சம்பளத்திலிருந்து கட்டாயமாகப் பிடிக்கிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள், பிராவிடெண்ட் பண்டு, மற்றும் பல வகைகளிலும் பணம் செலுத்த வேண்டிய கஷ்டத்துக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் அவற்றைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [17th March 1964

சீருடையைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறினார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் அதற்கு ஆதரவான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சீருடையை வகுத்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலமாக நல்லதோர் சூழ்நிலையை மாணவர்களிடமும், ஆசிரியர்களிடமும், ஏற்படுத்த முடியும். சில பள்ளிகளில் அதை நல்ல முறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்த பள்ளிகளில் மிகவும் நல்ல முறையில் எண்ணத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. கூடுமான வரையில், அரசினரே அவர்களுக்கு மற்றத் துறைகளில் இருப்பவர்களுக்கு உடைப் படி வழங்குவது போல ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்குவதன் மூலம் இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்தால் நல்லது. ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளில் தவணைகள் கொடுத்து மெல்ல மெல்ல இதை ஆறாவது ஆண்டு இறுதியில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். எல்லாப் பள்ளிகளிலும் மாணவர்கள் புதிதாக துணி மணிகள் வாங்கும்போது இதற்கு ஏற்றார்போல் வாங்கலாம் என்ற அத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். ஒரு கால அளவை வைத்தாவது இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடையைப் பொறுத்த வரையில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன், எம்.எஸ்.ஸி., பி.எஸ்.ஸி., படித்தவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது,

"Several of them came indifferently dressed, shirt having no buttons or not buttoned at all exposing themselves, hair not combed and dressed. Most of them did not exhibit enthusiasm, resourcefulness nor ambition."

என்ற குறைபாட்டை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் அங்கே ஏற்படாத அளவுக்கு பள்ளிகளிலே தடுத்து சீருடை முறையை புகுத்துவதன் மூலமாக ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதிலே கவனம் செலுத்தி, இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் போக்கி, நிறைபாடுகளை நிலை எய்தச் செய்கின்ற முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுடைய பென்ஷனைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களிடத்தில், இருக்கிற சம்பள விகிதங்கள், படிகள் இவற்றில் காணப்படுகிற வேறுபாடுகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். மன்ற உறுப்பினர்களும் பலரும் இவற்றைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது பற்றி விவரங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து நிறைவு செய்வதன் மூலமாக ஒரே சம்பள முறைகளை தமிழாசிரியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பள்ளிகளில் வேலை செய்கின்ற எழுத்தினருக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் மற்றத் துறைகளில் வழங்கப்படுகிற அளவுக்கு ஈடாக அமையவில்லை என்ற குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் கண்டறிந்து நிவர்த்திப்பதற்கான வழிவகையைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மன்றத்திலே விவாதித்து வருகின்ற மானியக் கோரிக்கைகளிலே இந்த கல்வி மானியக் கோரிக்கை முக்கியமானதொன்று. அளவிலே மட்டுமல்ல. தரத்திலும் முக்கியத்துவத்திலும் அது முதலிடம் பெற வேண்டியது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். ரூ. 31 கோடிக்கு மேலே கல்விக்காக மட்டும் மானியம் கோரப்படுகிறது. ஆண்டு தோறும் எவ்வளவு மானியம் கோரப்படுகிறதோ அதற்கு மேலே செலவு ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் எப்பொழுதும் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், வேறு சில மாநிலங்களை விட கல்வித் துறையிலே அதிக அக்கறை செலுத்திக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறோம். 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட ஐந்தில் ஒரு பங்கு மொத்த வருவாயிலே கல்விக்காக செலவு செய்யப்பட்டு வந்தது. ஆகவே தான்

17th March 1964] [திரு எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் கூறியது போல ஏதோ 11-வது ஸ்தானத்திலே தான் இந்த மாநிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லியதைப் பார்த்தால், ரொம்ப பிற்போக்காக நிலையில் இருந்த மாநிலங்கள் கூட சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, மக்களுக்கு விழிப்பு ஏற்பட்ட பிறகு, வெகு வேகமாக முன்னேறியிருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 30 என்ரோல்மெண்ட் இருக்கிற இடங்களிலே 60 என்று சொன்னால், அது இரட்டிப்பு ஆகிறது. ஆனால் 100-க்கு 75 என்ரோல்மெண்ட் இருக்கிற இடங்களிலே அதை 150 ஆக ஆக்க முடியாது. மொத்தம் 100 பிள்ளைகளைத் தான் சேர்க்க முடியும், 101-வது பிள்ளையை சேர்க்க முடியாது. 75, 85, 95 என்று ஆக்கலாமே தவிர 100-க்கு மேல் போக முடியாது. ஆகவே மிகவும் பின் தங்கிய மாநிலங்களில் இருக்கும் நிலைமையோடு நம்மை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு இல்லை. ஆகையினால் பதினோராவது ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கிறது என்பதும் தவறு என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே அதிக அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருந்தது, இந்த மாநிலத்திலே, இப்பொழுது மேலும் அது அதிகப்படுகிறது, அவ்வளவு தான். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள், சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்ட கோரிக்கை, பிறகு ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது என்று. குறையவில்லை ; அதிகப்பட்டுதான் இருக்கிறது. அவர்கள் பார்த்த புள்ளி விவரங்களில் டெக்னிகல் எஜுகேஷன் சேரவில்லை. அதோடு கூட இந்த 31-ம் தேதிக்கு பிறகு தான் முழு விவரம் தெரியும், இதிலே தான் நிதி இலாகாவின் கவலை அதிகப்பட்டுக் கொண்டு போகிறது. வேறு பல இனங்களுக்கும் நிதி வேண்டுமே என்பது தான் நிதி இலாகாவின் கவலை. சென்ற ஆண்டிலே என்ன கோரப்பட்டதோ அதையும் விட மேலும் செலவு ஆகி இருக்கிறது. அவ்வாறு கல்வி அறிவின்றி நல் வாழ்க்கை இல்லை. பொருள் வேண்டும் என்றாலும் பொருள் நிறையக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் பொருள் மட்டும் போதாது. பரிபூரணமான அறிவை மக்கள் எல்லோரும் பெற வேண்டும். கல்வி களஞ்சியம், கடல் என்றே சொல்லலாம். அந்த அளவுக்கு கல்வி பெருக வேண்டும். இவ்வளவு தூரம் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி அளிக்கவேண்டும் என்று அந்த முயற்சியிலே அரசாங்கம் ஈடுபட்டு இருக்கிறது. அதனால் தான் அதில் பெரிய தொகையை செலவழிக்கிறோம். ஆகையினால் இந்தக் கல்வி மானியத்தைப் பற்றிய விவாதத்திலே மறுபடியும் யோசனைகள் வராமல் இல்லை. எதிர்க் கட்சியில் இருந்து பல யோசனைகள் வராமல் இல்லை. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், கனம் உறுப்பினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் கனம் உறுப்பினர் கமலநாதன் அவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் சிற்சில கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். அவை எல்லாம் ஆராய்வதற்கு உரியன. சில கருத்துக்களைப் பற்றி மேலே விளக்கம் கூறுகிறேன். ஆனால் எனக்கொரு ஏமாற்றம் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியிடமிருந்து இன்னும் கொஞ்சம் உருப்படியான கருத்துக்களும், யோசனைகளும் வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். கல்வி என்பதில், எந்த நாட்டிலும், இன்று ரொம்ப முன்னணியில் இருக்கும் நாடுகளில் கூட, திருப்தி அடைவது இல்லை. குறைபாடுகள் என்ன என்ன இருக்கின்றனவோ அவைகளை களைய வேண்டும் கல்வி தரத்தை உயர்த்தவேண்டும். கல்வியை விஸ்தரித்து எல்லோருக்கும் கிட்டச் செய்ய வேண்டும் என்பது தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்யப்பட்டுக்கொண்டு வருகிற விஷயம். ரஷ்யாவானாலும் சரி, அமெரிக்காவானாலும் சரி, இங்கிலாந்தானாலும் சரி அது தான் நிலைமை. கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்பு கூட இங்கிலாந்திலே ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்து கல்வித் தரத்தை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை அளிக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவர்களும் ஒரு அறிக்கை தயாரித்துக் கொடுத்தார்கள். இன்று காலையில் கூட "இந்து" பத்திரிகையில் வெளி வந்திருந்த விமரிசனத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் எவ்வளவு கவலையும் கவனமும் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை அந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருந்த விமரிசனத்தைக் காண்கிறவர்களுக்குப் புரியும். ஆகவே தரத்தை மேலும் மேலும் எவ்வாறு உயர்த்தவேண்டும் என்பதில் கவனம் எல்லோரும் செலுத்துகிறார்கள். தரம் குறைந்து விட்டது என்று எடுத்துக் கொண்டு விடக்

[திரு எம். பக்தவத்சலம்] [17th March 1964

கூடாது. இங்கிலாந்தில் உயர்ந்த கல்வித் தரம் இருக்கிறது. ஆனாலும் திருப்தி இல்லை. இன்னும் எப்படி உயர்த்த வேண்டும் என்று ஆராய்ந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

இங்கே கருத்துக்கள் தெரிவித்த பல கனம் உறுப்பினர்கள் ஏதோ மேடையில் பேசுவது போல பேசிவிட்டார்கள். எதிர் கட்சியிலே வீற்றிருந்த வர்கள் கண்டிக்க வேண்டும். குற்றம் சாட்ட வேண்டும். இல்லை என்றால் எதிர்க் கட்சி இல்லை. சொல்ல வேண்டியது தான். ஆனால் அதற்கு மேல் போவதுசரியல்ல. "நயவஞ்சகம்" என்று ஒரு கனம் உறுப்பினர் குறிப் பிட்டார்கள் : "அடிமைப்படுத்துகிறேன்" என்று மற்றோர் உறுப்பினர் சொன்னார்கள். "உள்ளத்தில் அச்சம் ஏற்பட்டது, பயப்படுகிறேன்" என்று மற்றொரு அங்கத்தினர் தெரிவித்தார்கள். இவை எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தது போல் பொன் மொழி போல ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள், "அழிவு காலம் வந்து விட்டது" என்று. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே உள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி பின்னால் குறிப்பிடுகிறேன். பொது வாக தரம் குறைந்து வருகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். இல்லை என்றே கனம் உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவேன். சமீபத்திலே, மத்திய போட்டி பரீட்சைகளில் சர்வீஸ் எக்ஸாமினேஷன்களில் தமிழ் நாட்டு மாணவ மாணவிகள் மொத்தத்தில் நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு டெக்னிகல் எஜுகேஷன் சம்பந்தப்பட்ட பரீட்சையில் சற்று பின் தங்கி விட்டார்கள் என்ற தகவல் வந்தது. அதற்குப் பிறபாடு இப்பொழுது அதிலும் முன்னேறி வருகிறார்கள். கல்வித்தரத்தை உயர்த்தவேண்டும். அப்படி உயர்த்துவதில் கனம் உறுப்பினர்களுடைய யோசனைகள் யாவற் றையும் நன்றாக உணர்கிறேன். தொடர்ந்து தரத்தை எவ்வாறு உயர்த்து வது என்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. தரமும் உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. விஸ்தரிக்கப்பட்டால் மட்டும் போதாது. குக்கிராமங் களில் கூட மக்களிடத்தில் அறிவு தாகம் இருக்கிறது. அந்த அறிவு தாகத்தைத் தணிக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் நம்முடையது. ஏராளமாக பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டால் போதும், தரத்தை கவனிக்க வேண்டாம் என்று நான் கருதவில்லை. அரசாங்கமும் கருதவில்லை. விஸ்தரிக்கப்படுகிற அளவோடு கூட தரத்தையும் குறையாமல், உயர்த்துவது எவ்வாறு என்று தான் தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் உறுப்பினர் திரு. புலவர்அவர்கள் கூறினார்கள் எல்லோரையும் நான் குருடனாக்கி விட்டேன் என்றும், கண்ணாடி போட்டு விட்டால் போதுமா என்றும். கண்ணாடி போடுவது கண் நிபுணர்கள் செய்வார்கள். அந்தத் திறன் எனக்கு இல்லை. குருடனாக்கும் திறனும் இல்லை. கண் கெட்டு விட்டால் கண்ணாடி போட முடியாது. நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் என்னுடைய ஆவல் இருக்கிற பார்வையையும் அதிகமாக்க வேண்டும்; தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடி கொடுத்து குழந்தை களுக்கெல்லாம் பார்வையை அந்த அளவுக்கு அதிகரிக்க வேண்டும். நான் கண்ணாடி போட்டிருக்கிறேன். கனம் திருவண்ணாமலை உறுப்பினர் கண்ணாடி இல்லாமல் இருக்கிறார். ஆகவே கண்ணினுடைய சக்தி வெவ் வேறாக இருக்கிறது. குறைந்த பார்வைக்கு கண்ணாடி போடலாம். இன் னும் பார்வை அதிகமாக வேண்டும் என்றால், சாதாரணப் பார்வை இல்லை, தூரதிருஷ்டிக்கு வேண்டிய கண்ணாடி போடலாம். அது தான் என்னுடைய அவா. கல்விக் கொள்கை தூர திருஷ்டிப் பார்வையை எல்லோருக்கும் அளிக்கவேண்டும். அதற்கான கண்ணாடி கொடுக்க வேண்டும். கண்ணாடி கொடுக்கிறேன். ஆனால் கண்ணே கெட்டு கோளாறு ஏற்பட்டிருந்தால் என்ன செய்ய முடியும். சிறந்த கண் வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். சில பேருக்கு திருத்த முடியாத வயது வந்து விடுகிறது. கண்ணாடியே போட முடியாது. ஆனால் இன்னொன்றும் இருக்கிறது. இப்பொழுது தான் நவீன முறையில் கண்ணாடி போட்டிருப்பதே தெரியா மல் கண்ணாடியை உபயோகிக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் நவீன கண்டு பிடிப்பு இருந்தாலும், சில கோளாறு இருந்தால் அவர்களுக்கு எந்த கண்ணாடியைக் கொடுக்கிறது. பெரிய நிபுணர்களைக் கேட்கிறேன். ஏதாவது

17th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொடுக்க முடியுமா என்று. சில தீராத வியாதிகளுக்கும் நம்பிக்கை இழக்காமல் மேலும் ஓயாமல் ஆராய்ச்சி செய்கிருர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கும் கண்ணுடி கொடுத்து அவர் இழந்த பார்வையைப் பெறவேண்டிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு நாம் கண்ணுடி கொடுக்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்களுக்கு பார்வை அளிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு தான் இந்த கல்வி விஸ்தரிப்பு திருப்பணியில் ஈடுபட்டு இருக்கிருேம்.

இந்தியைப் பற்றி முக்கியமாக பேசப்பட்டது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். முக்கியமாக அவர்கள் குறிப்பிட்டது சமீபத்திலே டில்லியிலே நடைபெற்ற ஒரு மகாநாட்டைப் பற்றியது. எல்லா முதலமைச்சர்களும் வந்து இருந்தார்கள். மத்திய பரீட்சைக்கு இந்தியை பாட மொழியாக அமைப்பது பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி நான் விளக்கம் கூறினேன் என்பதையும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு உடனே சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே நான் என்ன உறுதி அளித்தேனே அந்த உறுதியினின்று நான் தவறவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் தவறுதலாக எடுத்துக்கொண்டால் அது அவர்கள் இஷ்டம். பிரசாரத்திற்கு வேண்டுமானுல் அவர்கள் அவ்வாறு வைத்துக்கொள்ளலாம். நான் அளித்த உறுதியினின்று தவறவில்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். 1-00 p.m.

இந்த ஹிந்தியைப் பொறுத்தமட்டில், நான் இன்னொரு விளக்கம் கூறுவேன். ஹிந்தி "மீடியம்" என்ருல், அது மத்திய சர்வீஸ் பரீட்சைக்கு தான். மாநில பரிட்சைக்கு இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திலே இல்லை. ஆனுல், கனம் எதிர்க்கட்சித் அங்கத்தினர்கள் கனவு காண்கின்ற திராவிடஸ்தான் என்று கருதக் கூடிய மைசூர், ஆந்திர மாநிலங்களிலெல்லாம் மாநில சர்வீஸ் பரீட்சைகளுக்குக்கூட ஹிந்தியை அவர்கள் கட்டாயமாக வைத்திருக்கிருர்கள். இந்தத் தகவல்களை நான் அந்த மாநில முதலமைச்சர்களிடமிருந்தே அறிந்து கொண்டேன். அவர்கள் அவ்வாறு ஹிந்தியைப் பரீட்சைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். நாம் வைக்கவில்லை. நம்மைப் பொறுத்தமட்டில், மாநில உத்தியோகங்களுக்கு ஹிந்தியைப் பற்றி ஒன்றும் இல்லை.

ஆனுல், மத்திய சர்வீஸ் "காம்பெடெடிவ் எக்ஸாமினேஷனு" க்கு இப்பொழுது ஆங்கிலத்திலே விடை அளிக்கிருர்கள். ஹிந்தி தெரிந்தவர்கள், "எங்களுக்கு ஹிந்தியிலே விடை அளிக்க 'ஆப்ஷன்' வேண்டும்" என்று கோருகிருர்கள். நாம் ஹிந்தியிலே விடை அளிக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. நாம் ஆங்கிலத்தில் விடை அளிக்கலாம். அதே போல, ஹிந்தி தெரிந்தவர்கள், "நாங்கள்ஏன் ஹிந்தியில் விடை அளிக்கக்கூடாது?" என்று கேட்கிருர்கள். "சில பல்கலைக் கழகங்களில் ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக ஹிந்தி பாட மொழியாக இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதால் நாங்கள் ஹிந்தி படித்திருக்கிருேம். எங்களுக்கு ஹிந்தி தெரியுமே" என்று சொல்லுகிருர்கள். "ஹிந்தி அஃபிஷியல் லாங்வேஜ் ஆக இருக்கிறது. ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து நீடிக்கும். ஆகவே, இரண்டு மொழிகளும் இருப்பதனுல், நாங்கள் ஹிந்தியிலே விடை அளிக்க எங்களுக்கு ஏன் அனுமதி கொடுக்ககூடாது?" என்ற கோரிக்கை தான் இப்பொழுது அங்கே விவாதத்திற்கு வந்தது.

நான் என்ன கூறினேன் என்ருல், " நம்முடைய மாணவர்கள் எந்த விதத்திலும் பாதகம் அடையக் கூடாது. நாம் ஆங்கிலத்தில் விடை அளித்து, அவர்கள் தங்களுடைய தாய் மொழியான ஹிந்தியிலே விடை அளித்தார்கள் என்ருல், அதனுல் நமக்கு 'ஹாண்டிகாப்' ஏற்படலாம்" என்று கூறினேன். இது தான் எதிர்க்கக் கூடிய விஷயம். கவலைப்படக் கூடிய விஷயம்.

பத்திரிகையெல்லாம் கூட இதைப்பற்றி எழுதியிருந்தார்கள். அது தான் விஷயம். நான் நன்ருக வற்புறுத்தினேன். நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள அபேட்சகர்களுக்கு (காண்டிடேட்ஸ்) ஆங்கிலத்திலே விடை எழுதுகிறவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பாதகம் ஏற்படுவதாக இருந்தால் நாங்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [17th March 1964

"வேண்டாம்" என்று சொல்லுவோம். ஹிந்தியிலே எழுதுகிறவர்களுக்குக்கூட ஒரு "ஹாண்டிகாப்" இருக்கும். ஏனென்ருல் ஹிந்தியிலே அவ்வளவு விளக்கமாகக் கருத்தைத் தெரிவிக்க முடியாது. விஞ்ஞானம், பொருளாதாரம் போன்றவற்றைத் தமிழிலேயே எழுதுவதென்ருல் கூட சற்று "ஹாண்டிகேப்" இருக்கும். ஆனல், ஹிந்தியிலே எழுதுவதானல் ஹாண்டிகேப் அதிகமாக இருக்கும். இப்பொழுதிருக்கும் நிலேயிலே இன்னும் நிறைய நூல்கள் வந்தால் அந்த "ஹாண்டிகேப்" போய் விடும். இதையெல்லாம் நான் அங்கே விவரமாக எடுத்துச் சொன்னேன். அது தான் ஆட்சேபம். மேலும், "ஹிந்தியிலே எழுதுகின்றவர்களுடைய விடைகள், ஆங்கிலத்தில் எழுதுகின்றவர்களுடைய விடைகள் இவ்விரண்டையும் எப்படி ஒப்பிட்டு பார்ப்பீர்கள்" என்று நான் கேட்டேன். "காம்பெடெடிவ் பரீட்சையில் Ranking பண்ணவேண்டுமே. அதை எப்படி ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பீர்கள் ?" என்று கேட்டேன். "அப்படி Ranking பண்ணும்போது ஆங்கிலத்தில் விடை எழுதுகிறவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படக்கூடாது. இரண்டையும் ஒன்ருக இணேத்து ஒரு காமன் டெஸ்ட் இருக்க வேண்டும்" என்றுசொன்னேன். என்னேப் பொறுத்த வரையிலும், பத்திரிகையிலே எழுதுகிருர்களே அதைப் பொறுத்த வரையிலும் எதிர்க் கட்சியைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட, இதைத் தவிர வேறு என்ன ஆட்சேபனே சொல்ல முடியும்? "ஹிந்தி வேண்டாம்" என்று இங்கே சொல்லலாம். ஆனல், ஹிந்தி தெரிந்தவர்கள், ஹிந்தியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள், "ஹிந்தியில் எழுத அனுமதிக்க வேண்டும்" என்று சொல்கிருர்கள். ஆங்கிலத்தில் விடை எழுதிஞலும், ஹிந்தியில் விடை எழுதிஞலும் "காமன் டெஸ்ட்" இருக்கவேண்டும், ஒரே "ஸ்டாண்டர்டு" இருக்கவேண்டும். அது எப்படி என்பது தான் பிரச்னே.

அதற்கு "நீங்கள் டெஸ்டுக்கு ஒரு காமன் ஸ்டாண்டர்டு evolve பண்ணவேண்டும்" என்று நான் சொன்னேன். பல்கலேக் கழக அனுபவம் உள்ள சிலர், "ஹிந்தியிலே எழுதிஞலும் ஹாண்டிகேப் இருக்கிறது" என்பதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். "பல்கலேக் கழகத்தில் நாங்கள் ஒரே பரீட்சை வைக்கிருேம். ஆங்கிலத்திலும் வைக்கிருேம். தாய்மொழியிலும் வைக்கிருேம். அதையெல்லாம் நாங்கள் செய்யவில்லேயா ?" என்று கேட்டார்கள்.

"அது மார்க் போடுவது. அதைவிட இது முக்கியமானது "ராங்கிங்" செய்யும்போது "காமன் ஸ்டாண்டர்டு டெஸ்டு" ஒன்று " evolue செய்தாகவேண்டும்" என்று நான் சொன்னேன். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். "ஸ்டாண்டர்டு ஆப் டெஸ்ட் எவால்வ் செய்வது, 'மாடரேஷன்' வைத்துச் செய்வது, இதெல்லாம் டெக்னிகல் விஷயம், பார்த்துப் பண்ணுகிருேம்" என்று சொன்ஞர்கள்.

நான் சொன்னேன். "அப்படி நீங்கள் உருவாக்கிஞல், முடிவெடுப்பதற்கு முன்ஞல் நாங்கள் அதைப் பார்க்கவேண்டும், எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்" என்று நான் சொன்னேன். அதற்கும் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

மேலும், ஏதோ உடனடியாக வேண்டாம் என்ருல், உடனடியாக இல்லே, 1965 செப்டெம்பரில் தான். முன்னே ஒரு வரம்பு இருந்தது அது பின்ஞலே வரப்போகிறது. அப்பொழுதிருந்து வைக்கலாம் என்று நினேக்கிருேம். அதற்குள்ளே உருவாக்கவேண்டும். உருவாக்க முடியவில்லேயென்ருல் தள்ளிப்போடுகிருேம், என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள்.

இந்த விஷயத்தைப் பற்றி வேறு என்ன செய்வது ? நான் என்ன தவறு செய்துவிட்டேன் ? எந்த விதத்திலும் இந்த மாநிலத்திலுள்ள அபேட்சகர்களுக்கு (காண்டிடேட்ஸ்) பாதகம் ஏற்படக்கூடாது. அதைத் தான் நான் வற்புறுத்தினேன்.

அதோடு இன்னென்றும் நான் கூறினேன். நான் கூறியதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அகில இந்திய பரீட்சையில் தேறுகிறவர்களில் சிலரை நமக்கு அனுப்புகிருர்கள். இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களேயும் அனுப்புகிருர்கள். மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களேயும் அனுப்பு

17th March 1964] [திரு எம். பக்தவத்சலம்]

கிருர்கள். தமிழ் நன்ருகப் பேசக் கூடிய அநேக ஐ. ஏ. எஸ். இளைஞர்கள் நம்முடைய மாநில சர்வீஸில் பணியாற்றுகிருர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தும் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். "ஹிந்தியில் பரீட்சை எழுதியவர்களை இங்கு அனுப்பினுல் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் என்ன செய்வது ? இந்தப் பகுதியினருக்கு ஆங்கிலம் தானே தெரியும். ஆங்கிலத்தில் தேர்வு எழுதாமல், ஹிந்தியில் தேர்வு எழுதினவர்கள் எங்களுடைய வேலைக்கு லாயக்காக இருக்கமாட்டார்கள். ஹிந்தியோடு ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கும்போது, ஹிந்தியில் மாத்திரம் விடை எழுதுகிறவர்கள் எங்களுக்குப் போதாது ஆங்கிலத்தில் டெஸ்ட் எழுதினவர்கள் தான் எங்களுக்கு வேண்டும்." என்று நான் கூறியதற்கு, "ஆங்கிலத்தில் இரண்டு பேப்பர் வைக்கலாம். கட்டாயமாக வைக்கிறோம். ஹிந்தியை பாட மொழியாக கொண்டு பரீட்சை எழுதுகிறவர்களுக்குக் கூட ஆங்கிலத்திலும் பரீட்சை வைக்கிறோம்" என்று சொன்னுர்கள்.

வேறு என்ன செய்யவேண்டும் ? நான் என்ன செய்யத் தவறிவிட்டேன் ? குற்றம் சாட்டவேண்டும் என்பதற்காக வேண்டுமானுல் சிலர் சொல்லலாம். ஆனுல், இதிலே வேறு என்ன செய்யவேண்டும்? "நான் கோரியதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஏதோ நான் வந்துவிட்டேன். நான் சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை" என்று சிலர் சொன்னுர்கள். நான் சொன்னதையெல்லாம் அவர்கள் கேட்டார்கள் என்று தான் நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். நான் சொன்னதை உணர்ந்து, பாராட்டி அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்—இந்த விஷயத்திலே—என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

ஹிந்தியே நமக்குக் கூடாது என்பது ஒன்று. அந்த அடிப்படையில் தான் மும்மொழித் கொள்கையைப் பற்றி புலவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசினுர்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட, "மறைமுகமான ஒரு கட்டாயம்" என்று சொன்னுர்கள். மறைமுகமான கட்டாயம் என்ன இருக்கிறது ? மும்மொழிக் கொள்கை என்பது முன்பே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தாய்மொழி என்பது ஒன்று. அடுத்து ஆங்கிலம் அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு அன்னிய நாட்டு மொழி என்று போட்டிருக்கிறோம். "மதர் டங் ஆர் ரீஜினல் லாங்வேஜ்" என்று வைத்திருப்பதால் அதிலே ஒரு "ஆப்ஷன்" கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "ஆங்கிலம் அல்லது வேறொரு அந்நிய மொழி" என்றும் வைத்திருக்கிறோம். ஓரிருவர் ஃப்ரெஞ்ச் படிக்கலாம். பல்கலைக் கழகத்திலும் ஃப்ரெஞ்ச் மொழி, ரஷிய மொழி எல்லாம் சொல்லிக்கொடுக்கிருர்கள். வேறு நாடுகளில் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழை வெறுப்பது இல்லை. நமக்குத்தான் வேறொரு மொழி என்றுல் "அலெர்ஜி" ஏற்படுகிறது. அவ்வாறு, ஆங்கிலம், தமிழ், அதற்கு மேல் ஹிந்தி அல்லது வேறொரு நாட்டு மொழி. நம் நாட்டு மொழி என்றுல், நம்முடைய தாய்மொழி அல்லாத ஒரு மொழி என்று வைத்திருக்கிறோம்.

ஹிந்தி படிக்கவேண்டும் என்கிறவர்கள் ஹிந்தி படிக்கலாம். மாணவர்களுக்குத் தெரியாதா என்ன படிக்கவேண்டும் என்று ? நம் மாநிலத்தைத் தாண்டி வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகும்போது நாம் என்ன பார்க்கிறோம். கல்கத்தாவுக்கு போனுலும், பம்பாய்க்குப் போனுலும், டில்லிக்குப் போனுலும், ராஜஸ்தானுக்குப் போனுலும் நாம் என்ன பார்க்கிறோம் ? அநேகம் பேர் ஹிந்தி படித்திருக்கிருர்கள். நான்கூட சில நாட்களுக்கு முன்பு ஜபல்பூர் போயிருந்தேன் ; போபால் போயிருந்தேன். அங்கெல்லாம் நம்மவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு ஹிந்தி தெருந்திருக்காவிட்டால் எப்படி உத்யோகம் பார்க்க முடியும் ? ஹிந்தியில் பேச முடியாவிட்டால் காரியங்களை அவர்கள் நடத்த முடியுமா ? அவர்கள் ஹிந்தி படித்து என்ன கெட்டுப் போய் விட்டார்கள்? ஜபல்பூரில் தமிழர்கள் சங்கம் வைத்திருக்கிருர்கள். அதற்காகக் கட்டடம் கட்டி இருக்கிருர்கள். என்னை ஒரு விழாவிற்கு அவர்கள் அழைத்திருந்தார்கள். அங்குள்ள ஒரு தமிழ் இளைஞர் நம்முடைய பாரதி நூல்களை ஹிந்தியிலே மொழி பெயர்த்து அந்த விழாவில் படித்தார். அதைப் பரிசாக அனுப்பி இருக்கிருர். அதெல்லாம் தமிழர்தான் செய்திருக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [17th March 1964

கிருர்கள். நான் முன்பே கூறினேன். நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தில் இந்தி இலாகா தலைவராக இருந்தவர் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கக் காரிய தரிசி. அவர் நம்முடைய குறளை இந்தியில் எழுதியிருக்கிருர்.

இப்போது ஆந்திரா, மலையாளம், மைசூர் ஆகிய இடங்களில் இந்தியைக் கற்கவேண்டுமென்று கட்டாயமாக வைத்திருக்கிருர்கள். இங்கே நாம் கட்டாயமாக கற்கவேண்டுமென்று போடவில்லை. கட்டாயம் என்றுல் அலர்ஜி இருக்கிறது. அதனுல்தான் போடவில்லை என்று சொன்னேன். இது விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் மீது குறை கூறுவதற்கு இடமில்லை யென்று சொல்வேன். இந்தி மட்டும் அல்ல. மராட்டி படிக்கவேண்டு மென்றுல், தெலுங்கு படிக்கவேண்டுமென்றுல், உருது படிக்கவேண்டு மென்றுல் போதிய மாணவர்கள் இருந்தால் அதற்கெல்லாம் நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிருேம். நான் தெலுங்கு படித்திருக்கிறேன். சமஸ் கிருதமும் படித்து இருக்கிறேன். இந்தி படித்து இருக்கிறேன். இப்போது தெலுங்கு படிப்பது நல்லதா, இந்தி படிப்பது நல்லதா என்று மாணவர் களே தீர்மானித்துக்கொள்வார்கள். தங்களுக்கு எது நல்லது என்பது அவர்களுக்கு நன்ருகத் தெரியும். நாம் ஏதோ சொல்கிருேம். நமக்கு ஏதோ ஒரு கருத்து ஏற்படுகிறது. மாணவர்கள் எல்லாம் நல்ல புத்திசாலி கள். பெற்ருேர்கள் சொல்வதைக் கேட்கிருர்களா மாணவர்கள், இந்தக் காலத்தில்? அந்தக் காலத்திலே இரணியன் சொன்னதை பிரகலாதன் கேட்கவில்லையே. "அப்பாவாக இருந்தால் என்ன, அப்பா நமக்குக் கெடு தலைச் சொல்கிருர். அதை நாம் கேட்கக்கூடாது" என்று கெடுதலைச் சொல்கிறபோது பிரகலாதன் அவர் சொன்னதைக் கேட்காமல் எதிர்த்து நின்ருன். நமக்கு அப்படிச் சொல்ல தந்தைக்கு உரிமை இல்லை என்று புறக்கணித்தான். இப்போதும் கூட இந்தி வேண்டாம் என்றுல் அதை மாணவர்கள் கேட்பது இல்லை. மாணவர்களிடத்தில் எனக்குப் பூர்ண மான நம்பிக்கை உண்டு, மரியாதை உண்டு. இந்த மும்மொழிக் கொள்கையை கட்டாயம் என்று எப்படிச் சொல்வது? பிரசாரத்திற்கு வேண்டுமானுல் சொல்லலாம். அது எடுக்காது. அந்தக் கருத்து பொது மக்களிடத்தில், மாணவர்கள் இடத்தில் எடுக்கவில்லையே என்று வருத்தப் பட்டு என்ன பண்ணுவது? 1937–38-லே கொண்டு வந்த முறை வேறு. அப்போது எடுபட்டது. இப்போது எடுபடவில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சையில் உட்காராத மாணவர்களுக்கு கல்லூரியில் சேர எலிஜிபிலிட்டி கிடைக்காது என்று புதியதாக உத்தரவு போட்டிருக்கிருர்களே, இது கட்டாயம் அல்லவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்த விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்திய தற்காக கனம் அங்கத்தினர்க்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் எழுப்பாமல் இருந்திருந்தால் ஒருகால் நான் இதைச் சொல்ல விட்டிருக்கக்கூடும்.

நான் கல்விப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னுல் மும் மொழிக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இந்தி அல்லது ஏதாவது மொழி என்று வைக்கப்பட்டு இருந்தது. பரிட்சைக்குக் கட்டாயம் போகவேண்டும் அந்தப் பரிட்சையில் என்ன மார்க் வாங்கினுலும் பாதகம் இல்லை—என்று இன்றைய முடிவு எப்படியோ அப்படியேதான் இருந்தது.

நான் கல்விப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்பு எல்லா மாவட்டங் களுக்கும் சென்று தலைமை ஆசிரியர்களைக் கலந்து இதுபற்றி விவாதித்தேன். "பரிட்சை உண்டு. ஆனுல் அதில் என்ன மார்க் வாங்கினுலும் பாதகம் இல்லை" என்பதால் "மாணவர்கள் படிப்பதும் இல்லை, பரிட்சையில் கண்டபடி எழுதுகிருர்கள்" என்று சொன்னுர்கள். பரிட்சைக்கே கன்டெம்ட் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னுர்கள். பர்பஸ்லெஸ் பரிட்சை என்றுல் அதிலே அலட்சியம் ஏற்படுகிறது. இன்றைய தினம் பரிட்சை என்பது எனக்கே பிடிக்கவில்லை. ஆனுல் அதற்காக என்ன செய்வது? இன்றைக்கு பரிட்சை தவிர மாணவர்களைப் படிக்க வைக்கும் மார்க்கம் வேறு எதுவும் இல்லை. ஆகவே பரிட்சையில் அலட்சியம் வரக் கூடாது என்றுல் ஒன்று பரிட்சை முறையானதாக இருக்கவேண்டும்,

17th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இல்லையென்ருல் பரீட்சையே வேண்டாம் என்று சொல்லி போன ஆண்டு பரீட்சையையே நிறுத்திஞேம். ஆனல் அப்போது என்ன ஆயிற்று, முன்பு பரிட்சை உண்டு, ஆனல் பரீட்சையில் என்ன மார்க் வாங்கினுலும் பாதகம் இல்லையென்று வைத்திருந்தபோது மாணவர்கள் படிப்பதே இல்லை. அதுபோல வகுப்புக்குப் போகவேண்டும், ஆனல் பரிட்சை கிடையாது என்றவுடன் யாரும் வகுப்புக்குப் போவதில்லை. போனுலும் கவனிப்பது இல்லை. வகுப்பில் உட்கார்ந்து ஏதாவது பேச ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதற்காக கட்டாயமாகப் பரீட்சை வைத்து அதில் மார்க் எடுக்கவேண்டுமென்ருல் அலர்ஜி உண்டாகிவிடுமே என்று பயந்து இதைப் பற்றி நன்ருக எல்லோரும் ஆலோசித்தோம். ஒரு சிலர் படிக்கமாட்டேன் என்கிருர்களே, அதுவும் இந்தியை இஷ்டப்பாடமாக எடுத்துக்கொண்டு இப்படிச் செய்கிருர்களே, அவர்களுக்கு எப்படி ஒரு இன்சென்டிவ் கொடுப்பது என்று யோசித்தோம். அதன்பேரில் தான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். அதாவது இந்தியே வேண்டாம் என்கிறவர்களைப் பற்றி பிரச்சினை இல்லை. இந்தியை எடுத்துக்கொண்டு படிக்கிறவர்கள் கட்டாயமாகப் பரீட்சை எழுத வேண்டும். அதில் குறைந்த மார்க் வாங்கினுர்கள் என்பதற்காகப் பெயில் போடுவதில்லை. மற்றவற்றில் பாஸ் செய்திருந்தால் இவர்களுக்கு எலிஜிபிலிடி கிடைத்து விடும். ஆனல் மற்றவற்றில் சுமாராக மார்க் வாங்கி பாஸ் செய்வதற்கு பத்துப் பதினைந்து மார்க் குறைவாக இருந்தது என்ருல்—அவர்களை ஏன் வீணுகப் பெயில் போடவேண்டும், அவர்களுக்கு இந்தியில் ஒரு பதினைந்து மார்க் வந்திருந்தது என்ருல் அதை மாடரேஷனில் கூட்டிக்கொண்டு இவர்களையும் எலிஜிபிலிடி உள்ளவர்களாக ஆக்கலாம் என்று முடிவு செய்தோம். இதில் என்ன கட்டாயம் இருக்கிறது ? அல்லது தவறு இருக்கிறது ? அவர்களுக்கு இது ஒரு சான்ஸ். மாடரேஷனுக்கு வராது மார்க் வாங்குகிறவனைப் பற்றி கவலை இல்லை. அவர்கள் இந்தியிலும் கூட நிறையத்தான் வாங்குவார்கள். ஆனல் மற்றவற்றிலும் தரம் குறைவாக உள்ளவனுக்கு இந்திப்பரீட்சையில் வரும் மார்க்கையும் கூட்டி பாஸ் போட ஒரு சந்தர்ப்பம் இருந்தால் போட வேண்டும் என்பது தான் நம் கொள்கை.

இதனல் தமிழ் அழிந்து போய்விடும் என்று யாரும் பயப்படவேண்டாம். தமிழா, இந்தியா என்ற பிரச்சினையே கிடையாது. கடவுளையும், தமிழையும் அழிக்கவேண்டுமென்ருல் கூட யாராலும் அழிக்க முடியாது.

கனம் உறுப்பினர் திரு. இராசாங்கம் அவர்கள் ரசம் ஆகப் பேசினுர்கள். அடுக்கு மொழி வைத்து அலங்காரமாகப் பேசினுர்கள். இப்பொழுது பள்ளிகளில் ஆடுகளை அடைத்து வைப்பதுபோல் இருக்கிறது என்று சொன்னுர்கள். அது எல்லாம் நான் படித்த காலம். அவரைப் போலவே கூட நானும் அப்போது எண்ணியதுண்டு. இப்போது அப்படி அல்ல. காரணம் கிராம மக்கள் அக்கறை கொள்கிருர்கள். நல்ல நல்ல கட்டிடங்களை எல்லாம் பள்ளிகளுக்காகக் கட்டுகிருர்கள். ஆனல் இது போதாது. காரணம் பள்ளிக்குச் செல்கிற குழந்தைகளுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. இன்னும் நிறைய கட்டிடம் வேண்டும், எக்விப்மெண்ட்—சைன்ஸ் லாபரெடரி போன்றவைகள் எல்லாம் வேண்டும். என்னுடைய ஆசை ஆரம்பப்பள்ளிகளில் கூட நூல் நிலையங்கள் ஏற்பட வேண்டும். இதற்கெல்லாம் செலவு செய்ய நிதி வேண்டும், வருவாய் வேண்டும். இன்னும் பாட புத்தகங்கள் எழுதுவது, நல்ல புத்தகங்கள் நிர்ணயிப்பது ஆகிய கல்வித்துறை சம்பந்தமான பல நுணுக்கமான முக்கிய பிரச்னைகளைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் நல்ல பல யோசனைகளைச் சொல்லக்கூடும் என்று எண்ணினேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசனை கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்ப்பார்த்தேன். ஆனல், அதில் தான் நான் ஏமாற்றம் அடைந்தேன். என்னைப் பற்றி காரசாரமாகப் பேசியது பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. இதைக்கேட்டு எனக்குச் சினம் ஏற்படவில்லை. சிரிப்பு ஏற்பட்டது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைகளைப் பெறுவதில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு அக்கறை காட்டுவார்கள் என்ருல் கல்விக்காக 2 நாள் விவாதம் செய்ய ஏன் சந்தர்ப்பம் அளித்திருக்கக் கூடாது ?

[17th March 1964

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒரு நாள் ஒதுக்கியே ஒரு யோசனையும் எனக்கும் கிடைக்கவில்லையென்றால் இரண்டு நாள் ஒதுக்கி என்ன பண்ணுவது ? (சிரிப்பு).

பிள்ளைகள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டுமானால் அவர்களுக்குச் சாப்பாட்டுக் கவலை இருக்கக்கூடாது. மதிய உணவுத் திட்டம் உலகமே போற்றுகின்ற ஒரு திட்டம். நான் உலக உணவு மகாநாட்டுக்குச் சென்ற போது ஆப்பிரிக்க நாடுகள், மற்றும் உலக நாடுகள் எல்லாம் கூட "ஸ்கூல் லஞ்ச் ப்ரோகிராம்" என்பதன் முக்கியத்தை மிகவும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்தேன். இங்கே நாம் மூன்றில் ஒரு பங்கு குழந்தைகளுக்கு 6 ந.பை. வீதம் கொடுக்கிறோம். அதுவே 128 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. இதற்குத் தாராளமாகக் கொடுக்க மக்கள் முன் வரவேண்டும். இதிலே மக்களை ஊக்குவித்தால் முன் வருவார்கள். இங்கே இருக்கின்ற கனம் உறுப்பினர்கள் "சாப்பாடு பிரயோசனம் இல்லை" ஆசிரியர்கள் எல்லாம் சமையல்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சாப்பாடு போடாவிட்டால் அறிவு ஏறாது. தாய் சமையல்காரிதான். தாயை விட பிள்ளைகளிடத்தில் அதிக அக்கறை கொண்டவன் ஆசிரியன். அவர்கள் சாப்பாடு சமைத்துப் போட்டால் கூட தப்பில்லை. பாடம் நன்றாகச் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரியநாயகம் பேசிக் ஸ்கூல் பற்றிக் கூறியதைக் குறிப்பிட்டார்கள். மதிய உணவுத் திட்டம் பற்றி அறிக்கை வந்தது. அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய கோணங்களில் பார்க்கிறார்கள். திரு. அரியநாயகம் ஒரு வைதீகி, வைதீகி நிபுணர்களுக்கெல்லாம் திருப்தி இருக்காது. ஆதாரக் கல்வி முறையைப் பொறுத்த மட்டில் ஆதாரக் கல்வியின் அடிப்படைக் கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் கண்டிப்பாக ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அதைக் கொஞ்சங்கூடத் தளர்த்தவே இல்லை. இந்தக் கல்வித் திட்டத்திலே அடிப்படையான கொள்கை என்ன ? வேலை செய்யக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். இன்ன வேலை என்று இல்லை. எந்த வேலையையும் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். நூற்பு வேலைதான் செய்யவேண்டுமென்று இல்லை. முக்கியமாக "டெக்னிகல் பயஸ்" என்பது வற்புறுத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். முன்பு ஒரு சமயம் நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் என்னிடம் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். அவர் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றிருந்தபோது அவரை அங்குள்ள ஒரு பெரிய விவசாயக் கல்லூரிக்கு அழைத்துச் சென்று காட்டியபோது, அந்தக் கல்லூரித் தலைவர் அங்கே இருக்கிற நம்முடைய இந்திய நாட்டு மாணவர்களைக் காட்டி "அவர்கள் எல்லாம் இங்கே படிக்கிறார்கள் ; ஆனால் பால் கறக்கச் சொன்னால் இன்ஃப்ரா டிக் என்று சொல்லி, இதற்காகவா இங்கே வந்து படிக்கிறோம் என்று பரிகாசமாகச் சொன்னார்கள்" என்று கூறினார். ஏதோ இரண்டு எழுத்துப் படித்து விட்டால் வேலை செய்வது கேவலம் என்று எண்ணும் எண்ணம் போகவேண்டும். அதுதான் ஆதாரக் கல்வியின் அடிப்படைக் கொள்கை. இன்ன வேலை என்று இல்லை ; அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏற்றவாறு விவசாயம், தோட்ட வேலை, காய்கறி பயிரிடுதல், பூச்செடி வைத்தல் போன்றவற்றில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். நூற்பு வேலையும் இருக்கும் ; ஆனால் நூற்பு வேலை மாத்திரம்தான் என்று இல்லை. இதிலே ஆசிரியர்களும் அக்கறை கொள்கிறார்கள் ; பிள்ளைகளும் அக்கறை கொள்கிறார்கள். இதிலே அவர்கள் மேலும் நல்ல அக்கறை கொள்ளவேண்டும். பஞ்சாயத்துக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பொறுப்புள்ளவர்கள். அந்தப் பள்ளியில் உள்ள ஏழைக் குழந்தைகளின் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளட்டும் என்ற முறையிலேதான் பஞ்சாயத்திடம் அந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவுக்குத் தலைமையாசிரியர் காரிய தரிசியாக இருப்பார். அந்த வகையில் அதைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் உறுப்பினர் சிரஞ்சீவலு நாயுடு அவர்கள் "பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் இல்லாத பள்ளிக்கூடம் எங்கே இருக்கிறது ?" என்ற ஒரு உயர்ந்த வாதத்தைக் கிளப்பினார்கள். அது என்னவென்றால், "எஜு

17th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கேஷன் செஸ் வசூலிக்கிறார்கள்," என்பதுதான். நிலமுள்ளவர்களிட மிருந்து ஆரம்பக் கல்விக்காக வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. நிலமுள்ளவர் கள்தான் அந்த வரியைக் கொடுக்கிறார்களே தவிர மற்றபடி வேறு ஒருவரும் கொடுப்பதில்லை. எத்தனை பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் ? நாம் ஆரம்பக் கல்வி அளவிலேதான் இந்த செஸ் வசூலிக்கிறோம். ஆனால் சில மாநிலங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்புக்கு கூட செஸ் வசூலிக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு "இலவசக் கல்வி" இல்லை என்று சொன்னால், அவ்வாறு மனதில் வைத்துக் கொள்வதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை, அதைச் சுட்டிக் காட்டுவதில் பிரயோசனம் இல்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளி மானேஜ்மெண்ட் பற்றிச் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஜில்லா போர்டு எடுக்கப்பட்ட பிறகு நாம் செய்த சட்டப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளின் பொறுப்பை தான் கொடுத்திருக்கிறோம். ஜில்லா போர்டு எடுக்கப்பட்டவுடன் உயர் நிலைப் பள்ளிகளை கலெக்டர்களின் மேற்பார்வையில் வைத்தோம். கலெக் டர்களால் இதிலே போதிய கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஏராளமான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. "அகாடமிக் சூப்பர் விஷன்" ஒரு விஷயம். அதற்குக் கல்வி இலாகா இருக்கிறது. மேற் பார்வை பார்ப்பது வேறு விஷயம். சில கனம் அங்கத்தினர்கள் டெவலப் மெண்ட் கவுன்சில் மேற்பார்வையில் விட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் நிர்வாக சபை அல்ல. டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் ஸ்டான்டிங் கமிட்டி பாடப் புத்தகங்களை செலக்ட் பண்ண வேண்டுமென்று செய்ததிலேயே எத்தனையோ கோளாறுகள் ஏற்பட்டன. டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் வெறும் ஆலோசனைக் குழு என்பதால் உயர் நிலைப் பள்ளிகளை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பை அவர்களிடம் ஒப்படைக்க முடியாது.

இரண்டு ஆண்டுகள் இண்டர் மீடியட் என்று கல்லூரியில் ஏற்படுத்துவது பற்றிக் கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசினார்கள். இதெல்லாம் நன்றாகத் தீர ஆராயப்பட்டது. இ.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சையை எடுத்துவிட்டது பற்றிக் கூறினார்கள். தற்போது உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பு இண்டகிரேடெட் ஸ்கீமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ வயது வந்த பெண் மணிகளுக்கு மட்டும் இ.எஸ்.எல்.சி. பரிட்சை வைத்து நடத்துகிறோம். ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்பு அஸ்திவாரப் படிப்பு. அந்தப் படிப்பைக் கற்றுக் கொடுக்கிறவர்கள் இ.எஸ்.எல்.சி.—ஆக இருந்தால் போதாது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆகவேதான் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை 1 முதல் 11-வது வகுப்பு வரை இண்டகிரேடட் கோர்ஸ் ஆக வைத்திருக்கிறோம். பிறகு டிகிரி கோர்ஸ் மூன்று ஆண்டுகள் குறை யாமல் இருக்கவேண்டுமென்று பல்கலைக் கழகங்கள் ஏகோபித்த அபிப் பிராயத்துடன் செய்த முடிவு. நிபுணர்களுடைய அபிப்பிராயம் அது. பி.யு.சி. படிப்பை ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் இரண்டு வருஷம் என்று ஆக்கினால் மொத்தம் 16 வருஷம் ஆகும். இது அதிகமாக இருக்கும். ஆகவேதான் ஒரு வருஷம் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் பிரி-யூனிவர்சிடி பாடத் திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதிலே பல்கலைக் கழகங்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

பள்ளிகளில் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதை நான் முற்றிலும் வரவேற்கிறேன். பள்ளிகளில் தமிழ்ச் சங்கம், லிடரரி சொசைட்டி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். லிடரரி சொசைட்டியில் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது, தமிழ்ச் சங்கத்தில் மட்டுமே தமிழில் பேசுவது என்பது மிகத் தவறு. மேலும் தமிழ் முழக்கத் துக்கும் பாட மொழிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. சயன்ஸ், சரித்திரம், பயாலஜி, பிஸியாலஜி, அனடமி ஆகிய பாடங்களை எல்லாம் எப்படி புரிந்து கொள்வது ? புரிந்து கொள்வது ரொம்ப முக்கியம். எப்படி சொன்னால் புரிந்து கொள்வார்கள் என்பதுதான் முக்கியம். புரிந்து கொள்வதற்காக ஆங்கிலத்தில் எடுத்துச் சொல்லி பிறகு தமிழிலும்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [17th March 1964

எடுத்துச் சொல்லலாம். தமிழ் வளர வேண்டுமென்றால் தமிழ் இலக்கியத்தை நன்றாகப் படிக்கவேண்டும். தமிழ் இலக்கியங்களை நன்றாகப் படிக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அதிலே கனம் உறுப்பினர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இன்று தமிழ் எம்.ஏ. படித்தவர்கள் எத்தனை பேர் வருகிறார்கள்? இதிலே நல்ல ஆர்வம் இருந்தால் அரசாங்கம் தனியாகவே தமிழ்க் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்குக்கூட உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் பாட மொழிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. கல்லூரியில் படிக்கின்றவர்களுக்கு நிறைய ரெபரன்ஸ் புக்ஸ் வேண்டும். ஏதோ ஓரிரண்டு புத்தகங்களைப் படித்து விட்டு பட்டம் வாங்கி விட்டால் போதாது. அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். உலகத்தில் அன்றாடம் புதிய புதிய ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டு வெளி வருகின்றன. அதெல்லாம் நமக்குத் தெரிய வேண்டாமா?

1-30 p.m. "பீரோ ஆப் டமில் பப்ளிக்கேஷன்ஸ்" வேண்டியதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏப்ரல் 13-ம் தேதி புதிதாக சில நல்ல புத்தகங்களை வெளியிடப் போகிறார்கள். கான்ஸல்களை எல்லாம் அழைத்திருக்கிறோம், உங்கள் நாடுகளுக்கும் அனுப்புங்கள் என்று. பல விஷயங்கள் பற்றி படித்து அறிவு பெறவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இது எந்த மூலை? ஜெர்மனியிலும் ஸயன்ஸ் படிக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஒரு பெரிய பிரச்னையாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்கில்லை. தமிழ் படிக்க வருகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமோ அதை அளிக்க தயாராக இருக்கிறோம். ஐ.ஏ.எஸ்.-க்கு போகவேண்டும். அப்படி போனால் பஞ்சாபிற்கோ அல்லது வேறு இடங்களுக்கோ அனுப்பினால் என்ன செய்வது என்ற கவலை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. போஸ்ட் க்ராஜுவேட்டுக்கு படிக்கவேண்டுமென்று எல்லோருக்கும் ஆசையாகத்தான் இருக்கிறது. அட்மிஷன் கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். எல்லோரையும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அவர்கள் தமிழில் பாடங்கள் படித்தால் கஷ்டமாகயிருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தமிழ் படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு ஊக்கமும், ஆதரவும் அளிக்க தயாராயிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகள் நடத்துவது பற்றி சொன்னார்கள். திரு. கமலநாதன் சில உத்தரவுகள் பற்றி சொன்னார்கள். திட்டம் போட்டு அடுத்த வருடத்தில் இவ்வளவு ஆசிரியர்களை புதிதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம். 8,000 என்று போட்டிருக்கிறோம் என்றால் கணக்கு பார்க்காமல் 10,000 பேர்களை எடுக்க வேண்டுமென்றால் பணத்திற்கு எங்கே போவது? டீச்சர்—ப்யூப்பிள் ரேஷியோவை மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். நேற்று முன் தினம் மதுரையில் இருந்த போது அனுபவம் உள்ள ஆசிரியர்கள் அதற்கு திருப்தி தெரிவித்தார்கள். இதற்கெல்லாம் கண்காணிப்பு வேண்டும். ஆகவே புதுப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்றாலும், புது ஆசிரியர்கள் என்றாலும் கல்வி இலாகா இயக்குனர் அங்கீகாரத்தின் பேரில் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு உடை கொடுப்பது பற்றி முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. பிள்ளைகளுக்கு சீருடை வழங்க எப்படி முற்படுகிறார்களோ அப்படி முற்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் சில ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளி ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் கண்டிப்பாக இதை அனுசரிக்க வேண்டிய விஷயம். அவர்கள் கூறியதுபோல் உதவி பெறுகிற பள்ளி ஆசிரியர்களும் அரசியலில் கலந்து கொள்ளக் கூடாதுதான். கலந்து கொள்கிறார்கள் என்று ஏற்பட்டால் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் போது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். மதிய உணவு திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் பற்றி சொன்னார்கள். சில கேள்விகளுக்கு விடை அளித்திருக்கிறேன். மேற்பார்வை செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறேன். திருநெல்வேலி வைத்தியக் கல்லூரி பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மானியத்தின் கீழ் இது வரவில்லை என்றாலும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்

17th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கூறியதால் கூறுகிறேன். கீழ்ப்பாக்க வைத்தியக் கல்லூரியை விஸ்தரிக்க முடியாத காரணத்தினால் திருநெல்வேலிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு யோசனை கூறினார்கள். இங்கே ஒரு சிறிய அளவில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று. அதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிற ஒரு விஷயம். டெக்னிக்கல் எட்யூக்கேஷனை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். டெக்னிக்கல் எட்யூக்கேஷனுக்கு எவ்வளவு கோரியிருக்கிறோமோ அதை விட அதிகம் செலவு செய்து வருகிறோம். ஆசிரியர்களுக்கு வீடு முக்கியமானது. அதிலும் பெண் ஆசிரியைகளுக்கு வீடுகள் கட்டுவது முக்கியம். ஓரளவு கட்டி வருகிறோம். பெண்கள் ஹாஸ்டலுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவாகவில்லை என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஓரளவு செலவாகவில்லை என்றால் வேறு அவசரமான இனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. கட்டடம் கட்ட உடனடி பூமி கிடைப்பதில்லை. காண்ட்ராக்ட்டுக்கு விட்டால் நாளாகிறது. பணம் வீணாகப்போகக்கூடாது, மிச்சப்பட்டு போகக் கூடாது என்று வேறு இனங்களுக்கு செலவாக்கப்படுகிறது. ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் குறைந்திருக்கிறது என்றால் டெக்னிக்கல் எட்யூக்கேஷனில் நாம் அதிகம் செலவு செய்திருப்பதை பார்த்தால் இது குறைந்ததாக இருக்காது. மொத்தத்தில் கட்டடங்கள் கட்டுவதை கொஞ்சம் நிறுத்தி வைத்தோம். வருகிற ஆண்டு கட்டடம் கட்ட முற்பட்டிருக்கிறோம். தொழில் கல்விக்கு செலவு செய்ததைச் சேர்க்காது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வினத்தில் ரூ. 76,000 உயர்ந்தது. தொழில் இனத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் கல்வியின் செலவு அதிகமாயிருப்பதைப் பார்க்கலாம். தரம் குறைந்து போய் விட்டது என்பதை ஒருக்காலும் நான் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். உயர்ந்துதான் வருகிறது. அது போதவே போதாது, அது மேலும் உயரவேண்டும். எப்படி உயர வேண்டுமென்றால் சில கோட்பாடுகள், சில கருத்துக்கள் இவற்றை வைத்துக் கொண்டு தடை செய்யாமல் உலகம் எவ்வளவு வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு போகிறதோ அதற்கேற்ற அளவு நம் குழந்தைகள் பரிபூரண அறிவு பெற வேண்டும், அதற்குரிய வகையில் நம் கல்விச்சாலைகள் இயங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த அரசாங்கம் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும் பொது மக்களும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இன்னும் அதிகமான யோசனைகளை எதிர்பார்த்தேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவற்றை சொல்ல மனம் இருந்தாலும் நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் சொல்லமுடியவில்லை. எனவே அடுத்த தடவையாவது இதற்கு இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கினால் நலமாயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : மொத்தத்தில் 60 நாட்களாக்கிவிட்டால் நல்லது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆசிரியர்களுக்கு கிடைக்கிற சம்பளம் குறைவு. அதில் எமர்ஜன்சி ப்ராவிடன்ட் பண்ட் என்று பிடித்து விடுகிறார்களாம். அதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு கோரிக்கைவிட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கவனித்தால் நலமாகயிருக்கும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அங்கத்தினர் அவர்கள் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். வட சென்னையில் பெண்கள் கல்லூரி வரவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு நிதி திரட்ட இன்னும் கனம் அங்கத்தினர் ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லை. அதை முதலில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குழு அமைத்துவிட்டால் உடனே வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்கிறோம்.

[17th March 1964

திரு. ம. கமலநாதன் : ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் விகிதாசாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆசிரியர்களை குறைத்து விட்டால் விகிதாசாரம் பாதிக்கப்படும் என்பதை உணர்கிறார்களா ? பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதோடு இருக்கும் அதிகாரங்களைப் பறித்து விட்டதாக பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருப்பவர்கள் வருந்துகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்கிறார்களா ?

கனம் திரு எம். பக்தவத்சலம் : அங்கத்தினர் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர். அதிகாரம் என்ற வகையில் இதைக் கருதக் கூடாது. அதிகாரம் குறைந்து விட்டது, அதிகமாக வேண்டும் என்ற முறையில் இதை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இதெல்லாம் ஒரு கண்காணிப்பு. டீச்சர்-ப்யூப்பிள் ரேஷியோ எந்த விதத்திலும் பாதகம் அடையாது. அதை எல்லாம் கல்வி இலாகா இயக்குனர் பார்த்துக் கொள்வார். இலாகாவினரும் பார்த்துக் கொள்வார்கள். தங்களுக்கு வேண்டிய ஆசிரியர்களைப் பெறுவதில் எந்தவிதக் கவலையும் படவேண்டியதில்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்தியில் மார்க் தேவையில்லை, ஆனால் தேர்வு எழுத வேண்டும் என்ற முறை இருந்தபோது மாணவர்கள் தேர்வு எழுதாமலேயே அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்துக்காக தேர்வு வேண்டாமென்று முடிவு எடுத்தோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது தேர்விற்கு போகவேண்டும். தேர்வுக்கு போனால்தான் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கும். ஆனால் மார்க்குகளைப்பற்றி கவலையில்லையென்ற நிலை இருக்கிறது. இதில் கூட தேர்வு முறையை அலட்சியப்படுத்துகிற நிலை பிறக்காதா என்பதை விளக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒருக்காலும் இருக்காது. ஏனென்றால் எவ்வளவுதான் ஜோஸ்யம் பார்த்து பாஸ் செய்து விடுவோம் என்று போனாலும் பரீட்சை எழுதப் போகும்போது என்னவாகுமோ என்று நினைத்து இந்தியையும் எழுதி வைப்போம், ஏதாவது குறைந்தால் இதில் பத்து மார்க் வந்தாலும் போதும், அது பயன்படும் என்று எழுதுவார்கள். ஆகவே இப்போதுள்ள முறையில் இப் பரீட்சையை இன்று அலட்சியம் செய்யமாட்டான்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மத்திய அரசு பணிகளுக்காக வருகின்றவர்களின் தகுதியைப்பற்றி விளக்கம் அளிக்கின்ற நேரத்தில் வட இந்தியாவில் இருந்து வருகிறவர்களுக்கும் ஆங்கிலம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்ற நிலை ஏற்படும் என்பதை சொன்னார்கள். சாதாரணமாக அந்தப் பணிக்கு வருகின்றவர்கள் எம்.ஏ. படித்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றிருப்பதால் இயல்பாகவே அவர்கள் ஆங்கிலத்தை தெரிந்திருப்பார்கள். ஆகவே அவர்கள் மீண்டும் ஆங்கிலம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்களிடம் எதிர்பார்ப்பது எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கும் ? இதைக் கொண்டு, தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்ட தென்னாட்டவர்கள் இந்தி படிப்பது சரி என்று சொல்வதற்கு "கௌண்டர் வெயிட்டாக" போடுவது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆங்கிலம் போதிய அளவில் தெரிந்து கொள்ளாமலும் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரிப் பட்டவர்கள் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றிருந்த போதிலும், ஆங்கிலத்தில் டெஸ்ட் வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் சுட்டிக்காட்டியது, 1963–64-ல் திட்ட மதிப்பீடு ரூபாய் 29 கோடி 25 லட்சம். திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் 1963–64-ல் 28 கோடி 60 லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது 65 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. இது வேறு துறைக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத்தான் அறிந்து கொள்ள விரும்பினேன்.

17th March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்கான விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்டில் 1963–64-ல் ரூபாய் 28,71,45,500 என்று போடப்பட்டிருந்தது, ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் ரூபாய் 28,03,13,400 என்றிருக்கிறது. இதிலுள்ள குறைவு எந்தெந்த இனத்தில் இருக்கிறது என்றால், யூனிவர்சிட்டி, செக்கன்டரி, பிரைமரி Special, General—இன்னும் பலவித இனங்களில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறைவான அளவில்தான் குறைந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) எந்த இனத்தில் மட்டும் செலவழிக்கப்படவில்லை என்றால், டீச்சர்ஸ் என்ற இனத்தில் இதில் செலவு செய்யப்படவில்லை, வேறு இனங்களில் இது சரிக்கட்டிப்போயிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the allotment of Rs. 31,32,17,600 under Demand No. XIII—Education be reduced by Rs. 100."

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 31,32,17,600 under Demand No. XIII—Education."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow. 1–45 p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

[a]82. Labour in Madras State, 1963–64.

---

[a] Circulated to Members on 14th March 1964.